

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ 'ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΜΑΝΟΤΗΛ ΣΑΒΕΛ

ΚΑΙ

ΙΣΜΑΗΛ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ' ΤΗΝ ΙΖ'. ΤΟΥ' ΓΟΥΝΙΟΥ,

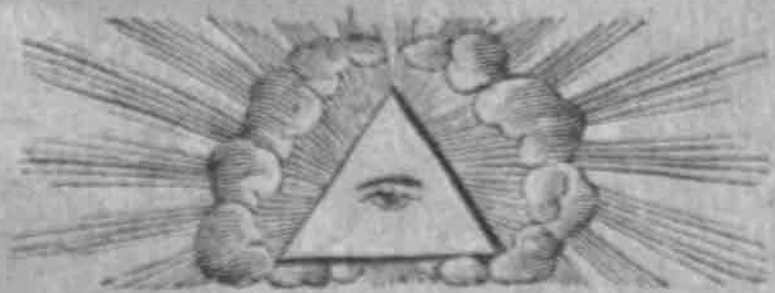
Ε'ΡΑΝΙΣΘΕΓΣΑ ΜΕΝ ΦΙΛΟΠΟΝΩΣ ΠΑΡΑ'

ΜΑΝΟΤΗΛ ΜΑΝΟΥ Τῆ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Χρῆσι εὐλαβείας· ἐπιμελῶς δὲ διορθωθεῖσα παρά τινων εὐλαβῶν καὶ τὰ θεῖα
μεμνημένων ἀνδρῶν, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσα παρὰ τῷ Πανοσιωτά-
τῃ καὶ σοφολογιωτάτῃ διδασκάλῳ καὶ ἱεροκέρυκος τῆς τῆ

Χριστῆ Μεγάλῃς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ κυρίῳ
ΔΩΡΟΘΕΪΟΥ Βελησημά.

Καὶ τῶν πρώτων τυποῖς ἐκδόθεισα διὰ δαπάνης μὲν τῷ Πανευγενεστάτῃ κυρίῳ
ΜΑΝΟΤΗΛ ΜΠΑΛΣΑ ἐπιμελείας δὲ καὶ ἐπιτάσειας τῷ Ἀρχιμανδρίτῃ
ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη.

1803.

Πᾶσι τοῖς ἐντευξομένοις εὐσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς· ὑγίαιαν
καὶ ψυχικὴν παρὰ Θεοῦ σωτηρίαν.

Επειδὴ αἱ τῶν Ἀγίων μῆμαι ἢ ἀκολουθίαι ἀποβλέπουσιν εἰς δόξαν τῆ δο-
ξασάντος αὐτῆς Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ εἰς ἀρετὴν διεγείρουσι
τὰς εὐσεβεῖς, διὰ τὰ μιμῶνται τὰ θεάρεστα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ἢ παν-
σόφως ἢ τῷ Χριστῷ ἡμῶν ἁγία Ἐκκλησία τὴν τέτων ἐκάστη ἀκολουθίαν εἰς τὴν μνή-
μην αὐτῆ ἀναγκασθεῖσαι ἐδέσπειται, ὡς ἐν τοῖς δώδεκα Μηναίοις ἐμφαίνεται.
Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντισσι μέρεσι τῆς Οἰκουμενῆς, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἥττον διὰ τὰ αὐ-
τῶν δοξάζονται θεάματα καὶ ἁγία λείψανα, διὰ τῆτο καὶ οἱ μεταγενέστεροι
κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων Ὑμνογράφων ἢ διαλείψασιν τροπαρολογῶντες εὐλαβῶς,
καί τι πλέον προδόμενοι τῆς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐτησίᾳ ἀκολουθίας εἰς τιμὴν τῷ ἁγίῳ
ἐκείνῳ καλῶς ποιῶντες. Τάτῃ χάριν καὶ γὰρ ὁ ταπεινὸς εὐλαβεῖα φερόμενος πρὸς
τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Μανῆλ τὸν ὁ μόνυμόνμοι, ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς τὰς δύο
αὐτῷ ἀγαθὰς Σαβίλτε ἢ Ἰσμαῆλ, τὰ μὲν πλείω παρ' ἄλλων ἐρασιτάμενος,
τιὰ δὲ καὶ συγγράφας, συνέταξα κατὰ τὸ δυνατόν μοι τὴν παρῶσαν ταύτην Βί-
βλον, περιέχασαν τὴν κρίκασαν ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων, ὧν ἡμνήμη τῇ ιζ'. τῷ
Γαθίᾳ ἐπιτελεῖται. Δίξαθε ἢν ὦ θεοσεβεῖς φιλομάρτυρες μετ' εὐμενείας τῆς
θεσμῆς ταύτης εὐλαβείας τὸ ἔργον, ὃ καὶ ἀναγιγνώσκοντες, μέμνηθε καὶ μὲν
τὰ συνταξάντα καὶ κοπιῶσαντος ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν δεήσεσι καὶ ἱκεσίαις.
Ἐβλῆθε.

ὑμῆταις ἐν Χριστῷ ταπεινὸς ἀδελφός

Μανῆλ Μάνος ὁ Βυζάντιος.

Τῷ ἀναγινώσκοντι.

Τῶν εἰς τύπον φέρειν τε σπινδασάντων, δυοῖν θάτερον, ἢ τὸν γράψαντα ἢ τὸ γραφόμενον εὐφημεῖσθαι ἀνάγκη. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἄτερπον τῆς ποιήσεως, καὶ τὸ τῷ λόγῳ ἀσύνητον, ὑδατέρῃ τέτῳ ἀντάξιον ἑμαυτὸν ἠγησάμην. Εὐλαβείας γὰρ χάριν, καὶ ὅτινος ἐξωτέρῃ φρονήματος τῷ ποιήματι ἐπεμ-
λήθην. Εἰ δ' ἂν δοκεῖ τῷ ἀναγινώσκοντι προσσημῶσαι τιὰ τῷ ποιήματι ἔσονται, τῆτο ἐκ τῆς τῷ περιγραφομένη μαρτυρίας μεγαλοπρεπείας λογιζέσθω. Εἰδέ τι πλημμέλημα ἐν τῷ ῥυθμῷ τῆς ποιήσεως εὐραδείη, ἐχέτω συγγνώμην. Τῆτω δὲ μόνον προσεκτέον τῷ μετὰ πάσης εὐλαβείας τὴν ἀκολουθίαν ἀπαγνώσκοντι. Εἴρωσο.

ὁ ἐλάχιστος ποιητής

M. M. ὁ Β.

Ἐπιστολὴ τῷ πανοσιωτάτῃ καὶ σοφολογιωτάτῃ διδασκάλῳ καὶ ἱεροκήρυκῳ τῆς ἁγίας τῷ Χριστῷ μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίῳ Δωροθέῳ Βαλισημᾷ, σαλεύσα πρὸς τὸν εὐγενέστατον Ἀρχοντα μέγαν Λογοθέτην κύριον Ἀλέξανδρον Μάνον μετὰ τὴν ἐπίκρισιν τῆς παρόσης Ἀκολουθίας. Ὑ

Τῷ εὐγενεστάτῳ Ἀρχοντι μεγάλῳ Λογοθέτῃ τῆς ἁγίας τῷ Χριστῷ μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίῳ Ἀλέξανδρῳ Μάνῳ τὸν ἐν Χριστῷ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι νεορῶν ἀσπασμόν.

Πᾶσον, Εὐγενεστάτε μοι, τὴν πρὸς τὰς ἁγίας μάρτυρας Μανηὴλ Σαβὴλ καὶ Γεομαίηλ ἐκπονηθείσαν Ἀκολουθίαν, ἐπισαμένως κατὰ τὴν ὑμετέραν ἀξίωσιν ἀναγνῶς, ὅχ ἤττον τὴν καθ' εἰρμόν, καὶ τύπον, καὶ τάξιν συνθήκην ἠγάσθην τῷ ἐκπονήσαντος, καὶ ὁμωνύμῃ τῷ ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Μανηὴλ, καὶ ὑμῖν προσγενῆς τε καὶ προσφιλέως, ἢ τὸ πρὸς τὰς ἁγίας εὐλαβῆς αὐτῷ καὶ διάπυρον. Καθάπερ γάρ τις σοφὴ καὶ ἐργάτις τῆς Χριστῷ Ἐκκλησίας Μέλισσα, τῷ τῷ νοῦς ἐπιπτάς πτερῶ τοῖς πολυανθέσι καὶ μυριπόοις τῶν θείων αἰσατογράφων δένδροις, καὶ τὰ κάλινα ἐκείθεν ἀπομαζάμενος, τὰ ὑπὲρ μέλι, γραφικῶς εἰπεῖν, καὶ κηρίον ἐποίησεν ἄσματα· ἄπερ τῇ ἐτησίῳ τῶν ἁγίων μηνίμῃ, ἔντε τῷ μικρῷ καὶ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, παννυχίοις ἄδεσθαι εἰσαεῖν ὁ παννυχιστῆς ἐτυπώσατο, βιογραφίαν τε τῶν συγγραμμάτων, καὶ βραχὺ ἐγκώμιον πλέκας, ἀναγνώσεως ἕνεκα· ἧς χάριν καὶ τὸν τῷ ἐκ Κρήτης γένε μάρτυρος Μανηὴλ βίον προσέθευκε· τελευταῖον δὲ Κανόνα πρὸς τὰς ἁγίας ψάλλεσθαι παρακλητικόν ὁ φιλομάρτυς εἰρμόσατο. Ἐν πᾶσι τῆτοις, ὅτι περιττόν ἐστὶν εὐρεῖν ἢ ἐλλείπον τῶν ἐν ταῖς μεγάλαις τυπημένων ἑορταῖς τῶν ἁγίων καὶ πανηγύρεσι· καθ' ἃς χαρισηρίοις λόγοις τε καὶ ᾠδαῖς, καὶ ταῖς πρὸς τὰς ἐπιδελίς εἰποιαῖς, ἑορτάζειν τε καὶ παννυχίζειν ἐπὶ τῇ τῶν εἰρημένων Μαρτύρων μηνίμῃ λαμπρῶς, ὁ λαμπρὸς μὲν τῷ γένει, λαμπρότερος δὲ τῇ τῶν δογμάτων ὀρθότητι, καὶ τοῖς λαμπροῖς τῆς πίστεως ἔργοις, λαμπρότατός τε καὶ εὐγενέστατος κύριος Μανηὴλ Μάνος ἠρετίσατο, ἵνα συνώνυμος τῷ ἁγίῳ ἀναδειχθῇ Μανηὴλ κατὰ πρόθεσιν, ὡς οἶόν τ' ἀγωνιζόμενος καὶ πρᾶξιν. Συγκαλεῖ δ' ἄτως ἑορτάζειν, ἢ τῆς τῷ ἁγίῳ μόνον Μανηὴλ ὁμωνύμης, ἀλλὰ καὶ πάντας τὰς χριστιανώμης, εὐ εἰδῶς, ὅτι καὶ διὰ παντός βίη ἄτω δεῖ ἑορτάζειν. Ὅπως θεῖα ἄπαντα πόδα πλήρη, καὶ εὐλαβείας, καὶ ζήλων, καὶ χάριτος τὰ περὶ τῆς ἐτησίης τῶν ἁγίων μηνίμης ἐπὶ τῷ φιλομάρτυρος συγγενῆς σπεδασθέντα. Εἰμί δὲ τῆς ὑμετέρας φιλίης εὐγενείας,

ἔλος ἐν ὅλοις εὐπειθῆς τοῖς θεοφιλέσι, καὶ πρὸς θεῖον τὸν ὑπερφιλῆντα ἡμᾶς εὐχέτης διάπυρος Δωροθέος Γερομόναχος ὁ Βαλισημᾶς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Μανυῆλ Σαβὴλ καὶ Γεωργίου, εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἶδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ τῷ Σαββάτῳ Ἰσπέρας. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἐσπεριῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, ἰσῶμεν εἰχ. δ. καὶ ψάλλομεν ἀνακάσιμα τῷ ἤχῳ δ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τὸ δογματικόν. Εἰς τὸν εἰχ. τὸ ἀνακάσιμον, καὶ τὰ γ. τῶν ἁγίων, λέγοντες εἰχ. Ἰδὲ δὲ τί καλόν. δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν εἰς τῶν αὐτῶν ἤχου Θεοτοκίαι. Τροπάριον, τὸ ἀνακάσιμον τῷ ἤχῳ, δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίαι, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπεριῷ μετὰ τὸν Προομιτικὸν ψάλλομεν, σιχολογῶμεν τὸ, Μεκάριος ἄνθρωπος, τὸ καδ. ὄλον. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκίραξα, ἰσῶμεν εἰχ. ι. καὶ ψάλλομεν ἀνακάσιμα τῷ ἤχῳ γ. ἀνατολικὸν α. καὶ τῶν Ἀγίων ζ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τὸ α. τῷ ὄρει. τὰ ἀναγιγνώσκοντα. Εἰς τῆς Λιτῆν, τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸν εἰχ. εἰχ. ἀνακάσιμα δ. δόξα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν Ἀνύμνητοι παρδίει. ἀπολυτίκια, τὸ ἀνακάσιμον, τῶν ἁγίων τὸ α. καὶ τὸ Θεοτόκε παρδίει ὑπαξ. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μεσοσηκτιῷ, ὁ Τριπλικὸς κατὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ ἡ τῷ μαρτυρῶν ἀνάγνωσις εἰς τῆς ἑλληνικῆς, ἢ ἑλληνικῆς. Ἐν τῷ ὄρει. ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ τροπάριον ὡς καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπεριῷ δευτερεύοντες τὸ ἀνακάσιμον. ἀντὶ δὲ τῷ Θεῷ, παρδίει Θεοτοκίαι. Τὸ Γαβριὴλ εὐλογημένον. Μετὰ τῶν α. σιχολ. καδίσμ. ἀνακάσιμα δύο, δόξ. τὸ α. τῶν Ἀγίων. καὶ τῶν Θεοτοκίαι, καὶ μετὰ τῶν β. ὁμοίως τὰ εὐλογητάριον, ἢ Ὑπακοὴ τῷ ἤχῳ. ὁ Πολυέλιος, καὶ τὰ καδ. αὐτῷ. Μετὰ ταῦτα, τὰ ἀντίρροπον τῷ ἤχῳ. προκείμενον καὶ εὐαγγέλιον τῷ ὄρει, τῆς ἀνακρίσεως μόνου. τὸ Ἀνάκρισις Χριστοῦ. ὁ ε. δόξα, ταῖς τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀποστόλων. καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτοκίαι. Ἰδιόμελον, ἀνακάσιμον. Οἱ καινότες. ὁ Ἀνακάσιμος εἰς δ. καὶ β. τὰ Θεοτοκίαι τῆς ὀκτωῆς, καὶ τῶν ἁγίων εἰς κ. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ ρόμα με. Μετὰ τῶν γ. ὄρει. τὸ κοντάκιον, καὶ οἶκον τῆς ἀνακρίσεως, καὶ τὰ καδ. τῶν ἁγίων μετὰ τῷ Θεοτοκίαι. καὶ γίνονται ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρὸς τῆς Ἀγίας Ἐγκύριον. μετὰ δὲ τῶν ζ. πάντα τὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἀναγιγνώσκονται τὰ συναξάρια. μετὰ δὲ τῶν κ. ψάλλεται τῶν Τιμητέρων κατὰ τὸν ἤχου τῷ α. καινότες τῆς δ. ὄρει. Εἰς δὲ τῆς θ. τὰ τροπάριον τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς Θεοτοκίαι. καὶ τῶν ἁγίων σὺν τοῖς μεγαλομαρτύροις, καὶ ἡ καταβασία, Ἀπὸς γηγενῆς. Ἐξεποσιδάριον. ἀνακάσιμον, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἁγίων μετὰ τῷ Θεῷ. Εἰς τῆς αἰσῶν. ψάλλονται τὸ Πασηνοκρίον ὄλον, ἰσῶμεν εἰχ. κ. καὶ λέγομεν εἰχ. ἀνακάσιμα γ. ἀνατολικὸν α. καὶ τῶν ἁγίων δ. μετὰ δὲ τῆς συμπλήρωσις τῶν εἰχῶν τῷ Πασατοκρίῳ, εἰχ. ἀνακρίσεως ἢ λέγομεν, ἀλλ' ἐν τῶν εἰχ. τῶν ἁγίων. Θαιμακὸς ὁ Θεός. καὶ, Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῷ γῆ αὐτῷ. δόξα τῶν ἁγίων (τὸ γὰρ ἐκδινὸν τῷ ὄρει ψάλλεται εἰς τῆς κ. ὄρει) καὶ νῦν Ἐπιμολογημένη. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον τῆς μεγάλης δοξολογίας, ψάλλεται τροπάριον ἀνακρίσεως. καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὄρεις, τροπάριον ἀνακρίσεως, τῶν ἁγίων τὸ α. καὶ νῦν τὸ Θεῷ. τῆς ὄρει. Εἰς τῆς δευτερεύοντες. τὰ τυπικά. καὶ εἰς τῆς μακροσήμερος δ. ἀνακάσιμα, καὶ δ. τῶν ἁγίων, μετὰ τῶν ἰσοδῶν, τροπάριον ἀνακρίσεως, τὰ δύο τῶν ἁγίων, ἢ Ὑπακοὴ. τὰ δύο κοντάκια τῶν ἁγίων, καὶ τῆς

Θεῷ. Προσκύνησι τῶν χριστιανῶν. μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, ἀποστόλων καὶ εὐαγγέλια ἀνὰ δύο, α. τῆς Κυριακῆς, καὶ β. τῶν ἁγίων. καινωτικόν. Διπλῆτε τὸν Κύρον. καὶ, Εἰς μεμηόσμου.

Περὶ τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων εἰ τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων. (ὑπερ συμβαίνει ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα φθάσῃ τῇ κβ. ἀπριλλίῳ.)

Χρὴ εἶδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων ἐν τῷ κατὰ τῶν Ἀγίων ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀνακρίσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ τῶν Ἀγίων. τῷ Σαββάτῳ Ἰσπέρας. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἐσπεριῷ, ἰσῶμεν εἰχ. δ. καὶ ψάλλομεν ἀνακάσιμα δ. δόξα τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ νῦν τὸ δογματικόν. Εἰς τὸν εἰχ. τὸ ἀνακάσιμον, καὶ τὰ γ. τῶν ἁγίων, λέγοντες εἰχ. Ἰδὲ δὲ τί καλόν. δόξα τῶν ἁγίων ἤχος πλδ. Δεῦτε φίλαστοι. καὶ νῦν Θεῷ. ἀπολυτίκια, τῆς ἀνακρίσεως, τῶν ἁγίων Πάντων. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τὸ Θεῷ. καὶ ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπεριῷ, μετὰ τὴν συνήδη εἰχ. ἰσῶμεν εἰχ. ι. καὶ ψάλλομεν ἀνακάσιμα δ. τῶν ἁγίων Πάντων γ. καὶ τῶν ἁγίων γ. δόξα τῶν ἁγίων Πάντων. καὶ νῦν Θεῷ. τὸ α. τῷ ὄρει. τὰ ἀναγιγνώσκοντα. Εἰς τῆς λιτῆν, ἰδιόμελα τῶν ἁγίων Πάντων γ. καὶ τῶν ἁγίων γ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν Θεῷ. Εἰς τὸν εἰχ. εἰχ. ἀνακάσιμα δ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν Θεῷ. ἀπολυτίκια. τὸ ἀνακάσιμον, τῶν ἁγίων Πάντων, δόξα τὸ α. τῶν ἁγίων, καὶ νῦν Θεοτόκε παρδίει. καὶ μετὰ τῆς εὐλόγησις τῶν ἁγίων, ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μεσοσηκτιῷ, ὁ Τριπλικὸς κατὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ λοιπὰ. εἰδ' ὅτι ἀναγιγνώσκονται τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ ὄρει, ὁ Ἐξάψαλμος, καὶ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος. τὰ τροπάριον ὡς καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπεριῷ, δευτερεύοντες τὸ ἀνακάσιμον. ἀντὶ δὲ τῷ Θεῷ παρδίει, Θεῷ τῷ Γαβριὴλ εὐλογημένον. μετὰ τῶν α. εἰχ. καδ. ἀνακάσιμα δύο, δόξα τὸ α. τῶν ἁγίων, καὶ νῦν, Θεῷ. καὶ μετὰ τῶν β. ὁμοίως. ἴτα τὰ εὐλογητάριον, ἢ Ὑπακοὴ τῷ ἤχῳ, ὁ πολυέλιος, καὶ τὰ καδ. αὐτῷ. ἴτα, τὰ ἀντίρροπον τῷ ἠχοῦ ἤχῳ, προκείμενον καὶ εὐαγγέλιον τῷ ὄρει, ἀνακάσιμα μόνου. τὸ, Ἀνάκρισις Χριστοῦ. ὁ ε. δόξα ταῖς τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἀποστόλων. καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεῷ. ἰδιόμελον, Ἀνακρίσις ὁ Ἰησοῦς. οἱ καινότες, ὁ ἀνακάσιμος εἰς δ. β. τὰ Θεῷ. τῆς ὀκτωῆς, τῶν ἁγίων Πάντων εἰς δ. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ. Καταβασία, Ἀνοίξω τὸ ρόμα με. μετὰ τῶν γ. ὄρει. καδ. τῶν ἁγίων πάντων τὸ ἐν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἁγίων μετὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἀνάγνωσις. μετὰ δὲ τῶν ζ. κοντάκιον καὶ οἶκον τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ἐν κοντάκιον καὶ οἶκον τῶν ἁγίων, ἀναγιγνώσκονται δὲ καὶ τὰ συναξάρια, α. τῷ μηνί, καὶ ἔπειτα τῆς Κυριακῆς. μετὰ δὲ τῶν κ. ἢ Τιμητέρων κατὰ τὸν ἤχου τῷ α. καινότες τῆς θ. ὄρει. εἰς δὲ τῶν δ. τὰ τροπάριον τῆς ἀνακρίσεως, τῆς Θεῷ, καὶ τῶν ἁγίων Πάντων, τὰ δὲ τῶν ἁγίων σὺν τοῖς μεγαλομαρτύροις. καὶ ἡ καταβασία. Ἀπὸς γηγενῆς. Ἐξεποσιδάριον, τῆς ἀνακρίσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ τῶν ἁγίων τὸ α. μετὰ τῷ Θεῷ. Εἰς τῆς αἰσῶν. ἰσῶμεν εἰχ. κ. καὶ ψάλλομεν εἰχ. ἀνακάσιμα γ. ἀνατολικὸν α. τῶν ἁγίων πάντων β. καὶ τῶν ἁγίων β. λέγοντες εἰχ. Θαιμακὸς ὁ Θεός. καὶ. Τοῖς ἁγίοις. δόξα τῶν ἁγίων (προσκύνησι δὲ μὴ καταλιμπανίσθαι τὸ ἐκδινόν, ἀλλ' ἐν τῷ α. ὄρει ἀναγιγνώσκονται) καὶ νῦν Ἐπιμολογημένη. Ἐν δὲ τῷ τίλει τῆς μεγάλης δοξολογίας, Τροπάριον ἀνακρίσεως, καὶ ἀπόλυσις. ἐν ταῖς ὄρεις, τροπάριον, τῆς ἀνακρίσεως, τῶν ἁγίων Πάντων, τῶν ἁγίων, καὶ τὸ Θεῷ. ἐχλ' δὲ πάντα εἰς μίαν καὶ τῆς αὐτῶν ὄρει, ἀλλ' εἰς μὲν τῶν α. τὸ ἀνακάσιμον, εἰς δὲ τῶν γ. τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ εἰς τῶν ζ. τῶν ἁγίων. Εἰς τῆς λιτεργίας, τὰ

τυπικά. καὶ εἰς τῆς μακαρισμῆς ἱσῶμεν εἰχ. ιβ'. καὶ ψάλλομεν ἀνακρίσματα δ. τῶν ἁγίων πάντων ἐκ τῆς γ'. ὠδῆς δ. καὶ τῶν ἁγίων δ. Μετὰ τῆς εἰσοδοῦ, τροπάρια, ἀνακρίσματα, τῶν ἁγίων Πάντων, τῶν ἁγίων τὸ α'. ἢ ὑπακοή. τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων πάντων, τὸ α'. κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτ. Προσκασία τῶν χριστιανῶν. Μετὰ δὲ τὸ τριτάγιον. ἀποστολοευαγγέλιον, τῶν ἁγίων Πάντων μόνον Κοινωνικόν. τὸ Διείτε τὸν Κύριον. καὶ. Εἰς μεμύσους αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Περὶ τῆς μηνῆς τῶν Ἀγίων, εἰ τύχη ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ καθ' ἡμέραν ἀποδίδεται ἡ ἑορτή. (ὅπερ συμβαίνει ὅταν τὸ ἅγιον Πάσχα φθάσῃ τῆ κγ'. ἢ τῆ κδ'. ἀπριλλία.)

Χρὴ εἶδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἢ μήνη τῶν Ἀγίων ἐν τοῖς μεθεόρτοις τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ καθ' ἡμέραν ἀποδίδεται ἡ ἑορτή. Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱσῶμεν εἰχ. δ. καὶ ψάλλομεν τῶν ἁγίων δ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἤχος πλδ'. Ὅτε τὸ κειμήσιον. ζῆτει εἰς τὴν λιτήν. Εἰς τὸν εἰχ. εἰχ. τῶν ἁγίων γ'. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἤχος β'. Τριάδα ὁμοούσιον. ζῆτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν. ἀπολυτίκια, τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνῆδη εἰχ. ἱσῶμεν εἰχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τῶν ἁγίων ζ'. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν λιτήν τὰ ἰδιόμεια τῶν ἁγίων. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν εἰχ. εἰχ. τῆς ἑορτῆς γ'. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν ὁ αὐτὸς τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, καὶ ἀπόλυσις. Τὸ μεσοπυκτικόν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ. μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ τροπάρια. τῆς ἑορτῆς δὲ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν πάλιν τῆς ἑορτῆς. μετὰ τὴν α'. εἰχ. καθ'. τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων τὰ δύο καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς, καὶ μετὰ τὴν β'. ὁμοίως. Μετὰ δὲ τὸν πελυμῆλιον, τὰ τῶν ἁγίων καθ'. καὶ τῆς ἑορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τῆ δ'. ἤχος. προκείμενον καὶ εὐαγγέλιον, τῶν ἁγίων. ὁ ε'. δόξα τῶν ἁγίων ἁθλοφόρων, καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτ. ἰδιόμειον τῶν ἁγίων. οἱ καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς ἡ'. Καταβασία. Πόντος ἐκάλυψέ. καὶ, Θεὸς καλυψαίς. μετὰ τῆς γ'. ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ οἶκον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ καθ'. τῶν ἁγίων, ἀπὸ δὲ Θεοτ., λέγομεν τὸ μετὰ τῆς γ'. ὠδῆν καθ'. τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγνώσεις. μετὰ δὲ τῆς ε'. πάντα τῶν ἁγίων. ἡ Τριπλίτη καὶ εἰρηλογοῦται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ τροπάρια τῆς δ'. ὠδῆς, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ τῶν ἁγίων εἰς τοῖς μεγαλυαρίοις. ἑξαποσιλάρια. τῆς ἑορτῆς τὸ α'. τὰ δύο τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς τὸ β'. Εἰς τῆς αἰσῆς. ἱσῶμεν εἰχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τῶν ἁγίων δ. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Δοξολογίαν. τροπάρια, τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τῆς Διευαγγέλιαν, τὰ τυπικά. μετὰ δὲ τὴν εἰσοδὸν, τροπάρια, τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων τὰ δύο, κοντάκια τῶν ἁγίων, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. μετὰ δὲ τὸ τριτάγιον, ἀποστολοευαγγέλιον μόνον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν. τὸ Πεντηκῆσεν τὸ ἀγαθὸν ἀγαθήσει με ἢ γῆ εὐδία. καὶ, Εἰς μεμύσους αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

ΜΗΝΙ ΓΟΥΝΙΩ, ΙΖ'.

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων

ΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΑΒΕΛ, ΚΑΙ ΙΣΜΑΗΛ.

Ἐν μὲν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Γνώμεν εἰχ. δ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια. ἤχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Αήττητοι μάρτυρες ζωῆν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένοντες, θάνατον ἀδικόν, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε, μετ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μητρὸς τὴν εὐτέβειαν σοφῶν, εὐσεβῶς ποθήσαντες, τὴν πατρικὴν ἀπεβάλετε, πλάνην ἀντίθεον. τοῖς Εὐνοϊκῷ γὰρ, θεοφθόγοις ἑήμασι, προφρόνως πειθαρχήσαντες μακάριοι, χάριν εὐλόγησατε, τὴν τῷ Πνεύματος καὶ ὠφθήτε, ἐν φανέρῳ, ἀμνοὶ ἐθελούσιοι.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθρῶν, κάραν συνετέθεισατε, ὠραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι μάρτυρες, ἀπλαγεῖς ἀσέρεις, ἰσχυρὰ ἔμψυχα, καὶ ἐπιφανῆ κειμήλια, εἶδοξε Μανουὴλ, πολυῦμνητε ὦ Ἰσμαὴλ, Σαβὲλ θυμῶν, τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτον.

Τριτάριθμοι μάρτυρες σεβῶν, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ἀμοτάτοις δικάζασιν, καὶ εἶδος ἔκκατον τῶν κολασηρίων, πίσει ὑπομείναντες, τῆς ἀνω βασιλείας ἐτύχετε, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. Δόξα, ἤχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μηνί σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ὦ φιλόδοξοι. δεῦτε εὐφημίσωμεν αὐτῆς, μουσικῶς ἐγκωμιάζοντες. χαίροις Μανουὴλ εἶδοξε, χαίροις Σαβὲλ ἠείμησε, χαίροις Ἰσμαὴλ τρισόλβιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν μέσῳ τῷ

καθὼς τρανῶς κηρύξαντες, διὸ παμμακάριστοι καὶ πολὺάθλοιοι, μὴ παύσητε
προσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν Θεοί. Τὴν πάσαν ἐλπίδαμε.

Εἶτα τὸ, Φῶς ἰλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ. Καταβίβωσον.

Εἰς τὸν σίχ. σίχ. προσόμοια, ἤχος β'. Οἶκος τῆ εὐφραθῆ.

Ρῦσαι παθῶν ψυχῆς, καὶ σώματος εὐχαίσεις, Μανηὴλ τὸς ἐκ πόθου, τελευταίαι
σε τὴν θείαν, καὶ μακαρίαν ἀθλήσειν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς νοῦν ἀνδύσει, καὶ ἀπὸ κέρους.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλήτων, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἀφ-
ριστος προσάτης, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπισι ἐν αὐτῷ.

Ὅλος φωτολαμπής, ὡς ἥλιος τῆ αἴγλη, τῆς ἀπροσίτου δόξης, ὑπάρχων ἀθλο-
φόρος, τὰς ὑμνητάς σε φαίδρυον. Δόξα, ἤχος πλδ'.

Δεῦτε φίλαθλοιοι, τὴν τρισκυγὴ τῶν μαρτύρων χοροῖαν, ἐν ᾗλαῖς καὶ ὕμνοις εὐ-
φημήσωμεν, Μανηὴλ τῷ Θεόφρονος, καὶ Σαβὴλ τῷ γενναϊοτάτῃ, καὶ Ἰσμαὴλ τῷ
τρισμακάρος, ὅτι αἱματα ἔδωκαν, καὶ ἀνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν. διὸ καὶ καρτε-
ρικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. ἢ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφ-
θάρτων, τὴν πίσιν ἢ συνετράφημεν ἐκ ἐξομοσώμεθα, τοῖς παρὰ σοὶ δαίμοσιν
οὐ λατρεύσομεν, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν ἐκ ἐγκαταλείψομεν, τὸν ἡγί-
βοῶντα τοῖς πιεσίοις. Ὁ πιεζέων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποδάνη ζήσεται.

Καὶ νῦν, Θεοί. Δέσποια πρόσδεται.

Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Καὶ τὸ ἀπολυτικίον. ἤχος δ'.

Οἱ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλοι, Μανηὴλ θεόπνευστε,
καὶ Ἰσμαὴλ θαυμαστέ, καὶ Σαβὴλ ἀξιάγλαστε, παρρησίῃ τὸν Χριστὸν, Πῶν
Θεοῦ κηρύξαντες, τὸ αἷμα ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῆ ἐξεχέατε. ὅτι δυσωπῶντες μὴ
παύσητε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοί. Τὸ ἀπ' αἰῶνος.

Καὶ γίνεται ἀπόλαυσις.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ Ἑσπερινῶ,

Μετὰ τὸν Προοίμιον ψαλμὸν, σιχολ. τὸ Μακάριος ἀνὴρ. τὸ α'.
ἀντίφωνον.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχ. η'. καὶ ψάλλομεν σίχ. προσόμοια,
ἤχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μαρτυρίῃ.

Μανηὴλ ὁ θαυμάσιος, ὁ Σαβὴλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελω-
δήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν. Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν,
ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποστεισαντες πλάνην τῶν αἱμάτων,
τὰς προσχύσει καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάρτανον.

Τὴν μητρῶν εὐσεβείαν, παιδιόθεν ποθήσαντες, πατρικὴν ἀσεβείαν ἀπωθήσατε,
Εὐνοικῆ τῷ παμμακάρος, τὰ Θεῶν διδάγματα, ἐμυθήσατε σοφῶς, καὶ προθύ-
μως ἐλάβετε, τὴν τῷ Πνεύματος, ἀναγέννησιν ὅθεν καὶ Τυράνην, τὰς ποιὰς
μὴ πτοηθέντες, ἀνδρειοφρόνως ἠθλήσατε.

Βασιλεῖα παρὰ νομον, παρὰ νόμους προσάττοντα, ὑποκῦπτειν σέβαιτε νέμειν ἄ-
λογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἠσχύνατε, Μανηὴλ καὶ Ἰσμαὴλ,
καὶ Σαβὴλ μεγαλώνομοι, καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τὰς σεφάνες,
ἀνεπλέξατε τῆς νίκης, ὑπὲρ τῆ κόσμου προσβεύοντες.

Ὡς ἀσέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι ἀδελφοί, θεϊκῆς λαμπρότησι καταυγά-
ζετε, τῆς Οἰκτιμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμιναν, καὶ παθῶν φθορο-
ποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες. ὅθεν σήμερον, τὴν φαίδραν καὶ φωσφόρον καὶ
ἀγίαν, συιελθόντες ἐκτελέσωμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Ἐτέρα προσόμοια τῆ Ἀγία Μαννῆλ. ἦχος α'. Τῶν ἁγίων ταγματῶν.

Νῦν ἡ σεβάσμιος μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἡμᾶς συναγκυῶσα, εὐφρημῶσαι προτρέπει, τὰ τρόπαια τῆς ἀθλῆς ἢ τὰς λαμπράς, ἀριστίας ἐν ἄσμασιν, ἐν τῇ παρήσῃ ἐσπέρῃ καὶ τῇ νυκτὶ, Μαννῆλ ἀθλητικώτατε.

Ἀποτμηθεὶς διὰ ξίφους πάσας ἐξέτεμες, τὰς μηχανὰς τῆ πλάνης, καὶ δολερὰ βελίαρ, ὦ Μαννῆλ θεόφρον, διὸ τὰς πικρῶς, τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας, ἵν' ᾤσαι παγιδῶν τῶν τέτα ταῖς πρὸς Θεόν, εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις σο.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ προθύμως δευτε συνίλωμεν, Μαννῆλ τῇ γενναίᾳ, ἢ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν. Αὐτὸς γὰρ ἐσιτάτω ὑπάρχει ἡμῖν, τοῖς πικρῶς προσίᾳσιν αὐτῷ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει ταῖς πρὸς Θεόν, ἰκεσίαις αὐτῷ πάντοτε.

Τῶν ἁγίων τὰ κάλλι ποδήσας ἔνδοξε, ὡς τῷ Χριστῷ συνίῃσαι, μετ' ἀγγύλλων Ἀγίων, παντοίας τὰς βασάνης ὑπέστης σεβρῶς, Μαννῆλ ἀξιάγασσε, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς συνάθλοις σο. Δόξα ἦχος κλβ'.

Σήμερον ἡ τρισυγῆ τῶν Μαρτύρων ἐμήγορις, ὡς σελασφόροι ἀπέριω συνίλευσις, τὰς πικρῶς σελαγίζησας, πρὸς μουσικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. Σήμερον γὰρ Μαννῆλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβιὴλ ὁ ἀείμνητος, ἢ Γσμυὴλ ὁ τρισόλβιος, οἱ τῷ νοητῷ Ἡλίῳ θεράποντες, ἢ τῶν ἀσεβῶν δογματῶν κηδαιρέται, ἐκίρασαν πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἑαυτῆς ἔσπεσαν, ἡμᾶς προτρέπομενοι τῆς εὐσεβείας ἐρατίας. Δευτε λέγοιτε τὰς ἀγῶνας ἡμῶν ἐσιτάθητε, καὶ τὰς σεφάνης ἢ τὰ γίγνη προσβλέψατε. Ὅ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφάνηκε. Ἴνα κοινωνοὶ γένηθε τῶν σεφάνων ἡμῶν, καὶ πρεσβυτάς ἡμᾶς πρὸς Κύριον ἔχητε. Καὶ τῶν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακκρίσει σε Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνομνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὅ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Τίος μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆ τῆς Ἀγνῆς προῦλθεν, ἀφράσως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἢ φύσει γινόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. Ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμεύμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάρισε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐα τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνέχθησαν ἅμα, ἢ συναχθήσονται ἄρχοντες αἱ

αὐτῶν. Τίς ἀνάγγελαι ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκασά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, ἢ δικαιωθήτωσαν, ἢ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεθέ μοι μάρτυρες, ἢ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε ἢ πιστεύσῃτε μοι, ἢ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου ἂν ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἂν ἔσαι. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, ἢ ἂν ἔσι παρέξ ἐμῶ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγαυκα ἢ ἔσωσα, ὠνειδίσα, ἢ ἂν ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, ἢ ἂν ἔσιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐκαιρέματος. Ποιῶ, ἢ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, ἢ ἢ μὴ ἀφήται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, ἢ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ, ἢ γὰρ ἐν ὀφει ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὰς, ἢ εὗρεν αὐτὰς ἀξίας ἑαυτῷ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωκευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὰς, ἢ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς. Καὶ ἐν κριτῶν ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀλαλάμψασιν, ἢ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κριτῶσιν ἔθνη, ἢ κρατήσοσι λαῶν, ἢ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνέσασιν ἀλήθειαν, ἢ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενῶσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτῷ. καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἢ ἐν Κύριῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἢ ἢ φροντίς αὐτῶν παρά Τ'ψίσῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, ἢ τὸ διάδημα τῷ κάλλος ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῷ σκεπάσει αὐτὰς, ἢ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῷ, ἢ ὀπλοποιήσει τὴν κρίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, ἢ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα. Ὁ εὐνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὰς παράφροντας. Πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀεραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν γεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἄλθονται, ἢ ἐκ πετροβόλου θυμῷ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτίσει κατ' αὐτῶν ὑδὼρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσασιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αἰτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, ἢ ὡς λαίλαψ ἐκδικήσῃ αὐτὰς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ἢ ἢ κακοπραγία περιτρέψει ἔθνη δυνατῶν. Ἀκέσσετε ἂν βασιλεῖς καὶ συνέτε. Μάθετε δικαιοῖς περῶν γῆς.

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατῆντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν. Ὅτι εἰδὼθῃ παρὰ Κυρίου ἢ κράτησις ἡμῶν, καὶ ἡ δυνατεία παρὰ Υἱοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής, καὶ τὸ Καταβίβωσαν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Τῶν τυραννόντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τῷ Χριστῷ τὴν πίστιν τρανῶς κηρύξαντες, ἤλοις περονῆσθε τὰς ἀσπραγάλλας, καὶ λαμπῶσι πυρὸς τὰς μαχάλας καταφλίγεσθε, ἄλλας τε ποδῶς βασάνης ὑπεμείνατε, Μαννὴλ Σαβὲλ, καὶ Ἰσμὴλ ἀξιάγαστοι. διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει ἐκτελόντων, τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἀρετῆ τῷ Χριστῷ, Μαννὴλ τὸν ἀοιδίμοι, συναλθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκαμίου μαρτυρικοῖς, καὶ ὧδαις πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. ἦτοι γὰρ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνδρικῶς καὶ νομίμως ἀθλήσασθε, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον εἰδέξατο, καὶ νῦν ἐν ἕρανοῖς μετ' ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, κίεῖται τῇ οὐρανίᾳ εἰρήνῃ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β΄.

Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συναλθόντες οἱ πιστοὶ, τὸν θαυμάσιον ὕμνον ἀναβοήσωμεν. Ἰδὲ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφὸς ἐπὶ τὸ αὐτό. Φύσεως γὰρ ἀκολουθία καὶ πίσεως, τὰς ἀπειλὰς καὶ ποικίλας βασάνης, ὁμοφρόνως καὶ ἀνδρικῶς ὑπεδέξαντο. ὅθεν καὶ τὸν Σταυρὸν εὐαγγελικῶς ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, πάντα τὰ φθαρτὰ ἐβδελύξατο, καὶ Χριστῷ ἀκολούθησαν, Μαννὴλ Σαβὲλ καὶ Ἰσμὴλ, οἱ καθόλιμοι μάρτυρες. Διὸ καὶ παρρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι, πρεσβεύσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμα ἐν Μαννὴλ μεγαλομάρτυρι σφεδρῶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον. Σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σάββῳ ἀνδρείως ἐναθλήσασθε ὡς ἀδάμας σιρῆος. Καθελόμενος γὰρ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ ἐν καλύμῳ κατασφρυγγόμενος, καὶ ὀξέσι κατακεντῆμενος βέλεσιν, ἀκλιῶς τὰ πάντα ὑπήνεγκας, μιμῆμενος τὸν ἐπὶ ξύλῳ λογχευθέντα, εἰς σωτηρίαν πάντος τοῦ κόσμου. Διόσθε σήμερον τὴν κοίμησιν ἐορτάζοντες, ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον. Ἦχος γ΄.

Τῇ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παρῆσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχρῶμεν τὰ τῶν μαρτύρων ἀγωνίσματα. Πρόκεινται δὲ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν, οἱ μέγιστοι τρεῖς Μάρτυρες. Τὰς γὰρ τῶν Τυράνων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἰδόντες, πρὸς τὸ

καθὼν προθύμως ἦλαντο. καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενοι, τὸν Σωτῆρα δυσωπῶσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Μαννὴλ τὸν ἐνδοξόν. Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διαβολὰς τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελόντων τὴν μνήμην αὐτῆ τὴν σεβάσμιον.

Δόξα ἦχος πλά΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον σολισαμένη διὰ τῶν ἀθλων σου, Μάρτυς τῷ Χριστῷ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραςον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίρισα. Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίλας συντριψας τῷ πολυπλόκῳ βελίῳ. Χαίροις μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ ἠγεμόνων κραταίωμα, Μαννὴλ πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλείπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλωπίσμα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειπον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος πλά΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον ὄνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες. Μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν λαμάτων πιγάζοντες, ἄσφα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα, Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ γύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Χαίροις ὦ Μαννὴλ θαυμασέ, καὶ Ἰσμὴλ τε καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι, τὴν πλάτην πολυθείας, τῶν ἐμμανῶν ἀσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὰ εἰδῶλα, ἐν Χαλκηδόνι, παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται τῷ Τυράντῳ τὸ πρῶταγμα. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, Ἄρνας ὠραῖοι ὀφθίντες, τῷ ἀληθῶς Ἀρχιεπίσκοπος, Χριστῷ τῷ τυδείῳ, καὶ παρέχοντες τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῇ ἰσαομάσασεν ὁ Κύριος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπινέγκατε, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσεβέσι μὴ κειραρχῶντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείω πείραν ἤγεατε. Διὸ ἀκινδύμενοι, καὶ λαμπᾶσι φλογόμενοι, ἔσπανδρώπως, κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, ἔκ ἐκάμφθητε, ἃ Θεὸν ἐξηγήσατε. Ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν σέφανον, ἔ τὰς μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠρμυμήθητε. μετ' ὧν ἐξαιτήσατο, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα ἤχος πλδ.

Εὐλικρινῶς ποδήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοχοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες ἔ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῶ φωτὶ κατηνυγιάθησαν. Θωρακιδέντες δὲ ὄπλοις τῆς πίστεως, ἔχρησαν Ἰαλιανὸν τὸν τυράνην, Μανηὴλ ὁ ἐνδοχος, καὶ Σαβὴλ ὁ φειμνητος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος. Σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνῶντές σε, καὶ πρεσβεύοντες τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ὑφράσως συλλαβῆσα σαρὰ, Μητέρα Θεοῦ τῷ ΥΨΙΣΤῃ, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμοι, ἡ πᾶσι χορηγῶσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, ἐυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. καὶ τὸ, Τρισάγιον. Καὶ τὸ ἀπολυτικόν ἤχος α'.

Τὰς τρεῖς ἐνδόξους Ἀσέρας τῆ νοητῆ σφραγίδος, τὰς ἐκ τῆς Περσίδος τῆς οἰκουμένης πᾶσαν καταγλαίσσαντας, τὰς ἀθλητὰς καὶ κήρυκας τῆς Τριάδος, τὰς τὴν Θράκην πᾶσαν τῆ αἰγλή τῆ μαρτυρίας καταπλήξαντας, Ἰσμαὴλ τὸν ἐνδοχόν, Μανηὴλ τὸν ἀθλητικώτατον, σὺν Σαβὴλ τῷ τρισμικκρίῳ, καὶ ἀμφοτέρους συνεθλῆσαντι. Πάντες οἱ τῶν ἄθλων αὐτῶν ἑρακαί, συνελθόντες ὑμνοῖς τιμῆσαν. Αὐτοὶ γὰρ τῆ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἦει πρεσβεύοντι.

Δόξα ὁ αὐτός. τῷ Ἀγίῳ Μανηῆλ.

Οὐτ' ἀπειλὰς τῷ τυράνῳ πτοηθεὶς Μανηὴλ πολυάθλας, ἔσ' ὑπεχέρισεν αὐτῷ καμφθεὶς, τὸς μαρτυρικὰς ἀγῶνας κατέλειπε. Ἀλλὰ γενναίως τὰς βασάνους ὑπόσας, διήνυσας διὰ πυρός καὶ αἵματος, τῷ μαρτυρίῳ τὸ σάδιον. Ὅθεν καὶ παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν τελευτῶν σε τῆς μνήμης, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἤχος δ'. Θεοτόκε Παρθένη. Καὶ γίνεται ἡ αὐτῆς εὐλογία τῶν Ἄρτων. Καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἀγαθόν.

Ψυχῆς καὶ σώματος. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν σίχ. αὐτῶ.
Εἶτα τὰ Τροπαῖα.

Τὸς τρεῖς ἐνδόξους Ἀσέρας. Δόξα, Οὐτ' ἀπεικᾶς. Καὶ νῦν, Τῷ Γαβριὴλ φθεγγαμένῳ.
Μετὰ δὲ τὴν α'. σίχ. Καθ'. ἤχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ἀθλήσαντες σερβῶς, ὑπὲρ πίστεως θείας, ἐλάβετε λαμπρῶς, τῶν ἀγῶνων τὰ γέρα, διὸ καὶ τὰ πανένδοξα, ὑμῶν θεία σκηνώματα, πᾶσι πνεύσι, διηνεκῆ εὐαδία, καὶ παρέχουσι, ψυχῶν ὁμῶν ἔ σώματων, ἰάσεις ἐκάστοτε. Δόξα.

Παράνομο κριτὰ, τί βραδύνεις ἐβόας, τὸ σῶμα τὸ θνητόν, μελιθδὸν κατατμήσαι, ψυχὴν δὲ μὴ δυνάμενος, σὺ προσψαῦσαι τὸ σύνολον; Τρεῖς γὰρ ἐν ἐσμῖν, ἐν τὸ αὐτὸ καὶ φρονῆμεν, ὡς αὐταδελφοὶ, κατὰ τε σάρκα καὶ πίσω Μανηὴλ ἀξιάγατε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῷ Δεσπότῃ δοχεῖον, ἀνάσκησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάσας, διηνῆς ἀπογνωσίῳ, ἔ πταισμάτων ἔ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμικτωλῶν σωτηρία, ἔ βοήθεια, ἔ κραταιὰ προστασία, ἔ σφύζεις τὰς δάλεις σε.

Μετὰ τὴν β'. σίχ. Καθ'. ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνομῶντων ὁ λαός, τὸ ἀνδρείον τῶν ψυχῶν, βλέποντες Μάρτυρες ὑμῶν, ἔ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἐκράνυμαζον. Δόξα σοι Χριστέ Παντοδύναμο. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἔ ἔκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἀγίοις σα Μάρτυσιν, ὧν ταῖς πρεσβελαῖς, Σωτήρ τῷ κόσμῳ, φώτισον τὰς ὑμνῶντάς σε. Δόξα.

Κατεπλήττετο θειῶς, ὁ παραβάτης βασιλευς, πῶς ὑπέμεινας σερβῶς, τὴν ποικίλαν τῶν ποιῶν, κατὰσικτος τοῖς μύλωψι γεγεννημένος. Ὅθεν καὶ κενοῖς πειρᾶται ῥήμασι, ἔ λόγοις μανικοῖς ἀπατησαίσε. Σὺ δὲ ἐν τέτοις ὠφθης ἀπαράτρεπτος, Χριστὸν ποδήσας θεσπέσι. Μαρτύρων δόξα, πιστῶν ὁ ῥύσης ὁ Μανηὴλ ἀξιόματε. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Κατεπλάγησας Ἀγίῃ, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυσῆριον τῆς σῆς, κῦθοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βρο-

τοῦ, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δίχεται ἀρχὴν ὁ Προσιώπιος, ἡ γαλαχ ἴται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πτοὴν ἀφάρω χρηστότητι. ἡ σὶ ὡς ἐντως, Θεῷ Μητέρα, σφρημέντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Πολυέλιον. Καθ' ἤχος πλβ'. Τὴν σοφίαν ἡ λόγον.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπὰ, ἀθλήται παρόντες μαρτυρικῶς, ὡς ἦσαν χάριτι, τῷ Σωτῆρος ἐλάμψατε, ἀδελφικῆ κορυβὴ δὲ, ἐνδύει σιδημένοι, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε. ὄθεν μετὰ τίλοι, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὕψους ἐδέξαθε, θεραπεύειν νοσήματα, ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄριστον ἰαρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεσῶν, βασιλίως ἀνόμιμα πᾶσαν βολὴν, ἐξέλασαι ἐπέξε, ἡ γλυπτοῖς ἐκ ἐπίδουσαι, διὰ τὸτο θῆμα, σκυτόν προσενήνοχαι, τῷ τυθέντι λόγῳ, ἀθλήσαι κειρότατα. ἴδεν τὰ βραβεῖα τῶν σῶν ἁθλων λαμβάνεις, τὰ πάθη ἰώμιος, τῶν πικρῶν προσόντων σοι, Μανηὴλ καρμακίριος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄριστον ἰαρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τῆς Ἁγίας μνήμησιν. Καὶ εὖν Θεῷ.

Ενδυμῆμαι τὴν κρίσιν καὶ θειλῶ, ἔργα πράξαι ἀεχίνοι ὁ ἱουπαρὸς, ἄξιος ἡ λίσμαι, Θεοτόκε Παύμνητε, πρὸ τῶ τὰς πύλας φθάσαι, θανάτω ἐπίστροφον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ἐδιγυῖσά με, ἵνα εὐχαρίως προσευχῶ ἀνομιῶν, τὴν ἀμετρὸν δύναμιν, ἡ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύεσα τῷ σῶ Υἱῷ ἡ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄριστον ἰαρήσασθαι, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. τό α'. ἀντίφωνον τὰ θ'. ἤχος δ'. Προκίριος. ἤχος δ'.

Ἰδὲ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφῆς ἐπὶ τῷ σῶτι.

Στιχ. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, εἰς τὸν αἰῶνα.

Τό, Πᾶσα προσ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τῆς κατὰ Λουκᾶν. (Τὸ τὸ δεῦρον τῆς ἁγίας Γεωργίας.)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλέτω γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἡ διώξουσι, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς ἡ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς ἡ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τῶ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θίθετε ἂν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετῆν ἀπολαγθῆναι. Ἐγὼ

γὰρ δώσω ὑμῖν τόμα ἡ σοφίαν, ἡ ὑδυνήσονται ἀντιπεῖν, ἀδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ ἡ ὑπὸ γονέων, ἡ συγγενῶν, ἡ φίλων, ἡ ἀδελφῶν, ἡ θανατώσειον ἐν ὑμῶν. ἡ ἔσεσθε μισήμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ἡ θρῆ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἡ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κησασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν'. δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ εὖν, Ταῖς τῆς Θεοτόκε. Ἔπειτα, Ἐλέησον με ὁ Θεός. Ἰδιόμελον. ἤχος πλβ'.

Σήμερον συγκληῖται ἡμᾶς τῶ ἀθλοφόρῃ ἡ ἱερὰ πανήγυρις. Δεῦτε ἂν φιλέοργοι, παιδρῶς ἰορτάσωμεν, τὴν μνήμην αὐτῆ λέγοντες. Χαίροις, ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαφθήξας διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τῷ Πνεύματι σβαυτῷ περιτέμενος. Χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶ παραβάτη, τῇ ἰχθυί τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τῷ μένῃ Θεῷ. Χαίροις, ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τῷ Χριστῷ. ὃν καδικέτευε Μανηὴλ, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὄρατῶν, ἡ ἀοράτων ἰχθυῶν, ἡ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεός. Τό, Κύριε ἐλέησον. ἰβ'. Ἐλέει ἡ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκε εἰς ε'. ἡ ἕτεροι δύο τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκε. Ἠΐδὴ α'. ἤχος α'. ἡ Εἰρμὸς δὲς.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέρατα, βραχίονι ὑψιλά, ἡ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Ως μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκῆσα σαρκίμενον, Παναγία Ἀχραντε, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας με ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάνκυνε, τὰ τῆς ψυχῆς με, καρδίας τὴν πῶρωσιν, λογισμῶ τὴν σκίτωσιν, ἡ νοοῖς τὰς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Τὸ Φῶς ἡ κησασα, τὸν λυτρωτῆν με, τῶ σκότι με λύτρωσαι, ἡ βασάνων Ἀχραντε, τῶν αἰώνων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶ, τὴν εὐσπλαγγίαν σου.

Ωδὴν κατατύξεως, τῇ Θεοτόκῳ, θεομῶς προσενέγκωμεν, ὡ ψυχὴ με τάλαινα, βεβηλωθῆσα κακῶς, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ πυρός, τῶ αἰωνίζοντος.

Ἔτερος κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἠΐδὴ α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ τόμα με.

Τριῶλοι ὑπέμαχοι, τῆς παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε, προσκυ-

νηται τῆς σεπτῆς, καὶ παρίστανται, τῷ θρόνῳ τῆς Τριᾶδος, θερμοὶ ἀτιμώτεροι, τῶν προσπεχόντων ὑμῖν.

Βίρατῃ ἀπαγόμενοι, τροπαιοφόροι Αὐτάδελφοι, χαρῆ συνειψάλαστε, τῷ Βασιλεῖ τῷ παντός. Δεῦτε λέγοντες, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, Θεῷ ἀλαλέσωμεν, τῷ Παντοκράτορι.

Σαβὲλ ὁ ἁείμνητος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ θαυμασίος, ἀξίως τιμᾶσθε, σὺν τῷ σοφῷ Μαννῆλ, ὅτι ἠνεγκον, πολλὰς τε καὶ παύσας, βασάνων καὶ θανάτων, οἱ ὑπερένδοξοι. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαι ἐβάστασαι, σῶμα γενόμενον. Σὺ γὰρ ὤρισται, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, λογιῶν ἐπάξιον, τῷ Παντοκράτορι.

Ἄλλος κωνὴ τῷ Ἁγίῳ Μαννῆλ. Ὡδὴ α'. ἤχος πλδ'. Ἀρματολόγιον.

Γνωστὸν μοι θεῖον, ἠρανόθεν Ἁγίε, δός μοι πρεσβείαι ταύτας, ὅπως ἐταξίω, πλέξω σοι τὸν ζήρανον, τοῖς ἐγκωμίων ἁγίοις, καὶ τῶν ὑμῶν Τρισμύχων, ἐν τῷ φωτὶ ἐλαμπόμενος, τῆς ἀπειροσόφου Θεότητος.

Ἀναρχε Λόγε, Μαννῆλ τῷ Μάρτυρος, ταῖς εὐπροσδιότοις εὐχαῖς, τὸ ἱερὸν σῶμα, τῆς καρδίας ἀνοιξον, καὶ χεῖλη μου τὰ ἐνύλα, ὅπως ᾄδωμι μίλψω, τὰς ἀριστείας τὰ τροπαια, τὰτε καὶ λαμπρὰ κατορθώματα. Δόξα.

Ὁ παραβάτης τῷ θυμῷ νικώμενος, ἐπὶ τῇ σῆ Μαννῆλ, ἀντισταθίσει, καὶ μανθῆς ὁ δειλαίος, τὸ σὸν κελεύει σκῆνωμα, εἰλιθῆναι κελεύσεις, καὶ ἀπηνῶς λόγχοις βάλλασθαι, τὰς πλευρὰς τὰς σὰς γενναϊότητα. Καὶ νῦν Θεοῦ.

Ὡς Θεῷ Μητρί, παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μνησθῆναι Λόγον, καὶ Πατρί συνάναρχον, καὶ συμφνῆ τῷ Πνεύματι, ἠστυπῶσα μὴ παύσαι, κινδύνων σῶσαι Παιδάμωμε, τὰς σὲ Θεοτόκον δεξιζοῦσαι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς δίσ.

Στερεωθῆτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλωμά σε Χριστέ ὁ Θεός, ὃ ἐφ' ἐλάττω ἐρανοῦ στερεώσῃς τὸ δεύτερον, καὶ ἐδράσῃς ἐν τοῖς ὑλάσι, τὴν γῆν Παντοδυναμῆς, τῆς χειρουργῆς διανοίας μου, ἀκαρπία πᾶσαν ἀφίησον, καὶ καρποφόροι ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πικρῶν ἡ βοήθειαι.

Ῥύσαι με πάσης περιπέσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τῷ ὄφρατι, ἀκωλύσθητι φλογός, καὶ τὰ σκότους Παιδάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκνήσασθαι, ὑμῖν τὸ ἀνίστηναι.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δίδοικα, σπεῦδόντι πρὸ τῆ τέλει, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου. Θεογενῆτορ Ἀπειρόγαμε, τὰς ἡμῶν δεήσεις προσάγαγε, τῷ ποιητῇ σου καὶ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ μήτρας σου, ὅπως εὐρωμεν τελείαν. τῶν δεινῶν ἀπόλύτρωσιν.

Ἔτερος. Τὰς σὰς ὑμολόγησας Θεοτόκε.

Ὡς βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθείας, ἀθλίσεως προχέουσαι, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι. Πατρός ἐβδελύχθητε θεοσκεῖαν, Μητρὸς δὲ τὴν ἐνθεον σοφῶς, εὐσέβειαν ποθήσαντες, τὴν θεῖαν ἀγαγένησιν, τῷ Πνεύματι ἐλάβετε, ὡς ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι.

Ἀχθέντες ἐνώπιον τυράννων, ἐγνωσθητε τρεῖς Θεοσεβεῖς, ὄθεν καὶ κατεφλέχθητε, σεβῆς καὶ ὑπεμείνατε, πάσας βασάνων ἐνδοξοί, καὶ πολυῦμνητοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Νόμος προτύπη ἡ σκηνή σου, γενήσεσθαι μέλλουσαν Ἀγνή, Θεῷ ἁγίον σκῆνωμα, ἐν ᾧ ὁ Πλασμός ἡμῶν, ἀγιασμόν δωρήμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπικευκῶς τὸν Δεσπότην, θαρραλέως τῷ θανάτῳ προσφύχεις, τὴν ἐκτίσιν αὐτῶ ἐπιποθήσας νέκρωσιν, Μαννῆλ νικηφόρε, Θεῷ δυνάμει ῥωνύμενος.

Οὐ ξίφος Μάρτυς τὸν σεβῆν, τῆς καρτερίας σου πύργον, διατάραξε γενναῖε, ἀλλ' ὤφθης, καρτερώτατος ποιναῖς, προσομιλῶν καὶ θλίψεσι, ταῖς παρ' ἐχθρῶν ἀσπλάγγχως, προσφερομέναις σοι ἐνδοξε. Δόξα.

Πολλὰς ὑπέστης σπαραγμὰς, πρὸς τὸ τὴν θεῖαν γενναῖε, ἀπαρνήσασθαι σωτήριον κλήσιν, τῷ Χριστῷ ἀλλ' εἰς κενόν, ὄντως κεκοπιάκασιν. καὶ γὰρ μέχρι θανάτου, ταύτην γενναῖως ἐβάστασαι. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμαμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἰκέτευε, ὅπως ἀμαρτημάτων, τελείαν λάβωμεν ἄφρασιν.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμολόγησας. Καθ' ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθεις.

Τὰς πάλαιτρόπικαις αἰκισμῶν ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοῦτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ

ἢ λῆε λάμπετε φαιδρότητα. ὄθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἰορτάζομεν κέρμεν, τίσει
 ἱκετεύοντες, ταῖς ὑμῶν μεσιτείαις, ἀμαρτημάτων ἄφιστα λυθεῖν, καὶ ἀγαθῶν
 αἰωνίων ἀπόλαυσιν. Δόξα ὁμοῦ.

Ὁ Μανηὴλ ὁ τῷ Χριστῷ ἀθλοφόρος, ὁ τὰς βασάνων ἀνδραῖως ὑπομείνας, τῷ
 Μαρτυρίῳ ἔλαβε τὸν σίφανον, θυμὰ τε γινόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἀπαν-
 τας ἐδίδαξε, προσκυθεῖν τὴν Τριάδα, καὶ ταῖς πρεσβείαις λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ
 πάσης βλάβης Θεοῦ ὑπεράγαθε. Καὶ ῥόν, Θεοῦ ὁμοῦ.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μη τὰ πλῆθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἰσχυρῶν τὰς ἰσχυράς,
 τίς ἐξαιπὲν ἰσχυρεῖται Πανάμωμα, τὰς ἰσχυράς τε, τῶν ἀσάρκων ἰσχυρῶν
 μη, τίς ἐκλιγέσεται, καὶ τὴν τέτοιαν κακίαν; ἀλλὰ τῷ εὐπρεπέϊ Ἀγαθῷ,
 τύτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν ἰσχυρεῖται.

Λ Ο Γ Ο Σ

Ἐγκωμιαστικὸς μὲν εἰς τὰς Ἀγίας μεγαλομάρτυρας Μανηὴλ Σα-
 βέλ, καὶ Ἰσμαῖλ, παραινετικὸς δὲ εἰς καταργισμὸν τῶν
 ἡδῶν τῶν νῦν Χριστιανῶν.

„Ὅστις ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπρο-
 σθεν τοῦ Πατρὸς μου τῶ ἐν ἑρανοῖς.“ Ματθαῖος ὁ Γερός Εὐαγγελιστῆς
 Κεφ. Γ'. Προοίμιον.

Δὲν εἶναι ὡ φιλομάρτυρες Ἀκροῦται, δὲν εἶναι κένερα πρᾶγμα ἕτε πλεον ἀφι-
 λιμόν, ἢ τε πλεον συσκατικόν εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν αὐτεφεσίων ἀνδρῶν
 πων, ἀμὴ ὅ,τι εἶναι τῆς σωτηριώδους ἐκλογῆς καὶ θείας τῶ ἑαυτῶν ἀπάρ-
 νησις, ἐπειδὴ αὐτὴ κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔλκη εἰς ἑαυτὸν τὰς παρὰ τῷ
 Κυρίῳ ὑπερτελεῖς χάριτας, αὐτὴ τὸν κάμνει νὰ προτιμᾷ τὰ ἑρᾶν καὶ αἰώνια,
 νὰ νομίζῃ ὡς ἕδεν τῶν τυράνων τὰς ἀπειλάς, τῶν μασίγων καὶ ἄλλων τιμωρη-
 τικῶν ὀργάνων τὰς ἀφορήτους ἐπιφορὰς, νὰ θέλῃ νὰ γίνῃ συγκοινωνός, καὶ
 συμμετόχος τῷ σαυρικῷ πάθει, καὶ τῷ πολυπόδῳ θανάτῳ τῷ Κυρίῳ μου,
 νὰ ἔχῃ πολυτίμον ἐκεῖνη τὸ πανάγιον αἷμα ὅπῃ ἔχουσι εἰς τὴν Στουρὴν
 διὰ τὴν ἀγάπην μου, νὰ ἔχῃ χαρὰν μεγάλην καὶ κένχερά τε τὸ νὰ πάθῃ καὶ

αὐτός κεν ὀλίγον τινα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ὑπέμεινε ὁ Χριστός δι ἡμᾶς κατὰ τὸ ἀν-
 θρώπινον, καὶ τέλος πάντων αὐτὴ τὸν κάμνει νὰ καταφρονῇ, ὄχι μόνον τὴν
 πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνθρωποκτόνῳ διαβόλῳ τὰ ἀντίθετα προ-
 σήματα, καὶ νὰ νικᾷ μετὰ τὴν χάριν τῷ Ποιητῷ καὶ Σωτήρῳ τε, τὸν κόσμον ὁ-
 μῆ καὶ τὸν κοσμοκράτορα. Τοιούτως καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰς θέρμης καὶ ζήλωτας Χρι-
 στιανῆς εἰς τὸν καιρὸν τῶν διωγμῶν, διὰ νὰ μὴν ἀλλοτριωθῶν ἀπὸ τὸν Ποιητὴν
 τες Θεόν, καὶ προσκυθήσων τὰ ἐκεῖνη ποιήματα, διὰ νὰ μὴν εἰπῶ τὰ ἀψυχα
 ἔσσαν, ἀντιπαρετάχθησαν μετὰ ἄκραντος γενναϊότητος ἐναντίον εἰς τὰς ὀρατάς,
 καὶ ἀοράτους ἐχθρῆς, καὶ τὰς ἐνίκησαν εἰς τοσούτον, ὥστε δὲν ἐφάνησαν εἰς αὐτάς
 τὰ ἐκεῖνων ἐπιχειρήματα ἄλλο τι, εἰμὴ καίγναι παιδαριώδη, καὶ ἀραχνιαῖα ὑ-
 φάσματα.

Πλὴν τί λέγω τὰς ἄλλας; Οὕτως οἱ σημερινοὶ Ἀγιοί, καὶ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι
 Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τὴν Περσίαν ἐκλάμψαντες φωστῆρες, καὶ εἰς μὲν τὸ φαινόμε-
 νον πρέσβεις τῷ ἐπιγεῖν βασιλέως Ἀλμανδάρη, τῷ τότε τὰ σκήπτρα τῆς Περ-
 σικῆς βασιλείας διέποντες, εἰς δὲ τὸ νοούμενον πρέσβεις τῷ ἐπιγεῖν βασιλέως
 Χριστῷ πρὸς τὸν παραβάτην Γηλιανὸν κατ' οἰκονομίαν ἀποσαλέντες, ἵνα αὐτὸν
 ἄσποινδον ἐκεῖνη ὄντα ἐχθρόν, καὶ προφανῆ κατ' ἐκεῖνη πόλεμον διὰ τῆς εἰδωλο-
 λατρίας ἄραντα, φιλιώσωσι μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν μεσιτείαν τας. καὶ τὸν μὲν
 παραβάτην, ὡς παραδεδομένον, καὶ διόλη εἰς τὴν φιλίαν τῷ διαβόλῳ προσκείμενον,
 ἀποπτύσαντες, ὑπὲρ δὲ τῷ ἐκλεκτῷ λαῷ πρὸς Θεὸν πρεσβευσάμενοι μετὰ τὸν τότε
 μαρτυρικὸν τας θάνατον, καὶ νῦν ἔτι πρεσβεύοντες ὑπὲρ αὐτῶ διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον
 τὸν ἑρᾶνον βασιλεία παρρησίας τε καὶ ἐντεύξεως. Οἱ τοιοῦτοι, λέγω, ἀξιοθαύμαστοι
 Μάρτυρες, καὶ μάλιστα ὁ μαρτυρικώτατος, καὶ ἀθλητικώτατος Μανηὴλ, ὁ καὶ ἰδιαι-
 τερον τῶν ἄλλων πολυτρόπως παρὰ τῷ παραβάτῳ βασανιθεῖς, καὶ εἰς ἕδεν τὰς βα-
 σάνων ἐκεῖνη λογισάμενος, τόσον κατεπολέμησαν τὸν ἀντίπαλον, ὅπῃ τελείως
 αὐτὸν κατήχουσαν, καὶ τὰς δυνάμεις τε ἐξενεύρωσαν, εὐφραίνόμενοι ἤδη καὶ συνα-
 γαλλόμενοι ἐν τοῖς ἑρανοῖς, ὡς κρατήσαντες μέχρι θανάτου τὴν ὁμολογίαν τῆς
 πίστεως, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος μόνος τας εἰς τὸ Γερόν Εὐαγγέλιον: „Ὅς τις
 „ἂν ὁμολογήσῃ με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμ-
 „προσθεν τῷ Πατρὶ μου τῷ ἐν ἑρανοῖς.

Διὰ τῶτο σκιρτῶν καὶ ἀγαλλώμενος, καὶ δαχρῆτικῶς ἐκφωνῶν, τὸ „Γὰρ δὴ τί κα-
 „λόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφὸς ἅμα.“ ἐπρόκεινα, ὡ εὐσε-
 βῆς καὶ συναδελφοί μου Χριστιανοί, πρῶτον μὲν νὰ ἐξισορῆσω εἰς τὴν φιλακροάμο-
 να ἡμετέρας ἀγάπην, τὴν λαμπρότητα τῶν κατορθωμάτων τῶν τριῶν τέτων

σεφανηφόρων Μαρτύρων, καὶ μάλιστα τῷ τρισμάκτερος Μαννὴλ, καὶ βούτερον νὰ παραστήσω, πόσον εἶναι ἀναγκαῖον ἡ πίστις, καὶ ἡ ἀρετὴ νὰ εἶναι εἰς τὸν ψυχρὸν κάθε Χριστιανῷ ἀλλοθιένδετα. Εἰς τὸ ὅποιον ἐλπίζω, ὅτι θέλετε μοι χάριται φιλικῶν τὴν ἀκρόαση, διὰ τὴν πρὸς τὰ καλά βουλήν ὅπῃ βλέπω πῶς ἔχετε.

Κεφάλαιον Α.

Ὄταν οἱ τρεῖς μάγοι ἐκινήθησαν ἀπὸ τὴν Περσίαν μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆ ἀρετῆς ἐκείνη ἀσέβητος, ὅπῃ ἐφάνη εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθον νὰ τὸν προσκυνήσωσι ὡς βασιλεῖα, προσφέροντες εἰς δῶγμα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν προαιρέσει τὸ τρισύστημα ἐκείνο, καὶ τριῦλον δῶμα, τὰ χρυσία λέγω, τὸν λίβανον, καὶ τὴν σμύρναν, τὸν μὲν, εἰς σημεῖον τῆς τοῦ Χριστοῦ Θεότητος, τὸν δὲ, εἰς ἔνδειξιν τῆς αὐτῆ ἀιθρηπότητος, καὶ τῆς σμύρνης, εἰς ἀποδείξιν τῆς σαυρικῆς πάθης, δὲν ἐταράχθη τότε ἄλλοις τις, καθὼς εἶναι γνωστὸν, ἔβη ἀπὸ τὸν Ἰ-ξομανῆ καὶ Σηριώδη Ἡρώδη, ὁμοίως καὶ ὅταν οἱ τρεῖς ἔτοι ὑπερήνηξον Μάρτυρες ἦλθον ἀπὸ τὴν Περσίαν ἀπεκαλιμένοι πρίσβη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν παραβάτην ἰα μίρει τῆ Βασιλείας τοῦ Περσῶν Ἀλαμανδέρη, καὶ γνωσθέντες ὅτι εὐσεβεῖς ὄντες, περιφρονῶσι τὰ εἰδωλα, κήναισι ἄλλοις διὰ ἰ-λύσιαζε τόσον κατ' αὐτῶν τῶν ὄντως μακαρίων ἀδελφῶν, ὅσον αὐτοὶ ἐκείνοι, ὁ παραβάτης, ὁ ἔρωτι τῆς ἐπιτογῆς βασιλείας, καὶ αὐτῶ τῶ ὑπερηγῆ καὶ κλωσῆς ὄντες ἔξαρτος ἀσθλίας καὶ πανασθλίας γενόμενοι, καὶ μετὰ τὸ πικρῶ εἰς ἐκείνο τὸ ἰ-σανάκλητον τῆς ἀθείας βάρβαρον, τὸν ὑπολον ἐκείνοι, καὶ ὄντως διαβλημῆ-τον κινήσας κατ' ἡμῶν διωγμῶν, καὶ τῶτο ὅχι δι' ἄλλο τι, παρὰ διὰ τὸ τῆς ευπ-δήσεως ἐλεγχεν, τὸν ὅποιον καταπατῶντας, δὲν ἤθελε νὰ βλέπει κείνους νὰ εἶναι πεπλατισμένοι μετὰ τῆς εὐσεβείας τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀπὸ τὰ ἰ-ποῖα αὐτοὶ εἶχε ξεπέσει διὰ τὴν πονηρὴν καὶ πεισματικὴν ἰαλογῆν τῶ.

Ὄθεν ἀκήσας τὴν περὶ τῆς εὐσεβείας φήμην τῶν Ἀγίων, ὠργίσθη, ἐβλασῆθη, ἐταράχθη, καὶ ἠγριώθη. Ἐβλασῆθη, εἰ δυνατὸν, καὶ ὑπερηγῆ μετὰ δῶμα, καὶ ταξίματα τῆς Ἀγίας, καὶ μάλιστα τὸν ἐπιτότατον καὶ καρτερικώτατον ἀσθλητῆ τῶ Χριστοῦ Μαννὴλ, νὰ τῆς ἐκφοβήσῃ μετὰ ἀπειλῆς τε καὶ κολασῆρια. Ἀλλ' οἱ καλ-λίνικοι Μάρτυρες, δὲν ἐψήφισαν τελείως τὴν διαβολικῆν τῶ μακίαν, ἀλλ' ἐκα-θῆσαν ἀκλόνητοι εἰς τὴν ἀμώμητον πίστιν τοῦ Χριστοῦ μέχρι τελευταίας τῶν ἀναπνοῆς, ὑπομείναντες ἀπελθῆς κολάσεις καὶ τιμωρίας, καὶ ἰλίγγυοντες τῶν κακίαν τῶ παραβάτη καὶ τὴν ἀσέβειαν, χωρὶς τινος φόβου καὶ ἀιθρηπαιρέσεως, ἀλλὰ μόνον θέλοντες νὰ φανῶσι ἄξιοι δῶλοι καὶ κρατιῶται τῶ ἐπεραῖς Βασι-

λείας Θεοῦ, καὶ μάλιστα ὁ μακάριος καὶ πολυάσθλος Μαννὴλ, ὅστις ἐνδυμῆμε-ιους τῆς πάλαι Ἰσραηλίτας ὅπῃ ἠδέτησαν τὰς θείας εὐεργεσίας, καὶ ἐπροσκύνη-σαν τὸν Μόσχον διὰ Θεὸν, καὶ τῶν Μωαβιτῶν τὰ ἀνατότητα εἰδωλα, καὶ τὸν Σολομῶνα ὅπῃ ἐπροσκύνησε τὰς ἀψύχας θεῆς τῶν ἀσελγεσάτων ἰα ἐταιρί-δων, ἵπτι ἐσκοτίσθη τὸ ὑψηλότατον τῆς σοφίας τῆ χάρισμα, καὶ τὸν Γερσ-βῶμ ὅπῃ ἐπροσκύνει εἰς τὴν Δῶν, καὶ εἰς τὴν Βαιθὴλ τὰς χρυσῆς τε δαμάλας, καὶ ἔκαμε καὶ τῆς λοιπῆς Ἰσραηλίτας νὰ τὰς λατρεύσωσι, καὶ τὸν Ἀχαιῶν, καὶ τὴν Ἰεζάβελ, οἵτινες ἐλάτρευον τῆς Ἀσέρτης καὶ τῆ Βῆαλ τὰ εἰδωλα, καὶ εἶχον ὀκ-τακοσίους πενήκοντα Ἰερεῖς τῆς ἀρχόντης, καὶ τῶν ἄλλῶν εἰς ὑπηρεσίαν τῆς, καὶ τὸν Ὀχοζιαν ὅπῃ εἰς τὸν καιρὸν τῆς σωματικῆς ἀδυναμίας τῆ κατέφυγεν ὄχι εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλ' εἰς τῶ Βῆαλ τὸ ἀψυχον εἰδωλον νὰ τῶ δώσῃ βοήθειαν, ἐκείνην ὅπῃ δὲν ἠμπορῆσε γὰ δώσῃ. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα προσφῶν καὶ ἐπωφε-λῆ παραδείγματα, ἐνδυμῆμενος, λέγω, ὁ χρυσομίμητος ἀθλητῆς Μαννὴλ, ἠλεγχε τὸν παραβάτην, ὑπομνησκωντῆς τὸν ἐκείνων τὴν ματαιότητα, τὴν τυφλότητα, καὶ τὴν ἀσεβότητα, καὶ λέγωντας ὅτι δὲν ἐσάθη τὸ αἴτιον ὅπῃ ἔκα-με τῆς τοιῆτες, καὶ ἄλλοις ἐτι ἀναριθμήτως νὰ ἐκπέσωσιν εἰς τοιαύτην ἰαχάτην ἰ-πώλειαν, παρὰ τὰ πονηρὰ ἔργα ὅπῃ κατ' ἐκλογῆν διαβολικῆν ἐργάζοντο πρότερον, διότι ἠδέτησαν πρῶτον καὶ τὸν ἔμφυτον καὶ τὸν γραπτὸν νόμον, ὅπῃ ὁ μόνος Εὐεργέτης τῶ ἀνθρωπίνῃ γένει τῆς ἔδωκε, καὶ ἐπιπτον εἰς κάθε κακοπραγίαν, καὶ ἔπειτα μακρυνθεῖσα ἀπὸ αὐτῆς, καθὼς ἔπρεπε, καὶ ἡ θεία χάρις τῆ, ἐξέ-πισον, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὁ παραβάτης διὰ τὴν βασιλείαν, καὶ ὁ Σολομῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τῆ διὰ τὴν ἀσωτίαν, καὶ εἰς τὴν ἰαχάτην αὐτῆν τῆς ἀρ-νησιθεῖας ἀσέβειαν, καὶ ἐπροτίμησαν, φρεῦ! τὸ σκότος ἀπὸ τὸ φῶς, ἠγνεν τὸν διάβολον ἀπὸ τὸν Θεὸν περισσότερο, καθὼς τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ μονογενῆς τε-Υῖος εἰς τὸ Γερὸν αὐτῶ Εὐαγγέλιον, λέγων „Καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ „σκότος μᾶλλον, ἢ τὸ φῶς. ἦν γὰρ πονηρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Γίνετε ἀδελφοὶ τῶ Ἀγία τὴν παρῆυσίαν καὶ γενναιότητα; Γίνετε τὴν εὐσεβείαν, καὶ τῆ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπαπειτῆν ἰακασιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐδοξάσθη μὲν αὐτοὶ ὁ Ποιη-τῆς καὶ Θεός, ἀντιδοξάσθη δὲ καὶ ὁ ἅγιος Μάρτυς τῶ Χριστοῦ Μαννὴλ μετὰ τῶν συκδελφῶν τε τῶν κατὰ σῶμα, τῶ τε Θαυμασῶ Σαβὴλ, καὶ τῶ ἐνδόξῳ Ἰσ-μαήλ; Γίνετε ὅποια ἐλεγκτικὰ καὶ διορθωτικὰ λόγια, παρεκίνησε τὸν ἅγιον ὁ θεὸς Ζηλός, καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, νὰ εἰπῆ, πρὸς διορθῶσιν τῶ παρα-βάτη, πλὴν ἀσύμματος ὡς ὁ ἄσθλιος Ἰηλιανός δὲν ὠφελήθη ποσῶς, ἀλλὰ μάλι-σα περισσότερο ἐλεγχόμενος, ἠγριώμετο κατὰ τῶ Μάρτυρος. Ὡ ποῖον πῦρ.

Θεῖα ζήλη ἔτρεφεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τρισμικάρου Μανῆλ! πόση ζήση καὶ θερμότητα εἶχεν εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν!

Πλὴν ὁ ἄθλιος παραβάτης μὴ ὄλον ὅτι ἕκαθε τόσα ἐλεγχτικὰ λόγια καὶ διδικαιτικὰ, μὴ ὄλον ὅτι εἶρε τόσα θαύματα ἐπιτελέσθη διὰ μίση τῶν σιβηρίτων τῶν Μαρτύρων, μὴ ὄλον τῆτο ἵεν ἤνοιξε τὰς ἰσχυροτάτας ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ἵεν ἀφελήθη παρῶς ἀπὸ τὰ Θεόπνευστα ἐπινοήματα τῶ μεγαθύμου Μάρτυρος Μανῆλ, ἀλλ' ἔχων τὴν κακίαν ἐπιθυμίαν, ἠγωνίζετο νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν πλάνην τὰς τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ μάλιστα τὸν ἀδρικώτατον καὶ τρισμικάρου Μανῆλ, τὸ ὅστις θαυμάζει τὸ εἰς τὴν τῷ Χριστῷ πίστιν καθέρων, καὶ τῆς γνώμης τὸ ἀμετάστρεπτον, ἄφραστο τῶν ἁθλῶν, καὶ μόνον τὸν Μάρτυρα τῷ Χριστῷ Μανῆλ ἐσκέδαζε νὰ ἀπατήσῃ καὶ νὰ ἐκλείψῃ μὴ διαφόρου ὑποχρέσεως, καὶ δῶρα, καὶ τέλοισ πάντως μὴ ἀπειλάσῃ καὶ κολασέμεν. Πλὴν ἑκάποιος ὁ γυναικίος καὶ γυναικόφρων ἵεν ἐβλάβη παντελῶς ἀπὸ τὰς τοιαύταις διαβολικαῖς προσβολαῖς, ἀμὴ ὄλας αὐτὰς τὰς σατανικὰς τῆς ἀπάτης παγίδας τὰς συνέτριψεν, ὡς ἄλλοι ἄλλοι, καὶ τὸν κτήσαντα αὐτὰς, καὶ προσεγγυόντα διάβολον ἐφινάκισεν, καὶ κατήχουσε, γινόμενος καὶ πρὸς τὸν δῶρα κατὰ σάρκα ἀδελφὸς, τὸν Σαβὴλ, Λέγων, καὶ Γερμαῖλ, τύποι, καὶ ὑπεργραμμῆς τῆς μακαρίας ἀθλήσεως.

Ὅθεν καὶ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο, καὶ μὴ τὴν λαμπροτέρουσαν ἐκείνην σελὴν τῆ μαρτυρικῆς τοῦ αἵματος κεκοσμημένους, ἀνῆλθεν εἰς ἕρκους μετὰ τῶν αὐταῶν ἀδελφῶν τῶν, ὡς ἄλλοι φωστὴρ διασπένδοντες, κατακρυπνίζων τῶν πικρῶν τὰς καρδίας, διαφόρου ἰσχυροῦ ἐπιτελῶν, καὶ διηκεῖως πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ἐορταζόντων τὴν παναγίαν αὐτῆς μνήμην καὶ ἀθλήσων.

Τοσαῦτον ἐνδοξοὶ εἶναι, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, τῶν τριῶν τῶν συναντιῶν καὶ συμμαρτύρων οἱ ἁγῶνες καὶ τὰ παλαιόματα, τοιαύτη ἡ σιβηρίτης, τίτλος ἡ ζήση, καὶ ἡ πρὸς Θεὸν πίστις, καὶ τοιαῦτον τὸ τέλος, οἷον ἐκείναι εἰς τὸν βίον τῆς σήμερον.

Κεφάλαιον Β΄.

Ὅθεν ὁποῖος ἀπὸ ἡμῶν θέλει νὰ τῆς ἐορτάσῃ σήμερον, ὡς τῆς μιμηθῆ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἀγιότητα καὶ εὐλάβειαν. Διότι κατὰ τὸν εἰρηναῖον: Τὸν Μάρτυρος, μίμησις Μάρτυρος. Ἐτὶ καὶ ὁ Θεὸς εὐαρεσθεῖται καὶ ἀναπαύεται, ἔτι δεξάζεται, ὅταν ἐορτάζωμεν Χριστιανικὰ καὶ ὄχι ἑθνικὰ, δηλαδὴ μὴ σεμνότητα καὶ

εὐλάβειαν, καὶ ὄχι μὲ χορὰς καὶ τραγῳδία, μήτε μὲ ἀσωτίας καὶ φαγοπότια. Πρέπει νὰ ἀγιάσωμεν τὴν παρῶσαν ἐορτάσιμον ἡμέραν τῶν Μαρτύρων, καὶ ὄχι νὰ τὴν μολύνωμεν, καὶ νὰ τὴν ἀτιμάσωμεν μὲ τὰς ἀταξίας μας.

Εἶναι ἐγνωσμένον ὅτι εἰς κάθε εὐεργεσίαν, πρέπει ὁ εὐεργετηθεὶς ἄνθρωπος νὰ ἀνταμοίβῃ πρὸς εὐχαριστίαν τὸν εὐεργέτην κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ὅτι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι καθὼς πρέπει τῷ ἀνθρώπῳ ὁ εὐεργέτης. Διότι τὸν ἔκαμεν ἐκ τῆ μη ὄντος εἰς τὸ εἶναι, διότι τὸν ἐπλάτισεν μὲ τὰ θεϊκὰ χαρίσματα, διότι τὸν ἔκαμεν ὄλα τὰ πάντα διὰ ἀγάπην τῆς, καὶ διότι ἐν αὐτῷ ζῆ, καὶ κινεῖται, καὶ τρέφεται πάντοτε. Ἔθεν καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀνάγκη διὰ μικρὰν εὐχαριστίαν, αὐτὸν μόνον νὰ πιεύμ με ὄλην τὴν καρδίαν, καὶ διάνοιαν, ὡς δημιουργὸν τῆς παντός, καὶ σωτήρα τῆς, αὐτὸν μόνον νὰ λατρεύῃ με ὄλην τὴν ψυχὴν, καὶ εἰς αὐτῶ τὰ θεῖα καὶ σωτηριώδη προσάγματα νὰ ὑποτάσσῃ πάντοτε, καὶ αὐτὸν μόνον νὰ ὁμολογῇ καὶ με τὸ σῶμα εἰς σωτηρίαν τῆς ὡς λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος: „Καρδίᾳ μὲν πιεύετε εἰς δικαιοσύνην, σώματι δὲ ὁμολογεῖτε εἰς σωτηρίαν.“

Ἀλλ' οἱ περισσώτεροι ἀπὸ τῆς Χριστιανικῆς τῆς καιρῆς μας ἤτε τὰ χαρίσματα τῆς Θεῆς γνωρίζων, ἤτε τὴν Βασιλείαν τῆς παντελῶς διακρίναν, ἤτε τὴν ἀγαθότητά τῆς τελείως εὐχαρισθῶν, ἤτε καὶ ὡς Θεὸν, φεῦ! τὸν τιμῶν, ἀλλ' ἔχων εἰς τὸ σκότος τὰ ἔργα τῆς. διὰ νὰ μὴν εἰπῶ καὶ τὴν πίστιν τῆς, ὡσαν ὅτι μόνον πρόχρημα Χριστιανισμῶ ἔχουσι, καὶ ψευδοεὐλάβειαν διὰ νὰ εἰπῶ ἔτι, εἰς δὲ τὰ ἔργα τῆς φαίνονται καὶ αὐτῶν τῶν ἑθνικῶν, καὶ τῶν νῦν ἀθέων χειρότεροι οἱ τελαίπωροι, καὶ εἰς τὴν σκληρότητα καὶ ἀνελεημοσύνην ἀσυνειδητότεροι, μὴ σοχαζόμενοι παντελῶς, ὅτι ζῶντες με τοιαύτην θηριώδη καρδίαν, θέλουν συγκαταδικασθῆ τέλος πάντων με αὐτὸν τὸν διάβολον εἰς τὰ ἀνυπόστατα βάρβαρα τῆς αἰώνιας κολάσεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φοβερῆς τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων παρὰ τῆς Θεῆς κρίσεως. διὰ τῆς ὁποῖας λέγει ὁ Κύριος ἔτι. „Ὁ λαὸς ἡτός τοῖς χεῖλεσί μου τιμᾶ, τῆ δὲ καρδίᾳ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμῆ. ὦ κατάκρισις! ὦ ἀθλιότης! ὦ πώρωσι!“

Ἀλλοὶ δὲ πάλιν ὄντες ἀσκήτικοι εἰς τὰ δόγματα, καὶ ἀδιδασκοὶ εἰς τὴν πίστιν τῆς, προσέχουσι εἰς τὰ λόγια τῶν ἀπαταιῶνων, καὶ εὐγαίνουσι, φεῦ, ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς Κυρῆς διά τινος πιθανολογίαν, με τὴν ὁποῖαν ἀφήνουν καὶ κυριεύει ὁ διάβολος τὸ ἡγεμονικόν τῆς, γινόμενοι θήραμα ἐκείνου τῆς παγκρατικῆς καὶ ἀνθρωποκτονικῆς καὶ μισοκαλῆς κοινῆς ἐχθρῆς πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ προσέχουσι μάλιστα εἰς τὰ παρανοητικὰ λόγια τῆς Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος διδάσκει τῆς εὐσεβεῖς τῆς καιρῆς ἐκείνου ἔτι. „Τῆτο δὲ λέγω ὑμῖν, ἵνα μή τις

„ὁμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθαιολογίᾳ, κατὰ τὰς χειρῶν τῶ ἐσθρῶ τῶτο, ἀλλ' ἢ κατὰ Χριστόν.

Ὅποιος λοιπὸν ἔφρασε νὰ ὑποπίσῃ εἰς ἰσοχίαν τῆς κατὰ κρίσιν, ἢ κατ' ἀρετὴν παραβάσεως, ἃς μὴν ἀργοπορήσῃ νὰ μετανοήσῃ, διὰ τὴν ἰσχυρὴν τὴν τιξεται ἢ ἐπιῦσα. Ἀὖ προσέβη τὸ ὀυληγορώτερον εἰς τὰ φιλοκαίρημον τῶ Κυρίῳ σπλαγγίᾳ, & θεῖλαι ἐπιτύχη τῆς συγγνώμης τῶν ἡμαρτηρίων. Διότι ἐστὶ & τὸν Τελώνη, τὸν Ἀσώτον, τὸν Πόρην, τὸν Ληστὴν, & τὸν Πέτρον μετανοήσαντας ἐσυγχώρησε. τῶ δὲ Πάτρῳ ἔδωκε πάλιν & τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα ὅπῃ εἶχε τῶ Ἰωάννῃ πρότερον. Ἐστὶ τῆς Νικηυίταις, τὸν Δαβὶδ, & τὸν Μανασσῆ εὐδύς ὅπῃ μετενόησαν, & ἐπέσειξαν εἰς τὸ ἀπειρο ἔλθει τῆς ὑπερβαλλούσης εὐσπλαγγίαις & ἀγαθότητος, ὅχι μόνον ἐσυγχώρησαν, ἀλλὰ & ἐπὶ τὸν προπορασιδέντα κατ' αὐτῶν διὰ τὰς κακίας τὰς κατὰ τῆς βασιλευσίαις τὰ θάνατον τῆς ἐλύτρωσε. & τὸν μὲν Μανασσῆ εἰς τὸν κρατίσαντα Βασιλεῖαν, τὸν δὲ Δαβὶδ & εἰς τὴν Βασιλείαν, & εἰς τὴν προφητεῖαν ἀπεικονίσθησε. τῆς δὲ Νικηυίταις εἰς κρείττονα εὐνοίαν, & χεῖρ τῆς αὐτῆ ἀγαθότητος προεβίβασεν. Ἐστὶ τὸν ἀποστολὸν Παῦλον, & ὁ Θεὸς Κύριος, & διὰ τῶ ἀποστολῶ Ἀνακὸς Ἰωάννης, μετέπειτα ἐπέσειξε εἰς τὴν θεῖαν τὴν ἐπίγνωσιν, & ἔδωκε εἰς αὐτὸν ἀπειρῶς περισσοτέραν τὴν χάριν τῶ ἀγίῳ Πνεύματος, ἐπὶ τῆς ἡμαρτίας τῆς νομικῆς ἀχλύος, & πρὸς Κύριον ἔχθρας ὅπῃ ἐπερίσσειται εἰς τὸν θάνατον τὸ πρότερον. Ἐστὶ ἐπερίσσειται εἰς τῆς ὁσίαν Μαρίας, εἰς τῆς Τησσίας εἰς τὴν Πελαγίαν, & εἰς ἄλλας ἃς ἐλόγησεν ἡμαρτωλῆς ἢ χάρις τῆς ἀγαπητικῆς σεμνότητος ὑπερον ἀπὸ τῆς μετάνοιαν αὐτῶν & διόρθωσιν, ἀπὸ ἐκεί ὅπῃ εἶχε περισσεύσῃ εἰς αὐτὰς ἢ ἀσέβεια τῆς ἀσελγείας, & ἐκεί εἶδες κακίας τὸ πρότερον. & εἰς ἐδειξεν τῆς αὐτῶν μετὰ Θεῶ οἰκειότητος ἐνοδιάζουσι & αὐτῶν, & ὅλων τῶν ἄλλων Ἀγίων τὰ Ἱερὰ Λείψανα, & κάμνουν εἰς τὸ εἶν ἄπειρα εἰς τὸν κόσμον θαύματα.

Ἄμῃ εἰς ἡμᾶς πῶς νὰ περισσεύσῃ αὐτὴ ἢ Χάρις εἰς καιρὸν ὅπῃ τὴν ὑπερέβημεν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν μας, εἰς τὴν ὅποιαν εἶμεθα ἔαδοτα, ἃς ὁ ἀντάρτης διάβολος, & ἀπὸ φίλοι, ἰγίναμεν ἔχθροι μὲ τὰς ἀδιορθώτας ἡμαρτίας μας, ἀπὸ εὐεργετημένοι, ἀχάριστοι· ἀπὸ πεφωτισμένοι, ἡμυρωμένοι· ἀπὸ ἀγγίνοσι, ἀμβλύνοσι· ἀπὸ φωτεινοί, σκοτεινοί· ἀπὸ καθαροί, ἀκαθαροί· ἀπὸ ἰσοί τῶ ἐπερανίῳ, θάλοισ τῶ καταχθονίῳ· & διὰ τὰς ἀπειρίας μας ἄλλας κακίας, & διότι ἐορτάζομεν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰς μνήμας μὲ χροῖς ὑπέμνας, & παίγνια, & ἐμπαίζομεν εἰς τὸ τῶ ἀγαθῶ Θεῶ πλάσμα, καθὼς εἶ-

ναι τὸ σῶμά μας, & κάμνομεν μίαν τοικύτην ἀταξίαν, τὴν ὅποιαν μῆτε τὰ ἄλογα ζῶα δὲν τὴν κάμνουν;

Οὕτω λοιπὸν ὑπερήθημεν τῶν θεῖων χαρίτων διὰ τὴν εἰς τὸν ἀντάρτην νόσον μας ὑποταγήν, & ὅχι μόνον ὑπερήμεθα ἀπὸ τὸ ὑπερφυέστατον τῆς προοράσεως χάρισμα, τὸ ὅποιον εἶχε ὁ Ἀδάμ πρὸ τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ σκοτιζόμεθα & ἀπὸ τὸ ἔμφυτον τῆς γνώσεως δώρημα ὅπῃ μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεός. & ἀντὶς νὰ διορθώομεν & τῆς ἄλλας διὰ τῆς χάριτος τῶ Κυρίῳ, πληγωνόμεθα ἡμεῖς, & σφάλλομεν ἀπὸ λόγου μας, & κατὰ τὴν ψυχὴν, & κατὰ τὸ σῶμά μας, & αἱ πληγαί μας γίνονται ἀνίσταται διὰ τὴν ἀμειτανοήσιαν, εἰς τὴν ὅποιαν μᾶς κάμνει νὰ κυλιώμεθα πάντοτε, αὐτὸς ὁ πάσης κακίας πρωταίτιος.

Ἄς ἀφίσωμεν λοιπὸν τὴν ἀμειτανοήσιαν, & τὴν ψυχικὴν πάρωσιν, & ἃς ἀκολουθήσομεν τὴν μετάνοιαν διὰ νὰ ὠφελιθώομεν ἀπὸ τὴν ἐκύσιον εἰς τὸ σῶμα τῶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶ καύρωσιν, ἀπὸ τὸ ὑπὲρ πάντων ἐκχυθὲν ὑπεράγιον αἷμά του, ἀπὸ τὴν χολήν, & τὸ ὄξος ὅπῃ ἔπιεν εἰς τὸν Σταυρὸν δι' ἀγάπην μας. Νὰ ὠφελιθώομεν ἀπὸ τῆς ἡλκε ὅπῃ τῶ ἔβαλαν εἰς τὰς χεῖρας & πόδας τε, ἀπὸ τὸν ἀκτίθειον σίφρανον ὅπῃ τῶ ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τὴν λόγυχὴν ὅπῃ τῶ ἐμπήξαν εἰς τὴν πλευράν του οἱ ἀχάριστοι Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ λάβωμεν σκιτηρίαν & ἀγιασμὸν ψυχῆς τε & σώματι, & ἃς προσέχωμεν εἰς καιρὸν ὅπῃ τόσοι & τόσοι ἄνθρωποι ὠφελήθησαν, νὰ μὴν ἀπομεινώομεν ἡμεῖς μοναχοὶ χωρὶς νὰ ὠφελιθώομεν ἀπὸ τὴν κακὴν μας προαίρεσιν, & τὰ ἀχρεΐά μας ἔργα, ὅπῃ ὅποιος δὲν λάβῃ αὐτὴν τὴν ἀναγκαιοτέραν ὠφέλειαν, ἦτον ἀπειράκις καλύτερον τὰ μὴν ἦθελε γεννηθῆ εἰς τὸν κόσμον ὁ τέτοιος ἄνθρωπος διὰ τὰ βάσανα ὅπῃ τὸν προσμένουσι μετὰ θάνατον.

Διὰ τῶτο ἃς ἀποφεύγωμεν ἀδελφοὶ τὴν ἡμαρτίαν, ἃς τὴν ἀποφεύγωμεν ὡς Ἀσπίδα θανατηφόρον, ἃς μὴν ἀπατήσῃ & ἡμᾶς ὅπῃ ἐγεύθημεν τὸ γλυκύτατον τῆς εὐσεβείας τῶ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῶ μέλι, ἡμᾶς λέγω τὰς ἡνὲς τῆς χάριτος, τὰ τέκνα τῆς εὐσεβείας, τὰς ὀρθοδόξαις Χριστιανῆς. Ἐπειδὴ αὐτὴ τῆς ἀνθρώπων, ἀπὸ ἡνὲς κατὰ χάριν Θεῶ, ἡνὲς διαβόλη τὰς κάμνει, ἀπὸ λαμπρῆς, σκοτεινῆς. Ἀπὸ ἡρανῆς, καταχθονῆς· & ἀπὸ λογικῆς, ἀναιδιότης. Διὰ τῶτο ἃς τὴν μισήσωμεν τὸ ὀυληγορώτερον, & ἃς μελετήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν & διόρθωσιν. Διότι ὅσοι δὲν βάλουν εἰς τὸν νῆν τῆς ὀλοτελῶς τὴν διόρθωσιν, ἀλλὰ κρατῶν πάντοτε κρυφὴν τὴν κακοπραγίαν τῆς, & δὲν τὴν ἐξομολογῶνται εἰς τὰς πνευματικὰς πατέρας, διὰ νὰ λάβουν παρὰ Θεῶ τὴν συγχώρησιν, ἐσχάτην τολμῶ εἰπεῖν, νοσήσιν ἀγνωσίας, ἢ ὅποιαν δὲν εἶται ἄλλο, παρὰ μία διαβολικὴ

SISMANOGLIO

ἀπομώρωσις καὶ ἀπόγνωσις, διὰ τὴν ὁποῖαν δὲν αἰδάνονται τὸν ἄσπαστον τῆς ἀπωλείας εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκονται, διὰ τὴν κλύουσαν, ὡς ἀχάριστα κτίσματα ὅπως ἐφάνησαν, τὴν ἀθλιότητάς, καὶ δυστυχίαντες, ἐπειδὴ ποῦτοι εἶσι δὲν κλαύσαντες καὶ δρηγίσαντες τὸν ἑαυτῶντες, ἔχοντες νὰ παιδῆσαι ἢ αὐτοὺς εἰς τῶν ἐν σειβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τὰ συστήματα, διὰ τῆς ὁμοῦν κόλαστος τῆς λαβύλας ὅπως ἐκδέχεται τῆς τοιαύτης ἐδελόκακας καὶ ἀφροῦν. ἵσθι ἱερεῖοι ὅπως πνεύσει τὸν Κύριον, πρέπει νὰ ἐκτελέῃ καὶ τὰς ἐπιτολάς τε, καὶ ὁ τοιαύτος δὲν κριεῖται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Θεῆ τὴν μελλοῦσαι, εἰδὲ ἀλλοῦ κριεῖται καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅτι ὁ ἴδιος ἀπεράσισε τὸν ἑαυτῶν τε διὰ τὴν πλῆθος κίλαστος, ἔχοντες προσέξουσιν ἐδελόκακοι, καὶ δέλων νὰ ἀπολαύσῃ ὅσα εἰς τὸν αἴσθησι ὀμύγεται. Ὡς ἀκαὶ βαλῆ! Ὡς ψῆφοι διεφθαρμένῃ!

Ἐκεῖνοι ὅπως κάμνει τὰ φαῦλα ἔργα, λέγει ὁ Κύριος, μιστὶ τὸ Φῶς, διὰ τὴν μὴ φανεροῦσαν εἰς τὰς ἄλλας καὶ κατασχεῖται, ἀλλ' ὅπως μεταχειρίζεται τὰ ἔργα τῆς ἀληθείας, ἔρχεται εἰς τὸ Φῶς διὰ τὴν φανεροῦσθαι ὅτι τὰ ἔκαστα κατὰ τῆς Θεῆ τὴν ἀρίσκειαν, νὰ λάβῃ ἔπειτα τῶν ἀγαθοεργῶν τε καὶ εἰρήνης, ὁ τοιαύτος βέβαια εἶναι τῶν ὄντων ἐλευθέρους, ὡσπὴν ὅπως κοιτὰ εἰς τὴν ὀρθοῦν πίστιν ὅπως ἔχει, ἐργάζεται καὶ τὰ θεῖα προσάγματα, ὡσπὴν ἐξυγορησμένοι μὲ τὸ αἷμα τῆς μονογενῆς Υἱοῦ τῆς Θεῆ καὶ Πατρὸς, καὶ συναληθινῶν τῆς πατρῆος Βασιλείας τε, ὡς διδασκαλῆς καὶ πνευματικῆς διὰ τῆς πίστεως.

Ἀκούσατε ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ὅτι τὸν ἀνδραπῆ τὸν ἐδίδαξε πρῶτον μὲν αὐτοὺς ὁ ἴδιος Κύριος διὰ ζωῆς φωτῆς, καὶ μετὰ αὐτῶν τὸ πατάγιον σώμα τε ὅταν διέτριβεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν σώματι, ὅσα συμβάλλει ἀναγκαίως πρὸς σωτηρίαν τε, δεῦτερον τὸν ἐδίδαξε διὰ μίσην τῆς θεῆς Πνεύματος ὅπως ἔσειλεν ἐπὶ τῆς πρὸς τῆς Γερῆς Ἀποστόλων τε, καὶ τρίτον τὸν διδάσκει διὰ μίσην τῆς Διοσκουέως Γραφῆς, διὰ τῶν ἄλλων τε Γερῶν βιβλίων, καὶ διὰ τῆς ὀρθοδόξου τε Ἐκκλησίας πάντοτε. ὅθεν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα ἐδιδάχθημεν καὶ τὰ ἑξῆς ἰουδαϊσμοῦ.

Δηλαδή νὰ ἡμεῖς ἀμνηστικάκοι καὶ νὰ συγχωρῶμεν ὅσα μᾶς πταίωσι πάντοτε, νὰ ἔχωμεν τὴν θεῖαν ἀγάπην ἐν μέσῳ μας. Νὰ ἐλευθέρωμεν ἕλες τῆς χεῖρας ἔχοντας, νὰ χορταίνωμεν τὰς πεινασμένους, νὰ ποτίζωμεν τὰς διψασμένους, νὰ αἰδύωμεν τὰς γυμνὰς, νὰ φιλοξενῶμεν τὰς ξένους, νὰ ἐπισκεπτόμεθα τὰς ἀδυνεῖς, νὰ ἐλευθερώνομεν τὰς αἰχμαλιώτας, νὰ εὐγάζωμεν τὰς φυλακισμένους, νὰ ἡμεῖς ἀφιλάργυροι καὶ ἀκτῆμονες, νὰ ἡμεῖς φιλαλήθεις καὶ φιλοδίκαιοι, καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἄκακοι· ταπεινοὶ καὶ ἀνυπερήφανοι. Ἄν μᾶς ὀβρισησῶντες, ἡμεῖς νὰ τὸν τιμῶμεν, ὡς μᾶς δέξῃ, νὰ τὸν ἀγαπῶμεν, ὡς μᾶς ἔσ-

μοῖ, νὰ τὸν εὐεργετῶμεν, ἂν μᾶς ἀδικήσῃ, νὰ τὸν συγχωρήσωμεν, ἂν μᾶς δυσφημήσῃ, ἡμεῖς νὰ τὸν εὐφημήσωμεν. ἂν μᾶς ἐπιβουλεύῃ, νὰ τὸν ἀγαθοεργήσωμεν. καὶ ὅτι ἄλλο κακὸν κάμῃ εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς μὲ καλὸν νὰ τὸν ἀνταμείψωμεν. Ὡς θεῖα νομοθεσία! Ὡς ἡθικὴ ὑψηλοτάτη! Ὡς ἐράνιος τῶν ὄντων ἐδασκαλία!

Ἐπι δὲ νὰ φεύγωμεν τὴν πορνείαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν σωφροσύνην, νὰ φεύγωμεν τὴν δυσφημίαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν εὐφημολογίαν, νὰ φεύγωμεν τὴν ἀργολογίαν, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν θεῖαν χρησολογίαν, νὰ φεύγωμεν τὴν ἀπανθρωπίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν φιλανθρωπίαν, νὰ φεύγωμεν τὴν σκληρότητα, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν πραότητα, νὰ φεύγωμεν τὴν ἀνυπομονησίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπομονήν, νὰ φεύγωμεν κάθε παράνομον ἐπιμιξίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν νόμιμον συζυγίαν, νὰ φεύγωμεν τὰς κακοήθειας, καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὰς χρησθήδους. Ὄταν βλέπωμεν κανένα φαυλόβιον, νὰ τὸν διορθῶνομεν μὲ πραότητα. ὅταν εἶναι τινὰς λυπημένος, νὰ τὸν παρηγορῶμεν μὲ τὴν κατὰ Θεοῦ ἐπιτηδειότητα. ὅταν βλέπωμεν τινὰ ἀίρετικόν τε καὶ ἀρησιόθεν, νὰ τὸν ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ὄντως τῆς Κυρίας εὐδύτητα. ὅταν ἴδωμεν τινὰ ὅτι δυναστεύεται ἀπὸ τῆς ἀθείας, νὰ τὸν σιγίζωμεν μὲ λόγους ἐνδέους, καὶ νὰ ἀγωνιζόμεθα ὑπὲρ αὐτῶν μὲ ἀγωνίας φιλοθέας. ὅταν βλέπωμεν τὰς συναδελφούς εἰς ἔχθραν, νὰ σπεύδωμεν νὰ τὰς διαλλάξωμεν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι. ὅταν παρανομήσῃ κανένας ὀρθοδόξος, νὰ τὸν φέρωμεν εἰς τὴν ὀρθοτάτην εὐνομίαν τῆς θεῆς Πνεύματος. ὅταν γυρεύῃ νὰ ἀρπάσῃ τινὰς τὸν χιτῶνα ὅπως φορῶμεν, νὰ δώσωμεν εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸ ἱμάτιον ὅπως ἔχομεν νὰ ἐνδυθῶμεν. ὅταν μᾶς ἐγγυρεύσῃ τις ἐν μίλλιον, ἡμεῖς νὰ κάμωμεν δύο, διὰ τὴν μὴ σκανδαλιθῆ ἑναντίον μας. καὶ ὅταν μᾶς ῥαπίσῃ εἰς τὴν δεξιὰν κανένας σκληρῶς, ἡμεῖς νὰ σρέψωμεν εἰς ἐκεῖνον νὰ μᾶς ῥαπίσῃ καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν σιαγόνα μὲ κάθε ταπεινώσειν, ἔχοντες εἰς τὸν Θεὸν τὴν προσήκουσαν εὐλάβειαν.

Νὰ τιμῶμεν τὰς Ἀγίας τῆς Κυρίας Σεράποντας, διὰ τὴν τὰς ἔχομεν πρεσβευτὰς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, νὰ ἀκούωμεν τὰς βίβλων μὲ προσοχήν, διὰ τὴν μιμῶμεθα καὶ ἡμεῖς τὰ θεάρεστα ἔργα τῆς, καὶ νὰ λάβωμεν παρ' αὐτῶν καὶ ἡμεῖς τὸν ἴδιον ἀγισμὸν, καὶ τὴν ὄντως τιμὴν, καὶ ἐνταῦθα, καὶ μετὰ ταῦτα, μὲ τὰ ὅποια καὶ ἐκεῖνοι ἐδόξασαν. νὰ παρακαλῶμεν προσέτι τὸν Θεὸν καθὼς διὰ τὴν σωτηρίαν μας ἔστι καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἄλλων. νὰ δίδωμεν καλὰ, καὶ ὄχι κακὰ παραδείγματα εἰς τὰς ἀσεβεῖς, διὰ τὴν νὰ σέβωνται, καὶ ὄχι νὰ μέμφονται τῆς Κυρίας τὸ ἴδιον, νὰ μὴν ἀκούεται ἐν τῶν μὲ ὡς μας κανένα εἶδος ἀταξίας, ἢ ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ νὰ ἡμεῖς εὐτακτοτάτοι, καὶ καθαρώτατοι. ἔτε νὰ ἐνεργῆται παντάπασι

ἀπὸ ἡμῶν ἡ ἀρπαγὴ, καὶ ἡ πλεονεξία, ἡ ἀδικία, ἡ ἀισχροσύνη. Ἀλλὰ μὴ λείψωσιν ὅλα τὰ τοιαῦτα ὁμῶς μετὰ τὴν κατάκρισιν, μετὰ τὴν ἐρίδα, μετὰ τὴν λογομαχίαν, μετὰ τὴν ζηλοφθονίαν, μετὰ τὴν πικρολογίαν, καὶ μετὰ καθὲν ἄλλαν κακίαν. Καὶ τέλος νὰ μὴ κάμνωμεν ἐναντίον εἰς ἄλλαν, ἐμῶς τὸ κακόν, ὅπως ἴθι θέλωμεν νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς ἐναντίον μας.

Νὰ προσευχώμεθα ἀκαταπαύτως εἰς τὸν Θεόν, ἔτι μὴ τὸν παρεκαλῶμεν, λέγει, κἀνέναντι ἐναντίον κατὰ τινας. Νὰ μὴ ζητῶμεν μᾶς ἰσχυροὺς ὁ ἴσως κἀνέναντι πρῶτον ἀπὸ αὐτὸν εὐτελεῖς ἢ εὐκαταφρόνητοι, ἀλλὰ πρῶτα μεγάλα ἢ ὑψηλά, καθὼς εἶναι ἡ αὐτὸς μέγιστος τῶν ὑψηλοτάτων, τὰ ὅποια εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑψηλοτάτη δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Ἰδοὺ ἡ αὐτολεξίς τῶν Σειῶν λέγει: „Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἡ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ἡ τὰ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν“. ἦγεν ἡ τὴν ἐπίγραμμα ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ.

Νὰ μὴ καταρώμεθα τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τὸν ἐνχώμεθα, ἡ ἂν ἔθελε μᾶς ἐν μὴ σκληρότητα. „Εὐχεσθε, λέγει, ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.“ Νὰ φυλάττωμεν τὴν ὀρθόδοξον ἡ τὴν εὐσέβειαν, εἰς ὅλα τὰ παρ' αὐτῶν λόγια ὡς τὸ Φῶς τῶν ὀμμάτων μας, νὰ φυλάττωμεν ὅλας τὰς κτήσεις ἀπὸ ἐκείνων ὅσων εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τε ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Σείου Πνεύματος.

Νὰ συμβουλευώμεν πάντοτε τὴν συναδελφίαν τὰ Σειῶντα, νὰ ἐπιθυμῶμεν εἰς τὸ εὐδικόν μας, ἡ τὸ καλὸν τῶν πλησίων μας. νὰ τιμῶμεν, ἡ νὰ γυμνασώμεν τὰς γυνεῖς μας, νὰ νουθετῶμεν καθὲν Σειῶντα τὰ παιδιά μας, νὰ τὰ διδάσκωμεν τὴν ἀρετὴν, ἡ τὰ ἱερὰ γράμματα ἀπὸ ἡσυχίας. νὰ δίδωμεν καλὸν παράδειγμα νὰ σωθῶσιν αἱ γυναικίκες μας. νὰ ἀγαπῶμεν τὴν ἀλήθειαν, ἡ νὰ μισῶμεν τὸ ψεῦδος. νὰ μὴ δημοσιεύωμεν, ἀλλὰ νὰ κρύπτωμεν τὰ συναδελφικὰ τὰ ἀμαρτήματα (πλὴν τῆς κατὰ τῶν δογματικῶν αἰρέσεως, ἡ τῆς πρὸς Θεὸν ἀρεσίας) νὰ μὴ προδίδωμεν, ἀλλὰ νὰ φυλάττωμεν τὸν πλησίον μας. νὰ μὴ λείπωμεν, ἀλλὰ νὰ ἐνεργῶμεν ὅσα τῶν Σειῶντων ἰσχυροὺς, ἡ ἔξ ἐναντίας νὰ λείπωμεν ἀπὸ ὅσα κακὰ ἡμπορῶμεν νὰ κάμωμεν, νὰ φεύγωμεν καθὲν βλασφημίαν κατὰ τὸ ἀγαθόν, ἡ νὰ μεταχειριζώμεθα ὑπὲρ ἐκείνων τὴν εὐφροσύνην. νὰ ἀγαπῶμεν τὰς ἐναρέτους, ἡ τὰς σπευδαίας ἡ ἀγαθὰς, ἡ νὰ μισῶμεν τὰς αἰρέσεις ἡ ἀδείας, ὅχι δὲ αὐτὰς τὰς αἰρετικὰς, ἡ ἀσεβεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τὰς ἐλευθέρωμεν, ἵσως λάβωσι τῆς πρὸς Θεὸν ἐπιστροφῆς τὴν ὀφείλουσαν.

Νὰ δίδωμεν εὐσπλαγγικὴν εἰς τὰς δεομένας ἀκρόασι, διὰ νὰ τὰς ἀνεκφορῶμεν ἀπὸ τὴν δυσβάστακτον ἐνδεικν τῶν χροιαδῶν τῆς. νὰ ἀγαποῦμεν ἐκείνους μὴ ὡς συγγενεῖς, τῆτοι δὲ ὡς φίλους, ἀλλὰ δὲ ὡς ἀνθρώπους, καθὼς ἡ ὁ Κύριος

ἀγαποῦμεν ὅλους ἡ ὅσους ἐν ἀλήθειαν τὸν πιστεύουσιν, ἡ ὅσους ἔτε τὸν πιστεύουσιν ἔτε τὸν ὑποτάσσονται. Ὅτι μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τῶν εὐεργετῶν, ἵσως μαλαχθῆ ἡ καρδίαν, εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προτέρας τῆς ἀσεβείας, ἡ νὰ ἀπολαθῆσῃ τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας ὅπως περπατῶμεν ἡ ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς δαλοῖτε, διὰ νὰ μὴ ἀφαισθῶσιν ἕως τὸ ὑπερον.

Νὰ κυβερνῶμεν τὰς χήρας ἡ τὰ ὀρφανὰ, ἡ ὅλους τὰς ἐνδεεῖς ἡ πένητας. ἡ νὰ δίδωμεν ἐλεημοσύνην εἰς ὅποιον μᾶς ζητεῖ, τόσον εἰς τὸν ὁμόπιστον, ὅσον ἡ εἰς τὸν ἀλλόπιστον. Διότι „παντὶ τῶ αἰτηντίσε δίδε, λέγει ὁ Κύριος. νὰ κάμνωμεν χολαῖα. νὰ κτίζωμεν νοσοκομεῖα. νὰ οἰκοδομῶμεν ὀρφανοτροφεία, γυροτροφεία, πτωχοτροφεία, ἡ ξενοδοχεῖα, ἡ καθὲν ἄλλο ὅπως ἠθέλωμεν γνωρίσῃ ὅτι χρειάζεται εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἡ τῆς ὀφελῆ ψυχῆς ἡ σώματι, ἡ θυκάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν, νὰ μὴ παρητηθῶμεν ἀπὸ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔξ ἀπαντος νὰ τὸ ἐνεργῶμεν. ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλωμεν κριθῆ μόνον διὰ τὰς ἀμαρτίας ὅπως ἐκάμαμεν, ἀλλὰ θέλωμεν κριθῆ, ἡ θέλωμεν τιμωρηθῆ καὶ διὰ ἐκεῖνα τὰ κακὰ ὅπως ἰδυνάμεθα νὰ κάμωμεν, ἡ δὲν τὰ ἐκάμωμεν, ἡ διὰ τῆτο ἔξ ἀπαντος πρέπει νὰ τὰ κάμωμεν, νὰ βοηθῶμεν τὰς ἐκκλησίας, ἡ τὰ ἱερὰ μονατήρια εἰς ὅσα χρειάζονται, διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ αὐτὰς ὁ πρὸς Θεὸν ὕμνος, ἀλλὰ νὰ γίνε-ται πάντοτε.

Ἐπίλογος.

Ταῦτα τὰ προσηρημένα τῶ Κυρίῳ προσήγμενα, μακάριοι ἀδελφοί με ὅποιοι τὰ ἐκτελέσῃ. Ἐπειδὴ τὸν βραβεύει, ἐνταῦθα μὲν μετὰ τὰς χάριτας ἡ δωρεὰς τῆ ἀγίας Πνεύματος ὅπως εἶπομεν, ἡ μετέπειτα μετὰ ἐκείνην τὴν αἰώνιον ζωὴν, μετὰ τὴν ἀρήκτον ἐν ἔρανῳ δόξαντα, μετὰ τὰ ὑπερκόσμια αὐτῶ ἀγαθὰ, μετὰ ἐκεῖνον τὸν περικαλλέστατον ἐν Ἐδέμ Παράδεισον, μετὰ ἐκείνην τὴν νέαν Σιών, τὴν ὑπερτελεστικὴν ἐν ἔρανῳ μητρόπολιν, μετὰ ἐκείνας τὰς μακαρίας τῶ Ἀβραάμ κόλπας, μετὰ τῶν μακάρων τὴν εὐφροσύνην χώραν, μετὰ τῶν πρᾶων τὴν γῆν, μετὰ τὸν τῶ Θεοῦ ὑπερτάτου οἶκον. μετὰ ἐκείνας τὰς μακαρίας ἡ διαφόρους μονὰς τῶ ἔρανῳ Πατρῶν. μετὰ ἐκείνον τὸν εὐφρόνιστον τῶν ἐορταζόντων ἡχον, ἡ μετὰ ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ τῶ ἔρανῳ ἀγαθὰ, ἡ ὀφθαλμὸς ἡκ οἶδε, ἡ ἡς ἡκ ἡκῆτε, ἡ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρώπο, ἡκ ἀνέβη ποτὶ, ἡ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Αὐταὶ εἶναι ἀδελφοί με Χριστιανοὶ αἱ μεγαλοδωρεαὶ τῶ παναγάθου Βασιλείου, ἡ ἀπογνητοὶ μεγαλοπρέπεια τῶ φιλανθρωπῶ δεσπότη. Ὁ ὅποιοι θέλει νὰ σώ-ζεται ὁ ἀνθρώπος μετὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν, ἡ τὰ ἀγαθὰ ἔργα, ἐνδυναμήμενος ὑπὸ

τῆς αὐτῆς χάριτος. Ἐπειδὴ εἶμι Θεὸς μέγας, ἔξ ἰσχυρὸς, ἔξ δυναμικὸς τῶν ὀρατῶν ἔξ ἀοράτων κτισμάτων, ἔξ κριτὴς ἀδέκαστος πάντων. ἔξ ὅλοι ἔχομεν νὰ παρακαθώμεν ἐκεῖ εἰς τὸ φοβερόν τε κριτήριον, νὰ λάβῃ καθεὶς ἕνας κατὰ τὰ ἔργα τοῦ τῆν ἀντάμειψιν. Ὅπου δὲν χωρῶμεν ἢτε ψεῦδη, ἢτε πονηρίας, ἢτε λητορείαι, ἢτε ἔμπορῆ τινος νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ἐκείνων τῶν βέβαιων, ἢφ' ἃ εἰς αὐτὰ καταδικαζώμεν, ὡσάν ὅπου εἶμι ἀτελευτήτητα ἔξ ἀπέραντα.

Ἔξέρωμεν ὅτι εἶμι οἰκτιρῶν ἔξ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθύμος ἔξ πολυέλεος. μὴ πᾶσι. Ὅχι ἐκεῖ, ἀλλ' ἐδῶ. ὅτι ἐκεῖ εἶμι καιρὸς ἀνταποδόσεως, ἔξ ὅχι διουσίσεως. Ἐδῶ εἶμι ὁ καιρὸς τῆς μετανοίας, ἐδῶ εἶμι ὁ καιρὸς τῆς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας λύσεως, ἔξ τῆς τῶν ἀρετῶν κατορθώσεως. Ἐδῶ λέγεται ἡμεῖς ὡς Πατὴρ καὶ ἐπαγγελίζεται. ἔξ λοιπὸν ἂν μετανοήσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας μας, ἔξ συγχωρεῖ, καθὼς εἶπομεν, καθεὶς ἁμαρτίας μας. Ἐως πότε ἔχει νὰ μῖσῃ ἡ ψυχὴ μας ἠλίθιος εἰς τὰς εὐεργεσίας τῆς πλάσεως μας; Ἐως πότε ἔχει νὰ ἀχαρισῆ διὰ τὰ τόσα καλά ὅπου ἐπέσῃεν ἐν τῷ ἔρειπῳ, ἔξ ἐν τῇ γῆ δι' ἀγαπαιμὰς; αὐτὸς μᾶς ἔκαμεν ἐκ τῶ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, μᾶς ἔδωκε τῆς ψυχῆς τὸ νοεῖν ἔξ ἀθάνατον, μᾶς ἔδωκε τὴν ὀργανικὴν ὑπαρξιν εἰς τὸ σῶμα μας. Μᾶς ἐτίμησε μὲ τὸ κατ' ἐκόντα τε καὶ ἄκων, ἔξ ἡμεῖς ἀχαριστοῦμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ. Ἐκαμε τῆτον τὸν εὐρυχωρότατον ἔρειπον δι' ἡμᾶς, ἔκαμε τὴν ἡλιαν, τὴν σελήνην, ἔξ τὰ ἄστρα, ἔκαμε τὴν γῆν, τὰ δένδρα, ἔξ τὴν χλόην, ἔκαμε τόσους καρπὸς, τόσα γυνήματα, ἔξ τόσα ἄλλα χεῖρημα διὰ ἡμᾶς. Ἐκαμε τόσα ἔξ τόσα ζῶα χερσαῖα, ἐνοῦρα, ἔξ ἐναῖρια δι' ἡμᾶς, τὰ μὲν πρὸς ζωοτροφίαν, τὰ δὲ πρὸς ὑπηρεσίαν, τὰ δὲ πρὸς εὐθυμίαν μας. καὶ ἡμεῖς ἀχαριστοῦμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ; Ἡ θάλασσα, οἱ ἰχθύες, τὰ ἐκεῖ τε ζῴοντα, ἔξ τὰ λοιπὰ βλάστημα ὅπου εἰς ἐκείνην εὐρίσκονται, ἔγνωσαν πρὸς ὑπηρεσίαν μας. οἱ ποταμοὶ, οἱ ῥύακες, τὰ ἐκ τέτων φρέατα, ἔξ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τῇ γῆ ἀναβλύζοντα ὕδατα, ἔγνωσαν διὰ τὴν χρείαν μας. ἔξ αὐτὰ ποῖος τὰ ἔκαμε; ὁ Θεὸς. ἔξ ὅπου πῶς δὲν γνωρίζομεν νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὸν πλάσαντα μας, ἔξ νὰ τὸν δεξάζωμεν; μᾶς ἠξίωσεν ὁ ἀγαθολόγος μὲ τὴν ἐνσαρκίον τε οἰκονομίαν νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν πρώτην ἀπάθειαν, νὰ ἀπολαύσωμεν πάλιν τῆς παραδείσου τὰς χάριτας ὅπου εἶχε δώσει εἰς τὸν Ἀδάμ πρὸ τῆς παραβάσεως, ἔξ ἐπὶ τὴν ἀπεισίαν, νὰ μὴ γίνωμεν πλέον δευτικοὶ κακῆ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, ἔξ ἡμεῖς ἐδαλοκακῶμεν εἰς ἕνα τοιαῦτον ἀγαθώτατον, ἔξ ἄκακον εὐεργέτην μας;

Ποῖον χρέος εἶχεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ δι' ἡμᾶς τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας; νὰ συγκατέβῃ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς μεγαλείου τοῦ ἀκρίβωτος, ἔξ νὰ ταπεινωθῇ τόσον διὰ

μᾶς, ὡς νὰ γένη ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ Σταυροῦ; Οὐδὲν χωρὶς ἄλλο ἄδεν, παρὰ μόνον διὰ τὸ ἄπειρον τῆς εὐσπλαγγίας τοῦ ἔλεος. ἔξ ἡμεῖς νὰ μὴ ἀιδνωμέθα τὰς εὐεργεσίας τοῦ; Τῆτο εἶναι εἰς ἡμᾶς μία τυφλότης ἀσύγκριτος. ἔξ αὐτὴν τὴν τύφλωσιν ποῖος μᾶς τὴν κάμνει; ἐκεῖνος ὁ ἀποστάτης τῷ Κυρίῳ ἀπὸ βολος ὅπου μᾶς ἐκρέμνισεν ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὴν ἀφθαρσίαν, εἰς τὴν φθοράν. ἀπὸ τὴν ἀπάθειαν, εἰς τὰ πάθη. ἀπὸ τὴν ἀγχινοίαν, εἰς τὴν δύσνοιαν. ἀπὸ τὴν λαμπρότητα, εἰς τὴν σκοτεινότητα. ἀπὸ τὴν λεπτότητα, εἰς αὐτὴν τὴν παχύτητα. ἔξ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀρρητον ἀγαθίαν, εἰς αὐτὴν τὴν πανώδιον θλίψιν μας. Πῶς λοιπὸν δὲν διακρίνομεν τὸν ἐχθρόν μας; Πῶς δὲν φεύγομεν τὸν ὀλετήρᾶ μας; Πῶς ἀφήνομεν νὰ μᾶς κυριεύσῃ ὁ τύραννος; Πῶς ἀκίωσεν τὰς κακὰς συμβλάς τοῦ; Πῶς ἀφίνομεν ὡσάν ἕνα κτήνος νὰ μᾶς σύρῃ εἰς τὴν κακίαν τοῦ; Διὰ τί μᾶς μωραίνει νὰ ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὸν πλάσαντα μας μὲ τὰ ἀχρεῖά μας ἔργα, ἀντιτείνοντες εἰς τὰς παραγγελίας τοῦ εὐεργέτη μας, ἔξ ὑπερμέναι τὰ ἀγαθὰ τοῦ Πατρός μας; Διὰ τί εὐχαριστοῦμεν τὸν ἐχθρόν μας διὰ τὴν ἀπειθειαν ὅπου δείχνομεν εἰς τὸν Θεόν μας;

Πρέπει νὰ μᾶς θρηνησῇ ὁ Οὐρανὸς ἔξ ἡ Γῆ, πρέπει νὰ μᾶς κλαύσῃ ὅλος ὁ κόσμος, πρέπει νὰ μᾶς ἐλεηπολογήσῃ διὰ τὴν ἀβουλίαν μας οἱ Ἀγιοὶ τῷ Κυρίῳ Ἀγγελοὶ, ἔξ ὅλα τῶν Ἀγίων τὰ τάγματα, μὲ ὅλα τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα. Ἡμεῖς ἐγνώσαμεν τῶν ἀλόγων ζῴων ἀναιδιότητοί, ἡμεῖς ὑπερέβημεν τὴν ἀλογίαν τοῦ περισσότερον, ἐγνώσαμεν θηρία ἀπὸ ἐκεῖνα χειρότερα. Ἐκεῖνα γνωρίζον τὸν εὐεργέτην τοῦ, τὸν φοβῶνται, ἔξ τῷ ὑποτάσσονται. Ἐκεῖνα ὅταν τὰ φωνάζῃ, μὲ ἐγνωμοσύνην προσέρχονται. Ἐκεῖνα δὲν πλησιάζον εἰς ὅποιον δὲν γνωρίζον. Ἀλλ' ἡμεῖς μόνοι κάμνομεν ὅλα τὰ ἐναντία ἐκείνων, ἀγνοῶντες ἔξ ἀχαριστοῦντες εἰς τὸ ἀγαθοδοτῆ Θεῷ μας τὰς εὐπορίας, ἔξ μήτε μετὰ προθυμίας αὐτῷ θαλεύοντες. Ὡ τῆς μεγάλης τῷ Κυρίου μακροθυμίας! Ὡ τῆς μεγάλης ἡμῶν ἀνοίας! οὐαὶ ἔξ τῆς ἀναιδιότητος! οὐαὶ ἔξ τῆς ἀναισχυντίας!

Διὰ τί δὲν σοχαζώμεθα τὴν μεγαλωτάτην τῷ Κυρίῳ μας δύναμιν, ἔξ τὴν ἀδυναμίαν τῷ ἑαυτῶν μας; Διὰ τί δὲν διακρίνομεν πῶς ὅταν θελήσῃ μὲ ἕνα παραμικρόν τε νεῦμα ἐν ἀκαρεῖ ἢμπορεῖ νὰ μᾶς ἐξαλείψῃ; Ἐως πότε δὲν θέλομεν γνωρίσει, ὅτι ἔως τὸ ὑπερον εἰς αὐτὸν θέλομεν καταστήσει; Ποῖος ἀπέμεινεν ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, ἔξ ἔφυγε τὴν κραταιάν τε ἰσχύον; Ποῖος δὲν θέλει ὑπάγει ἐκεῖ, ἔξ νὰ μὴ φοβῆται, τί θέλει τὸν κάμῃ ἐκεῖ; Ποῖος ὅχι μόνον ἀμαρτωλὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ καθεὶς δικαίος δὲν θέλει τότε ἀγωνιάσει, ὅταν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ θέλει τὸν παρρησιασῇ; Ἐκεῖ θέλει φανερωθῇ ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τῶν ἀνθρώπων, ἔξ δὲν θέ-

λει μείνη κείνη αδηλον. Επει δέλοι φαεινωδη τή κείν' ενός ε με λαγομαί, ε οι λόγοι, ε αι πράξεις, δια να λάβω την ανταπόδοσιν. Η ύπελότης οπ' τώρα προς τον πλησίονμας μεταχειριζόμεθα, δέλοι μης κείνη εαίνοσ τον καιρόν να φλογιζόμεθα. με τι πρόσωπον δέλοιμιν φαίη τότε εις έκαστο τή φαειρόν λογοθέσιον δια την εχθραν ε μαρτυρικαν οπ' φολάττομιν κατ' τή πλησίονμας; ε η μόνον με τή χαίρη, η τελείας δις τον ευχωρομεν εις ποιον ελπίζομιν να μης λυτρωσθ τότε από τή απέναντα έκαστο βαπτιστήρια οπ' μης εαίνοσται δια τή κακά έργα οπ' κέρτομιν κατ' έκαστην ημέραν καί ωραν; εις κείνη χωρις άλλω, εις κείνη. Δια τι ε τον Θεόν, ε την υπερηγίαν, ε τας Άγγίλιας, ε τας Άγιαι παραγγίλισμιν κατ' έκαστην αι άρρενες, ε ασόχαστοι.

Δια τήτο ες ελθωμιν εις τον εαυτόν μας, ες γνωρίσωμιν τή σφάλματά μας, ε ες ευγάλομιν τον εαυτόν μας από τον λάκκον τής άμαρτίας, εις τήν οπ' ουσιν κεικως ευρισκόμεθα. Ας εοχασθώμιν ότι όσοι ειμεθα εις τή σωμα, ενόμμεθα να μετανοήσωμιν, ε να διορθωθώμιν, ε εν τήν τήν να ευχωρομεθα. Μετα δε ταυτα πάντα άργα ε άπρακτα, ε άλλω μείνει εις τήν εξοσίονμας, καθως τή ξεύρομιν από τή Γερά λόγια οπ' λέγουσιν. „Εν τή εδη να εσιν μετανοια, ε παλιν, εν δε τή εδη τις εξομολογίσηται σοι, λοιπόσ ες άλλω εομιν επί τή κρείττω τον βίονμας χωρις αναβολήν ε υπέρδισιν, ότι η άργετομα ούσιν εκ τή διαβολή. ες αγιάσωμιν την ψυχήν μας ε τή σωμαμας με τήν εργασίαν των θελω τα εντολώσιν. ες ζητήσωμιν μετά θεμων λακρόων τήν άριστη, ε την λαμβάνομιν εξ άπαντος. Νησιύσωμιν, άγρυπνύσωμιν, σωρηύσωμιν, αναθενάξωμιν εμπροθεν τή ποιητήμας δια την σωτηρίανμας, ε εξ άπαντος την λαμβάνομιν. Φανερώσωμιν τή τραύματα τής ψυχήςμας, ε ε Κύριε βαβαία μας Ιατρούσι.

Ας μεταχειριζόμεθα προς σωτηρίανμας συμβουδάς τας Άγιαιμας με τήν προς αυτής δέησιν ε ευλάβειαν, με τας έκτελέσεις των εορτώτων, ε μέλιτα των σημερινών Άγιων Μαρτύρων, οι όποιοι δις ευχαριστούνται άλλωσ να τας πανηγυρίζομιν, ειμή δια τής θεμής πίστεως, ε των θεαρέσιων πράξεων τής άρετής. „Εορτή γάρ μεγαίση, κατ' τον θεϊον χρυσόσομον, συνειδήσ αγαθόν. Ας ζητήσωμιν από την αφθουσον χάριν των αφθονοπαρέχων τήτων Άγιων Μαρτύρων, ε μέλιτα τή ενδόξη καί τρισμάκαροι Μανηήλ, όλομας εκδε άλλωσιν, τή εξωσ, ε άλλωσ ανθρωπος, τή χρεϊώδη, οι μίν την επίσκεψιν, οι δε την κωβέρνησιν, οι δε την τεκνογονίαν, οι δε την υγείαν, οι δε την σωτηρίαν, οι δε

την παρηγορίαν, οι δε τον βοηθόν και προσάτην, οι δε τον λιμένα, οι δε την ακαταίχουτον άγκυραν, ε ες τας παρακαλέσωμιν να μης ενιχύσαν εις τή να τής εορτάζωμιν με έργα αγαθά ε κατάνυξιν. „Ου γάρ πρόφασιν άργίας, κατ' τον Θεολόγον γρηγόριον, εδε άποφυγήν πόνων, τον τής ευσεβείας σκοπών ηγείσθαι χρεϊών. Ούτω δε εορτάζοντες ες κινυττωμιν ε τή ενδόξον τώσ μαρτυρικαν τή Σαυμασίε Μανηήλ, ε των συναδλησάντων αδελφών τή αγώγων, μη άλλωσμονώντες τή τής πίστεως ε άρετής αναγκαϊον. „Εορτή γάρ εσιν, ε κατ' τον Ιερόν Νύσσης, η τή ούτος ούτως όμολογία τε ε επίγνωσις.

Ας ενεργώμιν τέλος πάντων την πίσιν δια τής άρετής, τής εγκρατείας δηλονότι, ε καθαρότητος, τής φιλανθρωπίας τε, ε προότητος. τής συντριβής, καί τής κατατύξεως, καί τής ύψοποιή ταπεινώσσεως. Δια τι με μόνον αυτόν τον άλλωλένδοτον τρόπον άμφοτέρων, ε ο Θεός δοξάζεται, ε οι άγιοι Μάρτυρες τιμώνται, ε ο νόμος συντηρείται, ε πολυς καρπός γίνεται. Δια τι με μόνον αυτόν τον τρόπον ε θεαρέσιως ε πολυχρονίως αξιόμεθα να εορτάζωμιν τας βοηθας, ε προσάτας, ε υπερμάχης Άγιαιμας, ε μέλιτα τον λαμπρότατον Μανηήλ, τον άγρυπνον φύλακα τής περι τή κακά θερμοτάτης, ε θεοσεβεσάτης ψυχής τή εορτασά τα, τον θεμόν έκέτην τής ειρηνικήσ, ε υγιεινής, ε παινεδαίμονος καταπάσσεως πάντων εκείνων οπ' τιμώσιν την μνήμην τα, τής ψυχικής ε σωματικής σωτηρίας των. Όλα αυτά εισι καρπός αναμφίβολος, ε τής καθαρότητος των καρδιών, ε τής ευλαβείας των ψυχών, εκείνων οπ' χριστιανικά τον εορτάζωσιν. Δια τή όποια δέλω εχη και εγω καρδιαν να φωνάζω προς δόξαν Θεού, ε τιμήν των πανμεγίστων Μαρτύρων, ε μέλιτα τή πανμάρκαρος Μανηήλ, τή „πίσιν ζωσαν ει έργων αγαθών πας τις εχων, τούξεται τή σωτηρίας. καί τή τή Δαβίδ” Τίς δώσει μοι πτέρυγας ώσει περισερής, ε πεταοθήσομαι, ε καταπαύσω εν Χριστώ Ιησώ τώ Κυρίω ήμών, ε τή δόξα εις τας αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Ωδή δ'. Ο ερμός δις.

Εν Πνεύματι προβλέπων, προσήτα Α'ββακίμ, την τή Λόγη σάρκωσιν εκήρυττει βοών. Εν τή εγγίξιν τή ετη επίγνωσθήσιν, εν τή παρεϊναι τον καιρόν αναδηνχθήσιν, δόξα τή δυνάμει σα Κύριε.

Παθίνε Θεοτόκε, άμολυντε Σεμνή, μολυνθέντα παισίμασι, καθάρισόν με νυν, των ειατημασ σα φανίσι καθαρωτάταις, ε δός μοι χείρα βοηθείας Ινα κρίζω, ε δόξα σοι άγιή Θεοδόξατε.

SISMANOGLIO

Νηὸς ἡγιασμένος, εἰδείχθης τῷ Θεῷ, τῷ ἐν σοὶ σκηνώσκοντος Παρθένε ὑπὲρ πάντων αὐτὸν ἐκδυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύτη ἀποκαθάσαι, ὅπως οἶκος καθαρότητος ἐφθώμεν, ἔ κατοικήτήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνι, ἐλέες ἢ πηγὴν, Θεοτόκε τέχασα, ἔ λῦσον τὴν δεινὴν, ψυχῆς μου νόσον, ἔ πώρωσιν τῆς καρδίας. Δακρύων ῥεῖθρα, ἔ καταύξιν πρό τέλης, δάσα ἔ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιᾷ, πῶς ὁ ἀθωώρητος μορῆ τῆ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σῆ ὠράθη Παρθένε Θεοκυῆτορ. ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιώσαι, πάντας τὰς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἔτερος, Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Παραστὰς τῷ παρκαβύτῃ, ὁ τρισσόλεκτος θίασος, ἔ τῶν προσκυμάτων, ἔξαρνος τῶν τέτη γενόμενος, διὰ τεσσάρων βανεύροις ὠμοῖς τύπτεται, τέττω ἔκατος, ὦ καρτερία πανάριος!

Γλασῆριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων ἐγένετο, ἔ εὐωδασάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδάσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύνσαν πᾶσι, πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, ἔ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρήσαθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν παύερον, ἔ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιόγασοι. Θεοτοκίον.

Γχυρώτατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβεβλόμεθα, θυχερίαις πάσις, ἔ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην ἔ τὸν κλύδωνα, τῶν αἰρέσεων. Μήτηρ Θεῷ διαφρεύομεν.

Ἄλλος· Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐχ εἰρηκτὴ ἡδὲ μάστιγες, ἢ θυμὸς τυράννη, ἀλλ' ἡδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἡδυνήθησαν, ἐκχωρίσαι Μάρτυς τῷ Δεσπότῃ σε.

Θῦμα ὄντως εὐπρόσδεκτον, τῷ Χριστῷ ἐφάνης, μάρτυς σεβρότατε, κατὰ τὸν μηδύλως θέμενος, τὰ τῷ παραβάτη μηχανήματα. Δόξα.

Οὐκ ἀρνῆμαι τὸ ὄνομα, τῷ Χριστῷ ἐβόαι Μάρτυς ἐλαόμενος, πρὶς σφραγῆν ὡς ἀμνὸς ἀκακος, ἀλλὰ φέρω πάντα νῦν γηθόμενος. Καὶ τὸν Θεόν.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνησε, ἔ τῆς ἀβρωσίας κατακειμένῃ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνι ἀειπάρθενε.

Καταβλαία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. Ὡδὴ ἐ. ὁ εἰρμὸς δὲς.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὲς ἡμῖν Υἱὸ τῷ Θεῷ. Ἄλλον γὰρ ἐκτόσσα Θεὸν ἔ γινώσκουμεν, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν. ὅτι Θεὸς ζώντων, ἔ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Νεκρὸν με ἀπειργάσατο ποτὲ ἐν τῇ ἐδέμ, γεῦσις πονηρά. Ζωὴν δὲ κυήσατα ἀγνῆ, τὸν ξύλω ἐκπαλαι θανόντα φεῦ! ζωοποιήσον με, ἔ βράβευσον εἰρήνην.

Διάσωτόν με πάναγνε, κινδύνων χαλεπῶν, ἐγειρον παθῶν κοπρίας ἔ ῥυταί με, αἰχμαλωσίας ἔ κακώσεως, πονηρῶν δαιμόνων, τὸν σὸν ἀχρεῖον δᾶλον.

Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, διάνοιξον ἀγνῆ, βλέπειν με τραυῶς τὴν θείαν λαμπρότητα, ἔ τὴν σὴν δόξαν παναμώμητε, ὅπως ἐλέες τύχω, ἔ αἰωνίς δόξης.

Βασίλισσαν παρθένον, κηρύττει σε Δαβὶδ, ἀχραντε ἀγνῆ. Διό ἰκστεύω σε, τῆς ὑρανίς Βασιλείας με ποιήσον κληρονόμον, ἵνα σὲ μακαρίζω.

Ἔτερος. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Γκρίω ἐπάγυτε, χεῖρας ἔ πόδας ἄγιοι, δόγματι τυράννη μὴ πεισθέντες, ἔ ἀναρτάθε, ἐν μετεώρῳ ἐκ γῆς, ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, ἀγγελον δὲ εἶδετε, ὅς ὑμᾶς παρεθάβηνε.

Καλάμοις τοῖς ὄνυξιν, οἱ ἄγιοι ἐμπήγονται, νῶτα δὲ ἔ κόρας καθιλῶνται, ἀτραπτοὶ ὄντες, ἔ μὴ βολόμενοι, θυσίαν εἰδώλοις ἐνεγκεῖν. ὅθεν τέττας ἄσμασι ἔ φθαῖς εὐφημήσωμεν.

Τὰ ἀνδρὰ τὰ πνέοντα, ὁσμὴν ἐνθέν γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τῆς λειμῶνας, τῆ παρκαίσει, δένδρα τὰ εὐκαρπα, τῆς περικαλλείς ἔ φωταυγείς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, ἔ πιστῶς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρότερον, ἡ τὴν ἐδέμ φυλάττασα, σρέφει τοῖς πιστοῖς ἀγνῆ τὰ νῶτα, σημειωμένοις τιμῷ αἵματι, πάλαι κενωθέντι ἐκ πλευράς, λόγχης ἐκκευτήματι, τῷ ἐκ σῆ ἀνατείλαντος.

Ἄλλος, Ἴνα τί με ἀπώσω.

Κολασῆρια ξείνα, μάρτυς ἔ δεινότητα κατεπενόησαν, τῆς σῆς καρτερίας, οἱ τῆς πλάτης προσάται θερμότατοι, ἡλὸς ὀξυτάτης, τῇ κεφαλῇ σε διαπέφαι, ἔ τοῖς νῶτοις ἀσπλάγχχνως ἐτόλμησαν.

Λαμπροῖσε οἱ ἄγιοι, ἔ τὰ τρόπικα Μάρτυς ἀπερ ἀνήγειρας, κατ' ἐχθρῶν ἀπάτων, ὄρατων ἀοράτων πανθαύμας. Θεὸς γὰρ δυνάμει, περιεγένε ἀμφοτέρων, ἔ τὴν τέτων ὄφρῶν καταβέβληκε. Δόξα.

Τὰ σπτά ὑμῶν σκήνη, τόπω ἀπατίρριψαν κριμαῖδι ἄνομοι, μετὰ τῆς τῆ ξί-
φης, ἐκτομήν ζημιῶσαι οἰόμενοι, τὸ τῶν ὁρθοδόξων πλήρωμα μὴ εἰδίτεσι ἔλας,
ὅτι ἅπαντας ἐλίποτε ἄνωθεν. Καὶ νῦν Θεοί.

Νοσοῦς ἐμνήθη, προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μουσῆρι. Οὐραὶ γὰρ πύλας, ἐπὶ
γῆς ὁ Δισπότης σὲ ἔδειξε, ἑ ἐκ σὲ Παρθένη, σωματικῆς δικαιοσύνης, τῶν
ἐν σκότει ὡς ἥλιος ἔλαμψε.

Καταβασία. Ἐξέση τὰ σῶματα. Ω δὲ εἴ. ὁ εἰρῆος δεῖ.

Τὸν προφήτην Γιωῆν, ἐκμιμῆμενος βοῶ, τὴν ζωὴν με Ἀγιάδι, ἐλευθέρωσαι
„φορῆς ἑ σῶσόν με, σωτήρ τῆ κόσμου, κράζοντα ἴξεσαι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν, δυσωπῶσε ἱκετικῶς, τὴν ἀμύ-
λυντοι σκηῆς, ἀπόπλυνον, παντοῖα ἴπυ τῆ μεσιτίῃ σου.

Κυβερνητῆς μοι γῆ, θαλαττεύουσι Ἀγνή, ἐν καλῶνι χαλιπῶ, τῶν τῆ βία
πειρασμῶν, ἑ ἴθυσον, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ἑ σῶσόν με.

Ἀγιάσματος σκηῆ, δεδιγμένη Μαριάμ, μιαιθῆσαν ἑθναῖς, τῆς ἀθλίαν με ψυ-
χὴν, ἀγίασον, ἑ θείας δόξης μέτοχον ποιήσων.

Τὴν Μητέρα τῆ Θεῆ, ἑ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶσε ἱκετικῶς, μὴ παρθεῖσαι
Ἀγνή, ἀλλ' οἰκτηροί, ἑ πᾶσαι βλαβῆς ἐχθρῆ ἀπάλλαξον.

Ἐτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τὴν θεῖαν ταύτην ἑ πάντιμοι, τελευτῆς τῶν Μαρτύρων κατήγαγον, Δεῦτε φι-
λέορτοι, ἀνδρῶν χαρίτων δεψώμεθα, ἑ τῶν δειπῶν τῆ λύτρωσι κομισώμεθα.
Θαυμάτων χάριν δεξάμενοι, ἴψω τῶν ψυχῶν ἀβυσσώματα, ἑξέση Μάρτυρι,
ἑ τῶν δειπῶν ἀκαλλῆττετε, τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐν πίστει ἑπὶ προσέχοντες.

Τῶ θεῶ ζήλω πυρῆμενοι, λαμπᾶσι τῆ μαχάλαι ἐφλίχθητε. ἔδει τῶν ἴ-
θυσον, χάριν ἀφθόνως εἰλήφατε, ἑ τῶν δειπῶν τῆ λύσι πικτῆ παρέχεται.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἀγνή θεονύμφευτε, ἑ ἑ κατέφλαξε,
τὴν σὴν ἡδὺν παμμακάρισε. Ἐδέξασθε δὲ μᾶλλον ἑ κατεφώτισον.

Ἄλλος Γλασθητί μοι σωτήρ.

Λαμπρότατε Μανῆλ, τῆς ὁμωνύμεσσοι φύλαττε, ἑ πάντας τῆς εὐσεβίῃ,
τῆς τὴν σὴν γεραίροντας, μνήμην τὴν πανίερων, ἐκ παντοῦ κεδύου, καὶ δεσιπῆ
καὶ περιπέσεων.

Ἐνήθλησας ἀνδρικῶς, ποσίσα κτείνας τὸν δράκοντα, ἑ νῦν ἐν ταῖς ἑρανοῖς, ἑ-
γάλλῃ ἱερόμειος, τὰ γέγρα τῶν πόνων σου, καὶ ἡμῖν βραβεύων, τὴν εἰρήνην
ταῖς πρεσβείαις σου. Δόξα.

Ταῖς σφέβλαις τῶν ἁσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάχων ἡγάλλετο, ἑ πάθει τῆ ἀπαθῆς,
τὸν νῦν κραταιῆμενος, ἐνῆκα τῆς ἀφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνευδότης
ἐπιγόμενος. Καὶ νῦν, Θεοί.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἑ ἄφατος εὐσπλαγγίσησα, βυθῶ με ἁμαρτιῶν, ἑ τῆς
ἀπειγώσεως, Κόρη ἀπαλλῆττησα, ἑ πρὸς μετανοίας, τῆς λιμένας ἐμβιβάζησα.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην. Κοντάκ. ἦχος δ. Ἐπεφάνης.

Οἱ τρεῖς θεῖοι Μάρτυρες, οἱ ἐκ Περσίδος, τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, ἑκ ἐδειλίασαν
ποιῆς, ἀλλ' ἐν σαδίῳ ἐκήρυξαν, τὸν ἐν Μονάδι, Θεὸν Τρισυπόστατον. Ὁ οἶκος.
Εὐφρημῶσωμεν φιλέορτοι τὰς Μεγαλομάρτυρας τρεῖς αὐταδέλφους Μανῆλ, Σα-
βὲλ, καὶ Γσμαῆλ, τῆς ἐκ τῆς Περσίδος ὡς Ἀσέρας φασινῆς ἐκλάμψαντας,
λέγοντες. Χαίρετε οἱ τὰ σώματα παντοῖοις αἰκισμοῖς παραδόντες, καὶ τὴν
ἀληκτον, καὶ ἀγῆρω ζωὴν τῆς φθαρτῆς προτιμήσαντες. Χαίρετε οἱ τὰ σῖγ-
ματα τῆ Κυρίας ἐν τοῖς σώμασιν ὑμῶν φέροντες, ἑ διὰ Χριστὸν τῆς ἀσραγά-
λας ἡλοῖς παρῆντες. Χαίρετε οἱ τὸν διὰ ξίφους θάνατον ἐτοίμως δεξάμενοι,
καὶ τῶν γυνῶν τὰ ἑράνα ἀνταλλάξασθαι βαλιθέντες. Καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς
σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενοι, ἀπάνυτως ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Μονάδι Θεὸν Τρι-
συπόστατον.

Ἐτερον Κοντάκιον τῆ Ἁγία Μανῆλ. ἦχος πλδ'. Τῆ ὑπερμάχου.

Τῶν τῆ τυράννης ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων, καταφρονήσας ἀνδρικῶς σύλε ἀκλό-
νητε, σὺν ὁμαίμοσιν ἐνήθλησας μεγαλόφρον. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς
τὸν Κύριον, ἐκ κινδύνων Μανῆλ με ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι, Χαίροις
Μάρτυς πανθαύμαστε. Ὁ οἶκος.

Τίς σε τῶν ἐπιγείων Μανῆλ ἐξίχούσειεν εἰπεῖν τὰς μαρτυρικῆς ἁθλῆς, καὶ τῆς
ὑπὲρ Χριστοῦ πάλης τὴν ἀμετρον ἐντασί τε ἑ καρτερίαν, ἢ ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρ-
κος ἐπέδειξε; Ἀλλ' ὁμως ἴδε, ἕτω σοὶ κράζω.

Χαίροις Θεῶ σκεπτιῶτα γυναιε,

Χαίροις Χριστῶ μάρτυς ἀράηε.

Χαίροις Ἀσῆρ τῆ τοητῆ Ἡλῆ παμφαίδιμε,

Χαίροις κατὰ τῆ Ἁγία Πνεύματος ἁρῆμε.

Χαίροις Περσίδος ἀθάνατον βλάστημα,
 Χαίροις Θράκης ἀκλόνητον ἔρεισμα.
 Χαίροις τερπνὸν θυμὸν τῷ Παντάνακτος Θεῷ,
 Χαίροις ὁ τὴν πλάνην διελέγξας τῷ Γαλιλαῖ.
 Χαίροις ὁ Πῦρ, Ἡλὸς, Καλάμης, Βέλι, ἢ Ζήρος εἰς εἶν λογισάμετος,
 Χαίροις ἢ τῇ ἀσλητικῇ ἐνστάσει, Σατᾶν ὁ δόλιος ὑπῆρξε παιζόμετος.
 Χαίροις τῶν ἰορταζόντων τὴν μνήμησιν ὁ Προσάτης,
 Χαίροις δι' ἢ ἠγτίθη ὁ τύραννος Παραβάτης.
 Χαίροις Μάρτυς Πανδύμας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'. τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων
 Μαννὴλ, Σαβὴλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχ. Μαννὴλ, Σαβὴλ, Ἰσμαήλ τρεῖς ὀπλίται,
 Τριάδος αἰχμῶνισιν ἐχθρῶς τρισάτας.
 Τὸν Μαννὴλ νύττησι λόγχοι Χρισέμου,
 Ζηλῶντα πλευρᾶς λογχοτύκτῃ σῆς πάθος.
 Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ ἴδε τρεῖς ἀνέρας ἀσλευντας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποκαλέσθαι παρὰ τῷ Βασιλεῖ Περσίου Ἀλαμανδάρου, ἢ τὰ πρὸς εἰρήνην βραβεύοντες, κατὰ τὰς χρόνας Γαλιλαῖ τῷ παραβάτῃ. Οὗς θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Καλκηδόνι θεοσέβητοι, καὶ πολλὰς τῇ αὐτῷ κλήσιν καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες Θεοσεβεῖς, ἢ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθυπέτατον, διαφυλαχθῆναι αὐτὰς τῇ πίστι τῇ εἰς αὐτὸν, ἢ μὴ πεισθῆναι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωθῆντες δὲ ἢ ἀχθῆντες τῷ δυσσεβεῖ Γαλιλαῖ, τύπονται, ἢ ἡλοῖς περονῶνται τὰς Ἀτραγάλας, ἢ λαμπᾶσι πυρὸς τὰς Μασχάλας καταφλέγονται, ἢ περόνας τὰς Κεφαλὰς καὶ τὰ νῶτα καθυλῆνται, ἢ ταῦτα μετ' ἑαυτῶν. Ἰδὲ δὲ ὁ Ἅγιος Μαννὴλ ὑποσχέσθαι δεξάμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ Γαλιλαῖ, ἢ παραίνεσις, ἢ μὴ πεισθῆναι θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καλέμενος εἰληθεῖς κατασφίγγεται, ἢ ὀρέσει κατακινεῖται βέλεσι, ἢ ἔτιως ἅμα ταῖς δυοῖς αὐτῷ ἀδελφοῖς Σαβὴλ καὶ Ἰσμαήλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην ταίχῃ, τῷ ἐπιλεγόμενῳ Κωνσαντίνῳ, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθῆντες, τὰς κεφαλὰς ἀναπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἀσλησις τῷ Ἀγίῳ νεομάρτυρος Μαννὴλ τῷ Κρητῷ.
 Στίχ. Τμηθεῖς Μαννὴλ τὸν σὸν αὐχένα ξίφει,
 Τέτμηκας ἐχθρῶ τὰς πανουργίας πάσας.

Δῶρον Θεός σε, ἀγλαόν τε καὶ νέον,
 Δίδωκεν ἡμῖν, Μαννὴλ ὦ Τρισμάκαρ.
 Βῆ δὲ Μαννὴλ εἰς ἐλύμποιο δῶμα φαεινόν.

Οὗτος ὤρμητο μὲν ἐκ Σφακίων τῆς Κρήτης, ἰὸς δὲ ἐγεγόνει γονέων Χριστιανῶν. Νέος δὲ τὴν ἡλικίαν αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἢ βίβα (Φεῦ) τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν ἀπαρηθείς, εἰς νῆσον ἀποδιδράσκει Μύκωνον, κακεῖ μυρωθεὶς, εὐσεβῶς ἔζη. Μετ' ἢ πολὺν δὲ χρόνον πλέων ἀπὸ Σάμου εἰς Μύκωνον, συναντᾷ νηὶ τῷ τῶν Ἀγαρηνῶν Ναυάρχη, ἢ τῶν ἐπιβατῶντις αὐτὸν ἐπιγνῶς, καταγγέλλει τῷ κυβερνήτῃ, ἢ συλληφθεὶς, πρὸς τὸν Ναύαρχον μετὰ πολλὰς βασάνους παραδίδοται, διατρίβοντα ἐν Χίῳ. Οὗς ἢ μαδῶν τὰ κατὰ τὸν Μάρτυρα βιάζεται αὐθις αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν ἀρνήσασθαι. Τῷ δὲ Μάρτυρος ἐρρῶς τῇ εὐσεβείᾳ ἐμμένοντος, ἢ μηδαμῶς τὰς ἀπειλὰς αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν, εἴφει τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ὁ Ναύαρχος ἀποτμηθῆναι κελεύει. Ἀπαχθεὶς δὲ εἰς τὴν παλαιὰν καλεσμένην Κρήνην, ὡς πρόβατον ἀπεσφάγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἀσλησις τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
 Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἐρμείου, ἢ Περεγρίνου.

Οὗτος ἅγιος Ἰσαυρος ἢ οἱ σὺν αὐτῷ ὤρμητο ἐκ Ἀθηνῶν. Ἐξανασάντες δὲ τῆς πατρίδος, ἔτισι σπηλαιῶ τῆς Ἀπολωνίας γενόμενοι, Φήλικι ἢ Περεγρίνῳ, ἢ Ἐρμείᾳ περιτυγχάσασιν. Οὗς ἢ διδάσκων ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος, μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιοῖσθαι, ἢ τῷ ἔργῳ τῆς αὐτῆς Λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποσπεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὀμιλίαν, πρὸς τῷ αὐτῶν Τριποντίῳ ἐπάρχῳ διαβάλλονται. Οὗς ἢ συλλαβῶν, ἢ τῷ Χριστῷ ἀποσῆσαι μὴ δυνηθεὶς, εἴφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τῷ Χριστῷ διάκοιτος, ἢ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολωνίῳ τῷ ἢ τῷ Ἐπάρχῳ ἐκδίδονται. Τῷ ἢ πυρὶ ἢ ὕδατι δοκιμαθέντες, ἢ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τέτων ῥυσθῆναι, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίσιν, ὧν ἦσαν ἢ οἱ πρῶτοι τῆς πάλης, Ἐρμείος καὶ Ἰσαυρος οἱ ἀδελφοί. Τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ ὀσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Οὗτος ὁ ὀσιος ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ἔτι ἀποταξάμενος, ἢ τὴν σκήτην καταλαβὼν, εἰς τοιαύτην ἀσκήσιν καὶ ἀκτημοσύνην ἤλασεν, ὡς ἐν τῶν ἀερίων πτηνῶν, ἢ νυκτῶν, ἢ χειρῶν ζῴων, ἀπαράχως ἢ ἀμερίμνως πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς διατελέσαι. Οὐ γὰρ φροντίς οἶκον παρ' αὐτῷ ἐμελετάτο, οὐ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι ἔδοξε τῆς τέτι ψυχῆς. Οὐ κόρος τροφῆς, ἢ κτήσεως οἰκημάτων, ἢ βίβλων περιφορᾶ, ἀλλ' ὀσίως διόλω τῶν τῷ σώματος παθῶν ἐφάνη ἐλεύθερος, ἐλπίδι τῶν μελόντων τρεφόμε-

πρός, ἢ πίσειως ὀχυρώματι βεβηκώς ἐκαρτέρει, ὡσπερ αἰχμαλωτος φθε κήκειται ἐν φύχει ἢ γυμνότητι διαμένων, ἢ τῆ φλογί τῆ Ἡλίου διαφλεγόμενος, αἰθρως ἴαυτο πάντοτε. Κρημνοῖς ἐρημιῶν ἑαυτὸν, ὡς πλανώμενον περιπέρου, ἢ πλατείῃ τῆς ἁμαχώρας, ἀοικήτῃ πολλὰκις, ἑαυτὸν ὡς ἐν πελάγει φέμεσθαι εὐδοκῆσας. ἢ, τοχθήμερα τεσσαράκοντα πεποιήκει ἐν μέσῃ ῥάμνῃ ἰσηκώς, ἢ, πῆ κομώμενος, ἢ, τοσπαρτικῶτα χρόνος ποιήσας, μὴ ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευρῆ, ἀλλὰ καθόμενος ἢ, ἰσόμενος ἐκμῆματο. ἤτως ἔν βιώσας ἢ, πολιτευόμενος, πρὸς Κύριον ἰεδοήσας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα. Τῷ ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Ὑπατίῃ τῷ ἐν Ρωφιακίῃ.

Ω, πατὴρ ἐπὶ ἡγεῖ Φρυγία. ἢ, γονεὶ Θεοσεβίῃς ἐπὶ τῶν χρόνων Οὐνοῦ καὶ Ἀραβίῃς τῶν Βασιλείων. Γράμματα δὲ ἰκακὰ παιδεύσει, ἢ, τὸν ἀνωκαλιδικῶτα χρόνον κληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μοιρῆ βίον ἐκίδου. ἢ, κἀσθ ἀμὴ κομῆσει, τὴν τῆ Προσβυτέρῃ χειροτονίαν δέχεται. ἢ, πληρώσας τὸν ὀδοητοῖς χρόνον, μακαρίως ἀπαύσατο. ὅποσα δὲ δι' αὐτῶ θαύματα τελέσται, ἀδύνατον γράψαι.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀθλοφόρων προσβίαις Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλίσσει ἢ, σφῶν θαῖς, ἀπὶ Ὡ, δὴ ζ'. ὁ εἰρμός δις.

Τὸ ἐν κενῶ παιδῆς σου Σωτήρ, ἢ, ἢ φητο εἰς παρηγόρησι τὸ πῦρ. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ εἰδὸς κόματος, ἡμεῖς ἢ, εὐλόγησι λέγοντες, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μισοθεῖσαι πάθει ψυχῆν, ἀγίαςτι Δέσποινα τῆ δουλεύει Ἀγνή, ἢ, τῆ τοῖς δεινῆς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πῶρωσι, καὶ τῶν διαμότων ὀρημαί, τάχσι ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεισι σαρκὸς, Πανάμομε ζώσων τὸν νῆμα ἢ Θεῷ, τὰ ἄρεσά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλιώσας, ἵνα δεξάσαι εἰς τὴν εὐπλευγγίαι σου.

Ρῦσαι γενένης δέσποινα Ἀγνή τὸν δαλόν σου, ῥῦσαι καταλιχίμε φρατῆς τῆ σῶ Υἱῶ, ῥῦσαι κολάσαι ἀπάσης ἐμὲ τὸν κατάρκρον, ἐκδυσωπῶσα Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον.

Νέκρωσον τάχει Δέσποινα Ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθει ἢ ψυχῆς με ταπεινῆς, ῥῦπον δεινὸν ἀπόσμηξον Παρθένη, ἢ, λογοθεσί με διαμόνωσι τῶν ποτηρῶν, ῥῦσαι ἢ, σῶσόν με.

Ἔτερος, Οὐκ ἐλάτρευσα.

Ἐπὶ πέτρῃς δεῖαν γνώσεως ἐρεῖσαντες, τὰς βάσεις ἰδοξοί, τῶν καρδιῶν ἡμῶν,

ἰχθῶν μηχανήμασιν ἢ παρετράπητε, ἀναμέλποντες, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ἢ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Διεχώρισεν, ἡμῖς ὁ ἀνομώτατος, Τύραννος ἔνδοξοι, Σαβέλλ τε ἢ Ἰσμαήλ, ἀπάτη σκεπτόμενος, ὑποσκελίσαι ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπέτυχε. ἢ γὰρ ὑμῖς ὠράθητε, ἀλιόσεικοι γενάδα.

Ἀλμίνδαρος, ὁ Ἄναξ τῶν Περσῶν ὑμῖν, ἐλθεῖν ἐκέλευσεν, ὡς στρατιώταις αὐτῆ, εἰρήνην βραβεύσασθαι πρὸς τὸν παράνομον, ὅς τις ἦκισα, εἰς νῦν πρεσβείαν Σίμωνος, ὑπὲρ πίστεως ἡρεῦνα. Θεοτοκίον.

Φωτεινότερον, παλάτιον εὐράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σου, ταύτην κατώκησεν, ἡμῖς ἐργαζόμενος, φωτῆς Πανάμομε, τῆς κραυγάζονται, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ἢ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἄλλος. Θεῷ συγκατάβασι.

Ρωπύμενος σθένεισθε, παντοδυνάμω ὁ ἀθλοφόρος Χριστέ, ἢ, τελέσας τὸν δρόμον ἡμαρτυρία γιγαντιαίῳ ποδῖ, ἢ, σὺν Ἀγγέλοις σκηνώσας, κραυγάζει σοι, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σιών τῆς ἡράνιον, οἰκίς Παμμάκαρ, σὺν τοῖς Μαρτύρων χοροῖς, ἐλαμπόμενος αἰγλή, ἢ, φωταυγίῃ τῆ ἀνεσπέρῃ φωτῆς, μετὰ Ἀγγέλων βοᾶς εὐφραϊνόμενος, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Δόξα.

Μετ' ἤχε ἀπώλετο, τὸ παραβάτα οἰκτρὸν μνημόσυνον, κατὰ τὴν προφητεῖαν, πρὸς τὴν Περσίδα θρασείως ἐγγίζοντας. ἢ, γὰρ καιρίως ἐτρώθη ὁ δαίλιος, ἢ, τὴν ἀθλίαν οἰκτρῶς, ψυχῆν ἀπεχρέμψατο. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἡλίον ἔχασα, τὸν ἐκ σκότης τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀποκαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτίσιν, ᾧ ψάλλομεν, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Καταβασία, Οὐκ ἐλάτρευσα.

Ὡ, δὴ η'. οἱ εἰρμός δις.

Ὁ φρίττισιν Ἀγγελοῖ, ἢ, πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίσιν ἢ Κύριον, ὑμνεῖτε ἰερεῖ, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, ἢ, ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Σαρκεῖται ὁ ἄσαρκος, ἐκ τῆ θεοπρεπῶς, ὅν αἰτήσας Πανάγο, τὰ πάθει τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι ἢ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίση ἁμαρτία.

Γατο τὸ σῦντριμμα, Ἀδὴμ τῆ χοίκα, Σωτήρα κηῖσασα, Πανάχραντε Θεόν, αὐτὸν ἐκδυσῶσαι τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, ἀνίατα νοσήσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βλάβη κακῶν, τῆς πολυμηνίας, πολέμισον ἐχθρῆς, τραδίοντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρθῆς, ἀλλ' οἰαίτηρον καὶ σωσον.

Γάτρουσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἡμῆς, καρδίας κούσασα τὸν πάντων Γατρῶν, ἔ τῆς τῶν δικαίων, δειξόν με Παρθένη, μέτοχον μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωπῆσα.

Ἐτερος, Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐλθόντες εἰς τόπον τῆ θανάτου, εὐθέως τὰς κεφαλὰς ἐκπιετμήθητε, εἰς τὸ σῶμα γέγονεν, ὅπως ὑπερίδοξον. ἡ Γῆ γὰρ ἐκπέριψε, τὰ ὑμῶν σώματα, οἱ ἄπιστοι, ἐν πίσει ἰβῶν, μίγχε ὀρθολόξω, Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐκ γῆς ἀναφύονται ὡς κρήνη, καλύζοντα εὐώδεις γλυκασμῶν, ἡμῶν τὰ σαρτὰ σκηνώματα, τῶν Μαρτύρων ἅπαντα, ταῖς προσευχαῖς καμπτόμενα, τῶν εὐσεβῶν συμπαθῶς, ἰάσεις τοῖς νοσήσι δωρῆνται, ἵνα εὐλογῶσι Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῶν μᾶς τὰς γυναῖκες ἀθλοφόρος, Σαβὴλ Ἰσμαὴλ ἔ Μαννὴλ, τὰς ἐκ Περσίδος λάμπαντας, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, ἰσχυρωτάτας ἔχοντες, πόθω κρυψάμενοι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἔ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίος.

Σερὰ ἐνθεύσεις κατ' ἄσταν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος, ἔλοι με ἀπέπλασεν, ἔλον ἀνεκαίσεις, παλαμῶντα Πάναγι ταῖς παραβέσεις. Δείσε τὰς Παρθένον ὑμῶν, ἔ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, Ἐπταπλασίως κάμπος.

Ὁ Μαννὴλ πολυάθλε, τὸν ἐν Χίω ἀθλήσαντα, πρέσβιτόν σοι φίλοι, καὶ κλεινὸν ὀμνύμενον, τῆ σῆ χορεία πρόσδεξαι. Οὗτοι γὰρ ὅπως ἐπὶ Χρῆσ, ὡς περικαλλῆς ἄμνος ἐτμήθη τὴν κάραν. Διὸ ἔ ὀμοφάσω, τῆ Θεῷ ἔ δικτύη, πρεσβεύσατε σωθῆναι, ἡμᾶς τὰς ὀρθολόξως.

Τῶν ἐρ ἡμῶν ἰκέτευσ, Μαννὴλ ὦ πολυάθλε, τὸν Θεὸν τῶν ὄλων, τῶν θεμάτων τελάντων σε, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον, ἔ παναγίαν σε τελειάν, ἔχων πρὸς αὐτὸν, μαρτυρικὴν παρρησίαν, προσάγειν ἰκασίας, ἔ πληρῶν τὰς αἰτήσεις, τῶν πίσει προσερχόντων, τῆ σκέπη σε τῆ θεῆς.

Δείσε.

Τῶ θρόνω παριστάμενος, τῆς Τριάδος πολυάθλε, ἔμα τῶν Μαρτύρων, ἰερούς κρατεύμασιν, ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, λαμβάνεις παρ' αὐτῆς λαφύλας, ἔ κηφικὰ ὡς ἀθλητῆς τὰ βραβεῖα, δεχόμενος τρισμῖακα, σὺν πολλῇ εὐφροσύνῃ, ἔ μείεις τὸ θεῖον κράτος, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καὶ ἴδεν Θεοτοκίαν.

Νόμφη Θεῷ Πανάμωμε, τῆς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον, καὶ τὴν αὐτοδέσποτον ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθολόξων Ἐκκλησίαις παράχου, ταῖς πίσει μελωδύσαις, Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Καταβαοία, Παῖδας εὐαγεῖς.

Καὶ ψάλλομεν τὴν τιμιωτέραν εἰς ἦχον α'. Ὡδὴ 8. ὁ εἰρμός, δὲς.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετός ἐξ οὐρανό, ἐπὶ πέσον κατῆλθε, ἔ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα τῆ Θεῷ ἡμῶν Ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, ἔ τὸ κριτήριον Ἀγνή τὸ ἀδέκασον τρέμω, ἐν ὧ με τήρησον, ταῖς σαῖς ἀγίαις ἐντεύξεσιν, ἀνεύθυνον ἀκατάκριτον ἔπως, ὡς προσάτιν μακαρίζω σὲ ἄει.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένη, ἔ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τῆ σῆ Υἱῶ, πράξεις αἰχρᾶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, ἔ διὰ τῆτό σοι βοῶ, Πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, ἔ τῆς τότε ἀνάγκης ἐξελεύ με, ἔ διάσωσον Ἀγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη· ὡς ἡ ἀπόφασις φοβερὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰχρῆ, τίς ὑποσῆσεται λοιπόν; Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, ἔ πρὸ τέλους δόξοι ἄφροσιν κακῶν.

Φῶς ἡ τεκῆσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδαῖς τῆ ἐχθρῆ, ἔ χαδύμως βοῶντα, ἔ παροργίζοντα Θεὸν Πανάμωμε, φώτισον ὀδήγησον, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία ἦσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐτερος. Ἄπας γηγενῆς.

Ἀγγιλοὶ, θαυμάζεστε ἡρανόθεν, ὀρῶντες ἡμᾶς ἄγιοι, πῶς ὑπεμείνατε πάσας, τὰς τῆ Τυράννε βασιλῆς.

Δεῦτε οἱ πισοὶ, συμφώνως ἀνέσωμεν, τὰς τρεῖς Θεόφρονας, ἔ μεγίστης Μάρτυρας, ἔ γὰρ τὰ σώματα αὐτῶν ἔδωκαν, βισσανιαῖς οἱ ἔνδοξοι, ἔ ὑπομείναντες, ὀλοφύχως, θάνατον ἀμότατον, τῆς ἀγῆρω ζωῆς ἐκκληρώσαντο.

Λιδρωτοὶ, ἐν ἄσκησιν εὐσημῆμεν, τὰ πάθη ὑμῶν ἔνδοξοι, ἔ ὑπηνέγκατε ξίους, ἀτάδελοι τρεῖς ὀπλίται.

Πᾶντες οἱ πισοὶ, Σαβὴλ τὸν τρισόλβιον, σὺν Ἰσμαὴλ τῷ σοφῷ, ἔ τὸν πνευσίδημον, ἐκείνων μείζονα ἔ ἀτάδελφον, τὸν Μαννὴλ ὑμνήσωμεν, δοξολογῶντες αὐτὰς, κατὰ χρέος, χαίρετε ἀτάδελοι, τῶν Περσῶν τὰ εὐώδη βλασθήματα.

Ἦρτες, εἰδέχθητε ἐν καθάρσει, ἀλλήλους καρτερώτατα, καὶ τῷ Τυράννῳ τὸ δόγμα, εἰς χάριος καὶ ταλαλοῦτος.

Στήσατε δεινὸν, βαρβάρων τὸν κλύδωνα, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς ἄλλοις ὑμῶν, τῆς Ἐκκλησίας πύσαιτε χάρισμα, τοῖς ὑμνηταῖς βραβεύσατε, πταισμάτων ἄφεσιν, Ἦγεμόσι, νίκης χαριζόμενοι, κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάστοτε.

Ἄπαντες, ἐν τῷ ταπεινῷ τιμίῳ, τὰς μακρὰς ὁδοὺς κἀγαθῶν, συναδελφίζετε τίλῳν, τῷ Θεοῦ βασιλείᾳ.

Σωσόν με Ἀγγέ, Σωτήρα κηρύττει, καὶ παρακλήσει, εἰς τὸν δόλον σου, πρὸς μετανοίας, ὁδὸς κατεύθυνον, τῷ ποιῶν τὰ σκῆλαλα, ἐκείνη πείραται, καὶ ἐνείραται, τῆς αὐτῆς με λυτρωσάτω, Θεοτόκε πρὸς ἡ βοήθειαν.

Ἄλλος. Ἐπίση ἐπὶ τῷ.

Μεγάλουνο ψυχέ με, τὸν ἐν τῆς Παρθένου ἁμαρτωλοῦ ἁγίου, τὸν καταβαλόντα, τὸ πρῶτον μα Τυράννῳ.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος συμβολικῶς, ἐξεκόνισας Μάρτυς πολυάθλα, σὺ παρθεῖν, τῶν τριῶν σωμάτων τὸ ἀμείβει, τὸ συναφθῆν ἐκ φύσεως, τίθει δι' ἁγίας συναρμοσθῆν, κατῆχωναι τυράννῳ, τὴν ἐπαρσιν γενναίας, καὶ τρυπαῖχοι ἀναλελεξαι.

Μεγάλουνο ψυχέ με, τὸν ὑπερυψώσαντα, βασιλεὺς πολυτρόπος, καὶ ἀλλοῦ ἁγίου, τὸν Μαννὴλ τῷ μέγαν.

Εδέλχθη τῷ Δεσπότη τῆς καλλοπίας, ὡς ἄλλοις ἁγιώτερον ἔδοξε, καὶ τῆς αὐτῆς, σπεύδων ἀπολαύσει διηκτικῆς, καὶ εὐπρεπῆς λαμπρότητος, εἴφει ἐκτεμῆσθαι τὴν κεφαλὴν, ἠρέδισας δεικτικῆς, πυρρῆνος τῷ πόθῳ, δεῖς Μαννὴλ τῷ ἁγίῳ.

Δόξα. Ἐπίση ἀθλοφόρε, Μαννὴλ τριεμάκαρ, τριεβριε ἀπείρατος, ὡς τῶν ἐκτελείσθαι τὸν ταπεινὸν καὶ μῆμον.

Ος μέγιστον τὸ κλέος σου ἀθλητῆ, καὶ ἡ δόξα καὶ χάρις ἡν ἔλαβες, παρὰ Θεοῦ, πᾶσαν ἐγκωμίων ὑπερβικῆ, συνθεσίν τε καὶ δύναμι, λόγο εὐφροσύνης, ἀλλ' εὐμενῶς, τὸ εὐτελέσθαι τὸ τῷ, δῶρον δεῖσαι καὶ δός μοι, ταῖς σοῖς πρεσβείαις τῆς ἀντάμειψιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Παντάνασσα Παρθένε, ἰλιεῖς ἀταλαιπωρία, ἰκίττει σαδῶσαι, τὴς πᾶσαν προσανιέντας τὸν ἀφρακῶν σε Τυράννῳ.

Σωτήρα ὡς τεκῶσα καὶ λυτρωτῆν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσαι, ἐπιτυχίῳ, Πανταγρε πταισμάτων με τὰς σειράς, ταῖς σοῖς πρεσβείαις λύσσαι. Πάντα γὰρ ὡς

δέσεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Καταβασία. Ἀπας γηγενῆς.

Ἐξαποσειδάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Μαννὴλ ὁ πανένδοξος, Ἰσμαήλ ὁ γενναῖος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνητος, τῷ Χριστῷ τῇ ἰαυῖ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῷ τυράννῳ καθεῖλον, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Ἀγίῳ Τριάδι, ἕς εὐσεβῶς, ἐγκωμίων ἄσμασιν εὐφρομῆντες, φαιδῶς πανηγυρίζωμεν, τὴν σεπτὴν τῶν μνήμων. Δόξα, Γυναῖκες.

Μαννὴλ τῷ Θεοφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρτυρος, αὐτῆ ἐπήλθεν ἡμέρα, τῆς πανηγύρεως ἦν περ, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν. Ὑπὲρ Χριστῷ γὰρ ἠθλήσε, καὶ ἰγερθῶμεν τάχιστα, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Καὶ χετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστι καὶ φόβῳ, τῇ παναχρῆντῳ καὶ θεῖα, Εἰκόνη σου Πανάμωμος, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζησι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμῶσι, σὲ Θεοτόκεν κυρίως.

Εἰς τῆς Αἴνας. Ψάλλοντες τὸ Πασχαλινὸν ὄλον. Ἰσῶμεν σίχ. δ. καὶ ψάλλομεν σίχ. προσόμοια ἠχος πλδ. Ὡ τῷ παραδόξῳ.

Ω τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐν Γῆ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἡνυγασαι, Μαννὴλ τῷ παμμακάροσ, ἐκ τῶν Ἀγγέλων, ἐπιβίσις κέρφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων, ἄσματα δέχεται. Ὡ εἶον ἠθλήσε, πῶς καλῶς ἠγωνίσαι, δι' ἡ ἐχθρῶς, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστῷ νικήσαντες.

Πᾶσαν τῷ ἐχθρῷ τὴν ἐφοδον, καὶ τὰς Τυράννῳ ὁρμας, καταλύσαι τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης κέρφανον, ἀνεδήσω πανόλβιος, τῆς ἀκηράτε ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράσε καταξιόμενος, δεῖας ἐλάμψεως, ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἰτησάτω τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφρομῆσιν σε.

Ω τῷ παραδόξῳ θαύματος, ὑπὲρ Χριστῷ λογχευθεῖς, Μαννὴλ ὁ τρισόλβιος, πρὸς ἐχθρῶς ἐκάστοτε, βομφαία ὡφθη δίκωμος, ἀποθερίζων, ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταράστων δαιμόνων φρύαγμα. Ὡ, ἐκ βοήσωμεν, Μαννὴλ πολυάθλα, σκέπε ἡμῶς, σὲ τὴν ἀεισέβασον, μνήμων γεραίροντας.

Πάθει τὸ πάθος μιμῆμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστῷ, παρ' αὐτῷ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἰληφαι, Μαννὴλ, ἀξιάγαγε, καὶ διασώζεις, τῆς σοῖ προστρέχονταί, πολλῶν κινδύνων αὐτῶς βυόμενος, ἔχων εὐάρεσον, παρρησίαν ἔνδοξε πρὸς τὸν Χριστῶν, ὡς καὶ νῦν παρῆσαι, δόξης πληρόμενος. Δόξα, ἠχος πλβ.

Προσίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφειγῆς ὑμῶν ὁμονοίας, ἡ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκράτη Τριάδος, ἡ ὑπερσὺς Μονάδος ἀθλήται, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγονόσιν. Ὡς γὰρ ἐκέποι, φλογὸς κατετόλμασαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, ἦτω ἡ ὑμεῖς θανάτῳ ἢ πικρῆσθε, μὴ ὑπερόντες τῇ τῷ Χριστῷ ἀγαπήσει. Ἀλλ' ὡς ἐκείνοι ὁ φανερὸς τέταρτος ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζαν, ἦτω ἡ ὑμεῖς Χριστῷ, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδίξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, Μαννὴλ Σαβὴλ ἡ Γισμαὴλ ὡς θεόληπτοι. Πρὸςβούσατο ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὺ ἰκετεύομεν, πρόσβουε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀσλοφόρων, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, τὸ Ἀπολιτικὸν τῶν Ἁγίων, ἡ ἀπόλασις.

Αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Ὁρῶν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τοπικά.

Καὶ εἰς τὰς Μακαρισμῶς, ἰσῶμεν ἡ ἦχος πλδ'. Οὐρανίας ἀψίδος. Στίχ. Μακ. οἱ Ἐλεήμονες.

Τῇ εἰρητῇ ἐγκλεισθέντες, τυρανικῷ λόγῳ, ἐν ἀγαθιάσει, προφητικῶς συνεψάλατε, ἡ συνῶδ᾽ τῷ Δαβὶδ, μελωδικῶς ἔβοᾶτε. Τῷ Κυρίῳ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.

Στίχ. Μακάριοι εἰ καθαροί.

Καρτερῶς ἐναθλῶντες, ὡς Ἀθληταὶ ἐνδοχοί, κεφαλὰς ἡ ῥῆτα, ἀποτόμοι τοῖς ἡλοῖς ἐτρώθητε. Μὴ δειμακτῆμοι δὲ, φρουαττομένην Τυράνην, τὸν τῆς ἰακῆς σέφανον καθευπεδέξαθε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ξένον θαῦμα ὠράθη, ἐν τῇ τομῇ ὑμῶν ἐνδοχοί. Ἡ γῆ γὰρ μεγίστη, τὰ κληνὰ ὑμῶν σώματα δίδεκται, εὐλαβημένη φρικτῶς, φόβῳ δὲ συχιδέντες, εἰ τῆς πλάνης πρόμαχοι, φεύγοντες ἔχοντο.

Στίχ. Μακ. οἱ διειρημένοι.

Τῶν πιζῶν δεομένων, πίσει θερμῇ πάντιμοι, ἡ γῆ παραδόξως, ἐν δυοῖς ἡμέραις ἀνέδωκε, τὰ θεῖα σκῆνη ὑμῶν, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, εὐωδίας ἀφῆστον πνέοντα ἄπασιν.

Ὁ αὐτός, Γλασθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Μακάριοι ἰσὶ ὄταν ἐπιθίσουσιν.

Νυγέντων σὺ τῶν πλευρῶν, ἀδάμας ἄφθης-σεβρότατος, τὸν ὑπὲρ σῆ ἐν Σταυρῷ, νυγέντα μιμῆμενος, Μαννὴλ πολὺπυλῆ, ὅθεν ἐπαξίως, παρὰ αὐτῷ χάριν ἀπέλιθρας.

Στίχ. Χαίρετε ἡ ἀγαθιάσει.

Δοξάζει ἡ προσκυτῶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὰ εἴγματα, ἡ δεομαί σε θερμῶς, πρόσβουε πρὸς Κύριον, ἄφρστιν δοθῆναι μοι, τῶν ἀμαρτημάτων, οἷς ἀφρόνως ἐπλημμέλησα.

Δόξα.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεός, ἡ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, Τρισήλιε Δέσποτα, ἡ κατὰυγασόν με, ἡ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεῷ, τῇ ἀχωρήτῃ Πανάχραντε, ναὸν καὶ τῆς αὐτῆς, δεῖξον θεῖας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς τῶν ἀδλοφόρων, ἰκεσίαις παναμώμητε.

Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν Τροπάρια. Τῆς τρεῖς ἐνδόχης Ἀέρας. Οὐτ' ἀπειλὰς τῆ Τυράνης. Κοντάκια. Οἱ τρεῖς θεοὶ Μάρτυρες. Τῶν τῆ Τυράνης. Καὶ τὸ Θεοτοκίον. Προσευχή τῶν Χριστιανῶν. Μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ὁ Ἀπόστολος τῆς κς'. Κυριακῆς,

Προκείμενον ἦχος δ'.

Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ. Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμῶθε ἐν Κυρίῳ, ἡ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς. Ἐνδύσαθε τὴν πανοπλίαν τῆ Θεῷ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς σῆναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τῆ διαβόλου. Ὅτι ἐκ ἐσιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὰς κοσμοκράτορας τῆ κόσμῳ τῆ αἰῶνος τέτῃ, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπιφανείοις. Διὰ τῆτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τῆ Θεῷ, ἵνα δυναθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ πονηρῆς, ἡ ἅπαντα κατεργασάμενοι σῆναι. Στήθε ἦν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, ἡ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὑποδησάμενοι τὰς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆ Εὐαγγελίᾳ τῆς εἰρήνης. Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τῆ πονηρῆς τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. ἡ τὴν περικεφαλαίαν τῆ σωτηρίας δεξασθε, ἡ τὴν μάχαιραν τῆ Πνεύματος, ὁ ἰσὶ ῥῆμα Θεῷ.

Ἀληθεία, ἦχος δ'. Ἐκίκρασαν οἱ δίκαιοι, ἡ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. Στίχ. Πολλοὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. Εὐαγγέλιον ἐκ τῆ κατὰ Ἰωάννην. (Τὸ τῆς Λειτουργίας τῆ Ἁγίᾳ Γεωργίᾳ.)

Εἰπεὶ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τῆ κόσμῳ ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφιλεῖ. ὅτι δὲ ἐκ τῆ κόσμῳ ἐκ

ἐσε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τῆ κόσμου, διὰ τὸτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τῆ Λόγου, ἢ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ἢ ἐσι δόλοι μείζων τῆ Κυρία αὐτῆ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ἔ ὑμᾶς διώξασιν, εἰ τὸν λόγον μὲ ἐτίμησαν, ἔ τὸν ὑμέτερον τιμήσασιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσασιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομα μου, ὅτι ἢ οἶδας τὸν πέμψαντά με. Εἰμὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν ἢ ἐἶχον. Νῦν δὲ πρόφασιν ἢ ἐἶχισι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, ἔ τὸν Πατέρα μὲ μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἢ εἴ τις ἄλλος πεποιήκεν, ἁμαρτίαν ἢ ἐἶχον. Νῦν δὲ ἔ ἐωράκασι, ἔ μιμησάκασι καὶ ἐμὲ ἔ τὸν Πατέρα μὲ. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με Ἰουδαῖοι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῶν παρὰ τῆ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῆ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. ἔ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐσε. Ταῦτα λαλάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλιζώητε. Ἀποσταθῶν ποιήσασιν ὑμᾶς. Ἀλλ' ἔρχεται ἄρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνῃς ὑμᾶς, διέξῃ λατρίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον.

Δίδεται ἢ ἅγιον Ἐλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τῶν Ἁγίων, φαλομένων τῶν ἱερομένων. Ἦχος Β'.

Δεῦτε πῖσοι συνελθόντες, τὴν τριπάρθεμον χειρίαν, τῶν γειννησιότατων Λατρίων ἀνευφημήσωμεν, ἔ θεηγόροις ἔσμασι ἐγκωμιάζοντες, ἔτως εἰπωμεν. Χαίρετε λαμπτήρες τρισσόλεκτοι, οἱ τὴν πλάσιν τῶν εἰδύλων εἰς χεῖροι βυθίσαντες, ἔ τῆς τῶν γλυπτῶν διασώτας εὐθαρσῶς ἀπὸλίγξατες. Χαίρετε τῆς Τριάδος ἱσάριδοι, οἱ τῆ παραβάτε τὸ φρούαγμα ἀδριῶς καταβαλόντες, καὶ ποικίλας βασάνης σερῶς ὑπομείναντες. Χαίρετε ὀπλίται ἀλαμῶνται, οἱ τῆ δολίῃ βελίῃ τὸ σύστημα εὐθυβόλως ἀκοντίσαντες, ἔ τὴν ἐφρῶν αὐτῆ εἰς τέλος, κατατροπώσαντες, τῆ ἐν καρδίᾳ ὑμῶν ἀσλητικωτάτη καρτερία. Ἀὐτῶν ἔ παρὰ Χριστῶ, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ἐπαξίως ὑπεδέξαθε. Ὅθεν ἔ παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένοι, μὴ δαλείποιτε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Ἦχος Δ'.

Ἐπιγινόντες ἀδελφοί, τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, ἐπὶ τῆ πασιπῆ αὐτῶν μνήμη εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν. Οὗτοι γὰρ ὑπὲρ Χριστῶ πρὸς πᾶσι αὐτομολήσαντες, καρτερῶς ὑπήνεγκαν τῶν βασάνων τὸ ἱσάριδοι. Εἰματῆ ἐγκλεισθέντες, ἔ βανούροις ἀφειδῶς ἀκλιθέτοι, χῶρετε ἔ πύλας ἱερῶν προση-

γόντες, σιδηροῖς ὄνουσι κατάξέονται. Ἐφ' ὧν ἔ Ἀγγέλιον ὀπτασίαν ἐνιχύνοντος αὐτῆς, ἴδῃν κατηξιώθησαν. Λαμπάσι δὲ πυρὸς τὰς μυχάλας ἐκ αέντες, κεφαλάτε ἔ νῶτα τοῖς ἦλοις διαπαρέντες, καλάμοις ὀξέσι τοῖς ὄνουσιν ἐνεπίγυσαν, ἔ τὰς κεφαλάς εἰς τέλος προσευχόμενοι ἐναπετμήθησαν. Ὅθεν ἔ φωνὴ ἱσανόθεν ἠκίωθη λέγῃσα, Δεῦτε τῆς σερῶν τῆς νίκης ληψόμενοι, τῆς μακαρίας ζωῆς ἐπαπολαύτατε. Καλῶς γὰρ ὑμῖν τῶν ἀγώνων ὁ δρόμος τετέλεσται. Διὸ παμμακάριστοι ἔ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ἐκτελέστων εὐλαβῶς, τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον. Ἦχος πλ. α'.

Μίγα ἔ παράδοξον σήμερον ἐτελεσιργήθη τεράσιον, ἐν τῆ σεπτῆ πρὸς Κύριον ἐκδημήσει τῶν παμμεγίστων ἀθλοφόρων. ἢ Γῆ γὰρ πιανθεῖσα τοῖς μετρυτικοῖς αὐτῶν αἵμασι, ἐμφρόνως ἠδέθη, ἔ τὰ πάντιμα αὐτῶν σκηνώματα, ὡς θησαυρὸν πολυτίμων βαγείσα ἐναπέκρυψε. τῆ δὲ τῶν πῖσων ἐν προσευχαῖς προσκαρτερήσει, ἔ ἀδιαλείπτω παρακλήσει, παραδόξως αὐδῆς ἐκ τῶν μυχῶν αὐτῆς, ὡς αἰδαλῆ ἔ εὐώδη κρῖνα ἀνεβλάσησε, τοῖς σύμπασιν χαρὰν ἔ εὐώδιαν ἄρρητον ἐναποσάζοντα, ἔ ὁσημέραι ψυχῶντε καὶ σωμάτων τὰς ἰάσεις παρέχοντα. Αἰχρύνθητι ἔκῃν Γυλιανὲ παρανομώτατε, ψεύδης ἐκγονε, ὃ ἀφ' ἡμῶν ποιῆσαι τῆς πολυτιμότης τῆς θησαυρῆς προλογοισάμενος. Ὅ γὰρ Θεὸς καὶ ὑπὲρ φύσιν δοξάζει τῆς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Ὅθεν ἡμεῖς αὐτῶν εὐπορέντες, ἔ πρεσβευτὰς πρὸς Κύριον ἀκμάτης ἔχοντες, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας σωζόμεθα. Ἦχος Βαρύς.

Τῆς ἀθλοφόρης τῆ Χριστῶ, καὶ μεγίστης ἐν Μάρτυσιν, οἱ εὐσεβεῖς ἔ ὁμώνυμοι, θεοφιλῶς ἐορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ πανσόφως τὴν πατρικὴν θρησκείαν βδελυξάμενοι, τὴν μητρῶν εὐσεβειαν ὀλοφύχως ἐνεκολπώσαντο. ἢ ἔ Τυράννης ἐνώπιον τρανῶς ἐμολογήσαντες, γενναίως τὰς βασάνης ὑπήνεγκαν. Ὅθεν ἔ παρρησίαν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι, ἔ διαλείπῃσι πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἐορταζόντων σεμνῶς, τὴν μνήμην αὐτῶν τὴν σεβάσμιον. Δόξα Ἦχος πλ. δ'.

Πρόμαχε τῆς εὐσεβείας, Μαννὴλ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Σὺ τὸν παραβάτην τυράνον τολμηρῶς διήλεγξας, τοῖς γλυπτοῖς ἔ ἀψύχοις μὴ πείθεσθαι. Ὁ δὲ παράφρων ἔ παρανομώτατος, διὰ ῥημάτων κολακείας, ἔσπευδεν ὑποσκελίσκισε, ἔ ποικίλα ἐκροβῆσαισε βασάνων. Σὺ δ' ὡς Ἀδάμας σερῶς, ἀκλινης ἔ ἀκαμπτος ἐν πᾶσι τέτοις προσκαρτερήσας, καὶ τὸν ἐν τρισὶ σώμασιν ἀχρῆσαι σὺνδισμόν, ἔ τὴν ἐμόψυχοι ἔ ἐμόφρονα τῆς τρισαρῖδου ἀδελφότητος ἡμῶν, τῆ φύσεως ἀκολουθῆσαι καὶ πῖσει συζευχθεῖσαν, τρανῶς καδυποδεί-

ξαι, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα ἐξεικόνισαι. Διὸ καὶ καλέμοις ἐπιλιθεὶς κατασφίγγη, καὶ λόγχαις τὰς πλευράς κατακεντῆ, τὸν ὑπὲρ σῆ λογχευθέντα ἐν Σταυρῷ, ἠριθύλως μιμήμενος. Ὡς πρέσβευε διηλεκτῶς, σὺν τοῖς συναδελφοῖς σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀκαταίχουτε ἔλπις, πάντων τῶν ὀρθοδόξων, μεσιτεῖα τῷ γενναιοτάτῳ ἈΨ-λοφόρῳ, ἀδιαλείπτως πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Δεσπότη, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένη.

Ἀργία, Καὶ κατὰλοις Οἶνον καὶ Ἐλαία.

Μαρτύριον τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Μανηὴλ Σαβὴλ καὶ Γεραῖλ, ἀντιγραφὴν ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὄρει τῷ ἈΨωνος βιβλιοθήκης.

Ἐξήγησι τῆ Μαρτυρία τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Μανηὴλ Σαβὴλ καὶ Γεραῖλ, εἰς τὴν ἑμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον.

Οἱ μὲν ἄλλοι διώκται καὶ τύραννοι, εἰ καὶ τοῖς εἰδώλοις προσετιχότες ἐτύχωνον, ἀλλὰ τῇ ἀπάτῃ συντετραμμένοι τοσπαρχῆς, ἢ ξίνοντι καὶ ἐκτετοπισμένοι ἔχειν τὸ σίβας ἐδόκην, ἀλλ' οἰκεῖον καὶ πάτριον. Ὁ καὶ περιέποντες ἤδη κακῶς μὲν, περιέποντες δ' ἦν, τὴν τε ἡμετέραν πίσιν ἀπεμφαίνουσαν πάντῃ ἐνόμιζον, καὶ τῆς ταύτης προσκειμένης ἐκόλαζον. Οὐδε γὰρ καὶ τὰ εἰθισμένα πάντως πονῶντας, ἢ μάλλον ἄντις τῷ τρόπῳ κακίσειεν, ἢ τῆς πλάνης μεθ' ἧς συνετράφησαν κατοικτίσαιτο.

Δὲν εἶναι θαιμασίον καὶ παράδοτον, ἂν καὶ ἐκεῖνοι οἱ παλαῖοι τύραννοι εἰδωλολάτραι ἐδίωκον τῆς Ἐκκλησίας τὸ Χριστῶ, καὶ ἐπαίδευον ἐκείτους ὅτι ὠμολόγησεν τὸ ὄνομα αὐτῶ, ἐπειδὴ ὄντες ὄλως διόλου προσηλωμένοι καὶ ἀναθρημμένοι εἰς τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἐνόμιζον ὅτι ὀρθῶς λατρεύον, χωρὶς ναὶ σοχαθῶν ἀποτρέπαιον καὶ μισητῆσθην πλάνητας, ἀλλ' ὡς πατροπαράδοτος τὴν ἠγκαλίζοντο, καὶ διαυθετεῖν αὐτὴν ὡς ἰδίαν (καὶ μὴ ὄλον ὅτι κακῶς τὴν ἐδιδασκίοντο) ἐνόμιζον τὴν πίσιν τῶν Χριστιανῶν ἀποτρέπαιον καὶ εὐκατεφρόνητον. Διὰ τῆτο καὶ ἐπαίδευον σκληρῶς ἐκείτους ὅτι ἦσαν προσηλωμένοι εἰς αὐτὴν, νομίζοντες ὀρθῶν καὶ σὺνηδες ἐκεῖνο ὅτι ἔκαμνον. Διὰ τῆτο τὰς τοιάτας δὲν πρέπει να μὲμφεται τινὰς, ὡτῶ ὅτι ἦσαν ἀναθρη-

μένοι εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, ἀλλὰ να τὰς λυπῆται διὰ τὴν ἀπάτην καὶ πλάνητας.

Ὁ εἰ γε παρῶν ὑποσὶ Τύραννος, καλῶς ἄρωθεν τὰ θεῖα καὶ παιδευθεὶς καὶ μαθῶν, καὶ νόμοις καὶ ἄθεσι τοῖς Χριστιανῶν ἐντραφεὶς, ἢ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ λόγων ἱερῶν καὶ ἀπορήτων ἀξιώθεῖς, δαίμοσιν ἀπατηλοῖς, ἢ κ' οἶδ' ἂνδ' ὅτι μετὰ ταῦτα πεισθεὶς, ἐκεῖνα μὲν ἴσα καὶ καίγνισον ἐλογίσαστο ἅπαντα, ἀτίμως ἔτω τὰ τίμια ἐξορρηχσάμενος. Μόνα δὲ τὰ Ἑλλήνων ἐπρέσβευσεν, καὶ ταῦτα τιμῆς ὑπερβαλλύσης ἠξίωσε. Διὸ καὶ μάλλον τῶν πώποτε διωκτῶν, ἀδικώτατος τυγχάνει καὶ ἀναιδέστατος. Μῆτε τὴν πίσιν ἢν παρειλήφει φυλάξαι, καὶ τοῖς ἔργοις φανεῖς κακονόματος. Γεραῖλον οἶδ' ὅτι πάντες τὸν παραβάτην ἐπέγνωτε. ὃν καὶ μόνον ἢ προσωνομία, μισητὸν τοῖς πᾶσι καὶ ἀπηχθισμένον ποιῆι, μήτοι γε καὶ ὁ τρόπος, ἢ πορισμώτερος εἰς κακίαν ἕλει.

Θαιμαστότερον ὅμως εἶναι τὸ να πολεμῆται τινὰς ἀπὸ ἐκείνου ὅτι ἐσάθησαν τὸ πρῶτον φίλοι, ὑπερον δὲ ἐχθροὶ ἄσπονδοι, καὶ φοβεροὶ διώκται. Καθῶς ἕνας ἀπὸ αὐτῆς ἐσάθη καὶ ὁ ἀποσάτης Γεραῖλος, ὁ ὅποιος ἐκ ἀρχῆς ἐπαιδευθῆ καὶ ἔμαθε κατὰ νόμου καὶ συνθείας τῶν Χριστιανῶν, ἀνατραφεὶς μέσα εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀξιωθεὶς καὶ μαθημάτων, καὶ θεῶν λόγων, καὶ αὐτῶν τῶν μυστηρίων τῆς πίσεως. Αὐτὸς δὲ ὑπερον ἐκ οἶδα πόθεν κινηθεὶς, ὑπετάγη τοῖς δαίμοσι, καὶ τὰ μὲν τῶν Χριστιανῶν νομίζωντάς τα ὡς ἄχρηστα καὶ πράγματα ἔτιδανὰ, ἔρριψεν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆ τα τίμια, καὶ μόνα τὰ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα ἐδόξεσε, καὶ μεγάλης τιμῆς τὰ ἠξίωσε. καὶ ἐχρημάτισεν αὐτὸς ὅτι ἀνετράφη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ὀρθοδόξου πίσεως, ὁ κακίος τῶν διωκτῶν ἀπάντων τῆς πίσεως, καὶ ὁ πλέον ἀναιδέστατος. Τὸν ὅποιον παραβάτην Γεραῖλον πάντες τὸν ἰξεύρετε, καὶ μόνη ἢ προσωνομία αὐτῶ τὸν ἀποδείχνει μισητὸν καὶ ἀποβεβλημένον, ἐξαιρέτως δὲ ἢ κακίση αὐτῶ γνώμη, ἢ τῆς ἦτον ἐφευρετικὴ πάσης κακίας.

Ὁὗτος τοῖνον, ἀπόνοιον μὲν κατὰ Θεῶ ὠδήσας, ὡς ἢκ' ἄντις ὤετο ἀπόνοιον δὲ κατὰ τῆ αὐτὸν βασιλεύσαντος, Κωνσταντίας ἔτος ἦν ὁ θεῖος καὶ βασιλεὺς, ἀποσασίαν δὲ καὶ κατὰ Χριστιανῶν αὐτῶν, εἰς καὶ τῶ ὀνόματος ἐκοινώ-

Αὐτὸς λοιπὸν ἀπροσδοκῆτως, ἀποσασίαν μὲν κατὰ Θεῶ μελετήσας, ἀποσασίαν δὲ καὶ ἐναντίον εἰς τὸν θεῖον Κωνσταντίω, ὅς τις τὸν ἔκαμε διάδοχον τῆς βασιλείας τῆς μελετήσας καὶ κατὰ τῶν Χριστιανῶν μίσος, ἀποσασίαν τὴν αὐτὴν μετῆλθε, μετὰ τῆς ὁ-

SISMANOGLIO

νησιν, ἀρπαγμα ἢ οἰδ' ὅπως, τὴν
 Ῥωμαίων λαμβάνει ἀρχὴν. Ἐφ' ᾧ καὶ
 μέγα ἄρθεις, καὶ ὑπερηφανευτάμενος,
 τοῖς πᾶσιν ἀφόρητος ἦν. ἢ ἀνεκτῶς
 ἔχων, εἰ μὴ Χριστιανὸς πάντας ἔλοι καὶ
 παρασύροιο. ἢς μὲν, ἀπειλαὶ καὶ βα-
 σάνοις ἐκδειμάτων, ἢς δ' ἀνελευθέρως
 θωπεύων καὶ ἀγενῶς. Ἐσιδ' ἢς, καὶ ταῖς
 τῶν λόγων τροφαῖς ὑπερχόμενος καὶ
 πλοκαῖς. Ὡς ἂν ἐνί γε τῷ τρόπῳ, τὴς
 μὴ πειθομένης χειρώσαιοτο. ἄλλα τῷ
 τῆς τὴν κακουργίαν, καὶ τὴν ψυχολογι-
 κὴν ἀπάτην καὶ περιττότητα, πολλοὶ
 μὲν διεΐδον καὶ ἐφοίρασαν, οἱ καὶ θῆκτον
 ἐξέκλιναν. Πολλοὶ δὲ καὶ τὴν τῶν βα-
 σάνων πείραν ἀνδρῶς ἠνεγκαν, ὡς ἂν
 μηδὲ ῥῆμά τι ἀγενῶς πρόσαντο. Πλείας
 δὲ γε, καὶ μέχρι θανάτου διηγωνίσαντο.
 Ἐν πᾶσι τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας ἀ-
 χυύαντες, καὶ ἕδεν ἄλλο, ἢ ὅτι ἐστιν,
 ὄντα κακὸν δείξαντες.

ποιῶς τὸ πρότερον καὶ αὐτὸς ἐκαλεῖτο Χρι-
 στιανός, καὶ ληστρικῶς τὴν βασιλείαν τῶν
 Ῥωμαίων ἔλαβε. Διὰ τῆτο καὶ μεγάλας
 ὑπερηφανυθεῖς, καὶ εἰς ὕψος ἄρθεις, ἐ-
 γινεν εἰς ὄλας ἀπεχθὴς καὶ βαρύντατος, μὴ
 φροντίζοντας ἄλλοτι, εἰ μὴ νὰ σὺν εἰς
 τὴν ἀοίβιαντα ὄλας τὰς Χριστιανῶς, καὶ
 νὰ τὰς παρασύροιο εἰς τὰς ἰδίους δαίμονας
 ὁ μιαιώτερος τῶτων καὶ ἀπανθρωπότερος.
 καὶ ἄλλας μὲν μὲ φοβερῶς καὶ παιδείας
 φοβερίζοντας, μερικῶς δὲ, καὶ μὲ κολα-
 κευτικῶς λόγους περιπεπλεγμένους διὰ νὰ ἤ-
 δελεῖν ἐλκυσθῆ ἰκίνας ὅπῃ δὲν ἐπιείθοντο.
 Τῆτω ὁμοῦ τὴν κακουργίαν καὶ βλῆδαρὴν
 ἀπάτην πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν τὴν κατε-
 φρόνησαν, καὶ τὴν ἰδεάτησαν, οἱ ὅσοι
 καὶ ἐγγλήγορα τὴν ἀπέφυγον. Οἱ δὲ περισ-
 σότεροι, καὶ τὴν δοκιμὴν τῆς τιμωρίας ἐπέ-
 φερον μὲ γενναίότητα, ὅπῃ καὶ φιλὸν λό-
 γον δὲν ἐύγαλαν ἀπὸ τὸ σώματος. Οἱ δὲ
 πλείας αὐτῶν καὶ μέχρι θανάτου ὑπέμειναν
 καὶ ἠγωνίσαντο, καὶ μὲ ὄλα αὐτὰ τὸν ἔφο-
 ρητὴν τῆς κακίας κατήσχυσαν, καὶ τὴν ἀ-
 πείδεισαν ἐκείνο ὅπῃ ἦτον, δηλαδὴ κακίας
 αὐτόχρομα.

Ἐπεὶ ἂν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπασι, καὶ οἱ
 τρεῖς ἔτοι γενναῖοι καὶ ἀκατάπληκτοι,
 οἱ καὶ τῷ λόγῳ ὑπόθεσις πρόκεινται,
 τῆς τῷ Τυράννῳ ὠμότητος ἴσα καὶ παι-
 δὸς ἀφραίνοντος κατεγέλασαν, οἰονεῖ
 μορμολύκια τὰς αὐτῶ ἀπειλάς λογι-
 σάμενοι, τὰ τῶτων ἐπὶ τῷ παρόντος καὶ
 διηγυτέον, καὶ τοῖς ἢκ εἰδῶσιν ὡς οἶόν
 τε γνωρίζεον. ὡς ἂν καὶ ἢ τῶν ἀνδρῶν

Ἐπειδὴ λοιπὸν κοτὰ εἰς τὰς τέσσας ἄλλας ὁ-
 πῆ ἐπέφερον τὴν τῶ ἀποσάτη τετρακτίαν,
 εἶναι σημερον ὑπόθεσις τῷ Λόγῳ μας, καὶ
 οἱ τρεῖς ἔτοι ἀνδρῶς καὶ ἀκατάπληκ-
 τοι Μάρτυρες, ὡς χρέος ἀπαραίτητον, καὶ
 πρὸς ζῆλον ἄλλων πολλῶν, πρέπει νὰ διη-
 γηθῶμεν εἰς ἐκείνας ὅπῃ δὲν ἴστωρον τὰς
 ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιόματα αὐτῶν, καὶ πῶς
 μὲ ἐκείνων τὸν ἐνδοξὸν ζῆλον, καὶ θάρσος

καρτερία διαφανῆ, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 ἀήττητον καὶ παρρότατον.

ἔρωτα, τὸν ἀποσάτην κατήσχυαν, καὶ ὡ-
 σάν ἕνα ἀνόητον παῖδα τὸν ἐπερίπαιξαν,
 διὰ νὰ γνωρίσῃ καθε ἕνας τὴν γενναίότη-
 τα, τὸ πρὸς Θεὸν σέβας, καὶ τὴν ἀν-
 δριαντας.

Τῆτων τῶν γενναιοτάτων, Περσῖς μὲν ἢ
 Πατῆς. Γένος δὲ τὸ ἀπὸ Μητρὸς, εὐ-
 σεβεῖς καὶ φιλόθεον. Ὁ γὰρ Πατὴρ αὐ-
 τοῖς ἦδη, φιλῆ γὰρ ἢ ἀλήθεια, τῆ
 πλάνῃ ἐνέμεινε. Βίος μὲντοι σεμνὸς μά-
 λα καὶ ὑπερφύης, καὶ τῆ εὐσεβείας προ-
 σήκων. Ἀδελφοὶ ἄμφω καὶ τὰς ψυχὰς
 καὶ τὰ σώματα. Ὄνομα μὲν τῷ πρώ-
 τῳ Μανυὴλ, τῷ δὲ μετ' αὐτὸν Σα-
 βὲλ, τῷ δ' αὖ γε τρίτῳ Ἰσμαήλ.
 Οἷς γε καὶ πρὸ τῶν ἄλλων σπουδὴ ἐκ-
 διαιτηθῆναι τὰ πάτρια καὶ ὡς ἄγος δια-
 δρᾶναι ταῦτα ὡς ἀποτρόπαιόν τε μίασ-
 μα. Πάτρια γὰρ τοῖς Πέρσαις, λύχ-
 να καὶ πῦρ, καὶ τὸ κλισσῶσαι τοῖς θύ-
 μασι, καὶ ἄλλοις ἐναγεσέροις συγχαί-
 νουσαι. Οἷς ἔτε τὸ προσχεῖν ποτὲ εἶ-
 λοντο, ἄλλα καὶ τὸ προσβλέψαι μόν-
 νοι, κοίνωσιν ἔχοναν. Ἦσαν γὰρ ἐκ
 πρώτης ἄμα τριχὸς τὰ θεῖα πεσαι-
 δευμένοι καλῶς, Εὐνοϊκῶς τινος ἀνδρὸς
 ἐπιφανῆς ἐν τοῖς μάλικα, τὰ τῆς εὐ-
 σεβείας σπέρματα καταβαλόντος αὐ-
 τοῖς, καὶ τοῖς τῆς πίσεως ἐκτρέψαντος
 δόγμασι.

Τῆτων τῶν γενναιοτάτων Πατῆς ἢ ἢ Περσία,
 τὸ δὲ γένος ἀπὸ μὲν τὴν Μητέρα αὐτῶν,
 εὐσεβεῖς καὶ φιλόχριστοι, ὁ δὲ Πατὴρ αὐ-
 τῶν τῆ ἀσεβείας τέθνηκεν. ἢ ζωῆτων τι-
 μία καὶ θαυμασῆ, καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν
 πρέπασα. Ἀδελφοὶ καὶ οἱ τρεῖς ψυχῆ τε
 καὶ σώματι. Ὡν τῶ μὲν πρώτῳ τὸ ὄνομα
 ἦν Μανυὴλ, τῶ δὲ δευτέρῳ Σαβὲλ, καὶ
 τῶ τρίτῳ Ἰσμαήλ, τῶν ὁποίων ἢ φρον-
 τῖς καὶ ἐπιμέλεια δὲν ἦτον ἄλλη, εἰ μὴ νὰ
 φύγαν τὴν Πατρικὴν ἀσεβείαν ὡς βδελυ-
 ράν, μισητὴν, καὶ συγχαμένην. Ἐπειδὴ καὶ
 οἱ Πέρσαι σέβονται τὸν Ἡλίον, καὶ ἢ λα-
 τρεῖα αὐτῶν εἶναι λύχνοι καὶ θυσαίαι βρω-
 μεραὶ, καὶ τὸ νὰ μαιίνωνται μὲ διάφορα
 μιάσματα. εἰς τὰ ὅποια αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἔ-
 τε ἐπρόσεχον, ἔτε καὶ νὰ θεωρήσαν ἠθε-
 λον, νομίζοντες καὶ αὐτὸ ὡς μίασμα, παι-
 δευθέντες καλῶς ἀπὸ τὴν νεότητά τῆς εἰς
 τὰ θεῖα τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα, καὶ δι-
 δαχθέντες παρά τινος εὐγενῆς, καὶ ἐπιφα-
 νῆς ἀνδρὸς τῷ γένει, τὸ ὄνομα Εὐνοϊκῶς,
 καὶ ἐκτραφέντες παρ' αὐτῶ ὄντι εὐνοϊκῶς
 εἰς τὰ τῆς πίσεως δόγματα.

Τῆτες ἐνταῦθα σαλῆναι δεῖσαν παρὰ τῆ
 τηραῦτα τῆς χώρας κρατῆντος, Ἀ-
 λαμυδάρος τῆ τῆ κλησῖς, ὡς ἂν πρὸς
 βασιλεία συμβάσεικ ποίησαντο. τῆτω

Αὐτοὶ μὲ τὸ νὰ ἔγινε χρεια νὰ σαλθῶν εἰς
 Κωνσταντινὴ πόλιν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰβλιανὸν
 παρὰ τῶ τότε ἐξουσιασῆ τῆς χώρας αὐτῶν
 Ἀλαμυδάρου τῆνομα. διὰ νὰ κάμνουν συ-

γὰρ καὶ ἦν ἔτος ἤδη πρότερος ἠθικῶς γράμμασί τε καὶ ἀποστολῇ πρέσβειων, ἕτε τὴν ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν ὁ ἀλαζῶν αἰδεοδαίς, ἤτω μεγάλην ἦσαν καὶ θαυμασίην, ἕτε ἐφ' ᾧ μετὰ κλητοὶ ἤκασιν, ἕτε τὸ μέλλον εἰ μήτι ἄλλο ὑπεϊκόμενος, τιμωρίας τὰς παραγενομένης ἀμείβεται ἡδὲ φορηταίς, καὶ θανάτῳ τὸ τελευταῖον πικρῶ καλοῖς γε αὐτὴς τοῖς ἀπαντήμασι δεξιόμενος, καὶ τοῖς ἑαυτῶ παραφόροι ἀξίους ψυχῆς. Τὸ δ' ὅθεν ὤρητο; ὁ λόγος ἤδη ἐρεῖ.

Ὡς γὰρ ἐκ Περσίδος οἱ τρεῖς ἄνθρωποι, καθὰ δεδήλωται, ἀφίκοιτο, καὶ ἀντίγραφά ᾧν εὐλόγησαν ἐνταυθοῖ κεκομμάσιν, διαλλαγὰς τε καὶ συμβάσεις Βασιλεῖ Ρωμαίων, καὶ τοῖς ἐν τέλει προσαγωγῆσι, τέως μὲν πρὸς βαρῶν, τῆς νεομισμένης ἐφεῖτο ἀπολαύειν αὐτοῖς καὶ στραπειῆς καὶ τιμῆς, ἕτε τὸσάδε ἔργα ἀποσόλοις καὶ κομισαῖς. Συνῆσαν ἀδελείπτως τῷ Βασιλεῖ, καὶ κοινωνῆσαν αὐτῷ τὰ πάντα. καὶ οἰκίας καὶ διαίτης, καὶ τῆς ἄλλης ἐν Βασιλείαις φιλοφροσύνης. Καὶ πῶς γὰρ αὐτοῖς τῶν τυχῶν ἡμετῶν, τιλικάτοις δὲ ἦσι, καὶ τὸν τρόπον ἔχουσι διαφορώτατον, ὅπως γε καὶ τὸ μόνον τὸσαύτην ὁδὸν σείλασθαι, ἱκανὸν εἶχον εἰς μυρίαν δεξίωσιν; ἄλλα ταῦτα μὲν, ἕτε κατὰ ἀλήθειαν ὑπὸ τῷ Τυράννῳ ἐπράτιστο, ἕτε πρὸς αὐ-

θῆκας τῆς εἰρήνης ἀναμεταξύ των (μὲ τὸ νὰ τὸ ἐζητήσῃ πρότερον αὐτὸς ὁ Γαλιτικός μὲ γράμματα καὶ ἀποστολῇ πρέσβειων) χωρὶς νὰ ἐντραπῇ ὁ ὑπερήφανος, ἕτε τὴν ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, ἕσαν μεγάλην καὶ θαυμασίην, ἕτε τὴν προβίβαν, διὰ τὴν ὁποῖαν ἦλθον ἀπὸ αὐτῶν καλεσμένοι, ἕτε καὶ νὰ σοχασθῇ τὰ ἐνδεχόμενα, ἀναμείβει τὰς ἀνδρας μὲ ἀνυποφόρας παιδείας, καὶ τελευταῖον μὲ τὸν πικρότατον θάνατον. Φιλοφροσύνας αὐτὰς μὲ τὸσαύτας περιποιησεις, αἱ ὁποῖαι ἐπρεπον εἰς τὴν μικρὰν αὐτῶ ψυχῆν, καὶ τῶν τὸν ἀσεβείων. τὸ ὁποῖον αὐτὸν πῶς ἐγένετο; Κατὰ τὸν λόγον θελεῖ τὸ φανερώσει.

Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἀφ' ἧ ἦλθον ἀπὸ τῆν Περσίδος φέροντες τὰ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν γράμματα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ φιλίας, τέως εἰς τὸν Βασιλεῖα τῶν Ρωμαίων Γαλιτικός, δὲ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀσιατικὰς, ὁ παραβιότηης καὶ ἀρχῆς τῆς ἐδέχθη μὲ τὴν πρῶσαν τιμῆν, ὡς ἀπεκαλεσμένος ἐπὶ μεγάλῳ πράγματι τῆς εἰρήνης, ἀνέμενοι κατ' αὐτῶ πάσης βασιλικῆς φιλοφροσύνης, καὶ συναναστροφῆς, καὶ τῆς μετ' αὐτῶ τραπέζης, μὲ τὸ νὰ ἐσάθουσαν ἀξίως πάσης τιμῆς, ὄντες τὸσάτω καὶ τὸν τρόπον διαφορικαί. καὶ μόνον ἢ εἶρα τὴν ὁποῖαν περιπατήσαν καὶ ἦλθον, ἦτον μισθῶν τιμῶν ὅσια καὶ περιποιήσεων. Ἀλλ' ὁ κακὸς Τυράννος αὐτῶν τὴν εἰς αὐτῶν δεξίωσιν, ὅχι ἀληθῶς, καὶ μὲ καθαρότητα, ἀλλὰ πανόργως τῆς μετεχειρίσθητο, καθὼς καὶ μετ' ἄλλων ἰφαι-

τῶ ἦν τὸ ταῦτα παιεῖν. Σκηρὴν δὲ ἄλλως τὸ κατεχρηματισμένον τῆτο εὐρών, ταχὺ καὶ περὶ ῥάται. Εὐέλεγκτος ἦτω τοῖς ἔργοις φανείς, καὶ ἐπιδηλότατος.

Δίξαν γὰρ αὐτῶ ποτε ἐν τινὶ τόπῳ φοιτῆσαι τῆς Βιθυνῶν, καὶ τὸν ἐν Χαλικθῶνι περὶ κωθέντι πορθεῖον, προσκαλημένῳ τε ἤδη καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶ πάντας, καὶ μηδένα συγχωρῆναι τῆς ἐδοικρίας ἀπολειφθῆναι, πρὸς τοῖς πᾶσι δὲ, καὶ τῆς τρεῖς τῆτες θεοφιλεῖς Ἄνδρας ἐπαγομένῳ. Ἦν γὰρ τινικαῦτα δὴ τῆτω δημοτικῆς ἐορτῆς καὶ ἀθροισμοῦ, αἵματι καὶ κρήνη καὶ λοιποῖς ἐναγίσμασι τῆς ἑαυτῶ στρατεύοντι Δαίμονας, ἔνομα τῶ τόπῳ ἐν ᾧ τὰ μυσῆρα ἐτελεῖτο, Ὄργια τῷ Τρίγωνος. Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕτε τῷ βαθεῖ σκότῳ κάτοχοι ὄντες, καὶ συνιόρταζον τῷ Βασιλεῖ, καὶ συνεδυσίαζον. καὶ πάντα τῆτω ἦσαν καταπειθεῖς, ψυχῆς αἵμα καὶ σώματα τῆ δυσσεβείᾳ προδεδομένοι. Μόνοι δὲ ἄνθρωποι, μηδὲ ἀνεωγύσιν ὀφθαλμοῖς τὰ δρώμενα ὄραν ἀνεχόμενοι, πόρρω πα καὶ ἐν γυνία ἐσάναι ὑπέμειναν. Κατηφιῶντες καὶ δεδακρυμένοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Θεὸν ἱλεόμενοι, δύναι σφίσι τὸ σέβας τηρῆσαι ἀλώβητον, καὶ μὴ τῆ κοινωνία χρατθῆναι τῶν δυσσεβῶν, ἂν καὶ τὸ μόνον γενέσθαι ἐν χρω, ἀσεβειαν ὄντο. Μᾶλλον μὲν ἂν ἐξελιπῶν τὸν ἀγαθόν, καὶ φύσει Φιλάνθρωπος, καὶ τῆς ἤδη κατεχρημένους τῆ νό-

ρώθη, ὡσάν ὅπῃ τὰ κάκισα αὐτῶ ἔργα τὸν ἀπεδείκνυον ἀχρεῖον καὶ δολιώτατον.

Λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ἐφάνη ἀρετὸν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ἕνα τόπον τῆς Βιθυνίας, καὶ νὰ περάσῃ τὸ σενὸν τῆς Χαλικθῶνος, προσκαλεσάμενος καὶ ὄλλας τὰς ὑπ' αὐτὸν ὁμογνώμονας, χωρὶς νὰ μείνῃ τινὰς, καὶ κοντὰ εἰς τῆς ἄλλας ἐπῆρε μαζῆ τε καὶ τὰς τρεῖς αὐτῶ Ἄνδρας, μὲ τὸ νὰ εἶχεν Ἐορτὴν πάνδημον, καὶ σκοπὸν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τῆς αὐτῶ ἐναγεσέρης Δαίμονας μὲ θυσίας καὶ αἵματα. ὁ δὲ τόπος ὅπῃ ἐτελεῖτο, ἡ θυσία ἐλέγετο Ὄργια τῷ Τρίγωνος. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὡς ὄντες ἐσκατισμένοι εἰς τὴν πλάσῃν μὲ αὐτὸν, καὶ κυριευμένοι ἀπὸ τὸ βαθεῖ σκότος τῆς εἰδωλολατρίας, συνιόρταζον μὲ αὐτὸν, καὶ συνεδυσίαζον, καὶ μὲ ὀκαστῆς τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἦτον ὑποτεταγμένοι εἰς τὴν ἀσεβειαν. Μόνοι δὲ οἱ τρεῖς ἄνθρωποι, ἡδὲ καὶ μὲ τὰ ὀμμάτια ἀνοικτὰ εὐχαριστήθησαν νὰ ἰδῶν ἐκεῖσε τὰ ὅσα ἀθέως ἐγένοντο. Ἀλλὰ μένοντες εἰς μίαν γωνίαν μακρὰν, καὶ κλαίοντες καὶ κατηφιῶντες, παρεκαλῶσαν τὸν Θεὸν νὰ τῆς δυναμώσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν πρὸς Θεὸν λατρείαν ἀβλαβον. καὶ νὰ μὴ μολυνθῶν μὲ τὴν συναναστροφὴν τῶν ἀσεβῶν, μὲ τὸ νὰ ἐνόμισον καὶ τὴν ὀλίγην μετ' αὐτῶν συναναστροφὴν ἀσεβειαν. Ἐξαιρέτως δὲ παρεκαλῶσαν τὸν Θεὸν ὡς εὐσπλαγγον, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἦτον κεκρατημένο,

σω ἐπιτρέψαι, ἑ συνιδεῖν ποιῆσαι, ἡς πλάνης εἰσι. Γνωρίσαι τε αὐ τάτοις τὸν εἶς τὸ εἶναι παραγωγόντα ἑ πλάσαντα, ἑ πάλιν πισόντας βέλτιον ἀναπλάσαντα. μηδὲ τοςαύτης ἀλογίας τῆς λογικῆς ὑποπίμπλασθαι, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν παρ' αὐτοῖς σεβομένων, ἀλογωτέρως πολλῶ καὶ ἀναιδητοτέρως δοκεῖν. Εἴπερ ἐκείνῃ μὲν, λίθοι ὄντες, ἑ ξύλα, αἰδησίως ἀμοῖρα, καθὸ ἔχουσι ἑ εἰσιν. Οὗτοι δὲ ἑ λόγῳ τιμηθέντες, ἑ τὸ κατ' εἰκόνα λαχόντες, ἑ τὸν τετιμηκότα ἠγνόησαν, ἑ τὴν φύσιν κατήχυναν, ἑ ἑαυτῆς, ὃ δὴ κακὸν ἔχρατον, πρὸ τῶν ἄλλων ἠδίκησαν.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν τῶν ἄλλων ἑαυτῆς, καθὰ ἔφαμεν, ἀποκρίναντες, μόνον ἑ εὐὸν ἄλλήλοισι ἐπέηκσι, τοιαῦτα τὸν Δεσπότην αἰτήμενοι, ἑ τὴν ἀνωθεν βοήθειαν ἐκκαλέμενοι. ὡς δὲ τις παρὰ βασιλείας ἦκε, Κυβικελάριος ἦτος τὴν ἀξίαν ἐτύγχανεν, ἔλκων αὐτῆς, ἑ προσάγων ἐπὶ θυρίκιν. Ὡς το γὰρ ὁ μάταιος τὰ ἴσα αὐτῷ ἠκατέϊοθαι κακέτης. Εὐφήμεν ἄνθρωπε, πρὸς αὐτὸν μὲ φωνῇ ἀμφοτέρω ἐπεβόησαν, ἑ πόρρω γενῆ ἀφ' ἡμῶν. ἢ γὰρ τὴν πίσιν ἡ συνετραφίμεν ἑξομοσόμεθα πώποτε. ἢ δὲ Θεὸν τὸν ἡμέτερον καταλείψομεν. ἢ δὲ τοῖς παρ' ὑμῖν λατρεύσομεν Δαίμοσι. Μὴ γὰρ ἔτω ποτε ἑ φρενῶν χυρίμεν, ἵνα τοῖς μὴ ἔσι προσδοίμεθα, καὶ πλάνη

ἀπὸ αὐτῆς τὴν νόσον τῆς ἀσεβείας, ἡ κατὰς κάμη νὰ καταλάβαν εἰς ποίαν πλάσῃ εὐρίσκονται, καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς αὐτῆς ἐκείνον ὅπῃ μᾶς παρήγαγεν ἐκ τῆ μη ὄντος, ἡ πάλιν ὅπῃ μᾶς ἀνέπλασε, μὲ τὰ νὰ ἐξεπίσῃμεν, καλλώτερον διὰ τῆς ἐνσάρκα οἰκονομίας. ἡ νὰ μὴν εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τοςαύτης ἀναιδησίας οἱ λογικοὶ, ὡς νὰ φαίνωνται ἀλογώτεροι ἀπὸ ἐκείνας τῆς Δαίμονας ὅπῃ προσκυτῶν. Ἐπειδὴ ἐκείνῃ τὰ εἰδῶλα, ξύλα ἑ λίθοι ὄντα, δὲν αἰσθάνονται. Αὐτοὶ δὲ ὅπῃ ἐτιμήθησαν μὲ τὸ λογικόν, ἡ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἐπλάσθησαν, ἀληθιμόνησαν ἡ ἐκείνον ὅπῃ τῆς ἐτίμησε, καὶ τὴν φύσιν κατήχυναν. τὸ δὲ χειρότερον, ἡ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἑβάλλαν ἡ ἐσημίωσαν.

Καὶ αὐτοὶ μὲν, καθὼς εἴπομεν, ἐχρηρίσαντες ἑαυτῆς, ἐείκοιτο μόνον μεταξέτης ζητῆτες ἀπὸ τὸν Θεὸν τοιαῦτα, ἡ τὴν θεῖαν βοήθειαν ἐπικαλέμενοι. Ἐπειδὴ δὲ ἴνας ἀπὸ τὸν Βασιλῆα ἦλθε, Κυβικελάριος τὴν ἀξίαν, ἡ ἐτραβῆσεν αὐτῆς διὰ νὰ τῆς φέρῃ εἰς τὴν θυρίαν (νομίζωντας ὁ ταλαπυρος εἶναι ἡ οἱ Ἄνδρες αὐτοὶ φεατημένοι ὡσάν ἡ αὐτὸν) ἀνεβόησαν ἡ οἱ τρεῖς μὲ μίαν φωνῇ, σῶπα ὦ ἄνθρωπε, καὶ μακρύνθητι ἀπὸ ἡμῆς, ἐπειδὴ τὴν πίσιν ὅπῃ ἡμεῖς ἀπετρέφημεν, δὲν θέλομεν τὴν ἀρηθῆ ποτέ, μήτε τὸν Θεὸν μᾶς θέλομεν ἀφήσει, ἡ νὰ λατρεύσομεν τῆς εἰδικῆς τῆς Δαίμονας, μήτε τὸσον ἀπόητοι νὰ φανώμεν, ὡς ὅπῃ νὰ προσφέρωμεν σέβας εἰς τὰ ἄψυχα εἰδῶλα, ἡ νὰ πληροιάσωμεν εἰς

ἔτω σαφεῖ πρίχοιμεν. Οὐχ ἔτως ἡμεῖς ἀσύνετοι, ἡ τῆς φρένας παρᾶκοποι, ἢ ἔτως εὐχερεῖς ἡ εὐάγωγοι. μὴ γὰρ ἐπὶ τοιαῖτοις ἀφίγμεθα; ἢ διὰ τῆτο τὴν μακρὰν ταύτην πορείαν εἰλόμεθα, ἵνα ἡ ἑαυτῆς προσοίμεθα, ἡ τὸ οἰκείον σέβας ἀπόμοτον θεῖμεν; ἐπὶ διαλλαγῆς μόνον ἠκομεν ἡ συμβάσεις, ἡ τῆ ἑμπεδῶσαι τὰ δεδογμένα ἡμῖν. τὰ δ' ἄλλα ἔχειν, ὡς ἄν ποτε ἔχοιμεν. ἀκνέτω ταῦτα ἡ Βασιλεὺς ὁ σός, καὶ πᾶν ὅσον αὐτῷ θεραπευτικόν καὶ ἐγγύτατον, ὡς ἡμᾶς γε ἔχ ἀίρήσετε. ἢ δὲ τῆς πρὸς Θεὸν γνώμης ἐκνήσετε, καὶν εἰ πάντα ἡ λέγειν ἡ πράττειν κατεπαρθεῖτε. καὶν εἰ πυρὶ ἡ σιδήρῳ, ἡ ὄργάνοις ἄλλοις κολαστηρίοις ἐκδοίητε καὶν εἰ αὐτῆς τῆς ψυχῆς προσαφέλοιθε.

Τῆτων ὡς ἠκνέσεν ὁ τῆ παρανόμῃ παρανομώτερος ὑπηρέτης, ἡ τάχος τῶ βασιλεῖ πάντα διασκαφεῖ, ἡ τὴν τῶν γενναίων ἀπαγγέλλει ἐνστασίν τε, καὶ τὸ τῆ φρονήματος ἀκατάληκτον, ἡ σκόπει μοι ἐνταῦθα τὴν ἀνακαλυπτομένην τῆ ταλαμναῖς σκηνῆν, ἡ τὸ πρὸ μικρῆ πεπλητισμένον ἐκείνο ἡ κακοηθέστατον. ὃ τὸ μὲν δοκεῖν, φιλοφροσύνῃ τις πρὸς τῆς ἀδολωτάτης ἡ χαριεντισμὸς ἦν, τῆ δὲ ἀληθείας, δύσνοια ἡ ὑπόκρισις, ἡ κακία τὸ πᾶν. Ὡς γὰρ περὶ τῶν Ἁγίων ταῦτα ὁ πανάλης πύθοι-

τὴν τὸσον φανεράν πλάνην, ἡμεῖς δὲν εἰμεθα τὸσον ἀσύνετοι ἡ μωροὶ, μήτε τὸσον εὐχείρωτοι ἡ εὐκολοπίασοι εἰς τὸ κακὸν σέβας. Μήπως διὰ αὐτὰ ἦλθομεν; ἡ διὰ αὐτὰ τὴν μακρὰν ταύτην σράταν περιπατήσαμεν; Διὰ νὰ παραδώσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἡ νὰ προδώσωμεν καὶ τὴν πίσιν μας; ἢ μεῖς μόνον διὰ νὰ συμβιβάσωμεν τὴν εἰρήνην ἦλθομεν, ἡ νὰ βεβαιώσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἐπροσάχθημεν, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα νὰ ἡμεθα ὡς πρότερον εὐρίσκόμεθα. ἢ τὰ ἀκνέση αὐτὰ καὶ ὁ ἐδικός σα Βασιλεὺς, ἡ ὅσοι εἶναι πλησίοντα, ὅτι ἡμᾶς δὲν θέλετε ἐλκύσει ποτέ εἰς τὴν πλάνην σας, μήτε θέλετε μᾶς εὐγάλη ἀπὸ τὴν γνώμην ἡ προαίρεσιν ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὸν Θεόν, ἢ ἡ θέλετε μᾶς εἰπῆ ἡ ἄλλα περισσότερα, ἡ μᾶς ἀναλώση μὲ σίδηρον καὶ πῦρ, καὶ ὄργανα διαφόρων κολαστηρίων, καὶ ἢν τελευταῖον ἡθέλετε χωρίση τῆς ψυχῆς μας καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια σώματα.

Αὐτὰ τὰ λόγια καθὼς ἠκνέσεν ὁ τῆ παρανόμῃ Βασιλέως παρανομώτερος ὑπηρέτης, ὅσον τάχος τὰ ἐφάνέρωσεν εἰς τὸν Βασιλέα, ἀπαγγέλλωντας τὴν ἐναντίωσιν ἡ σερεῖαν γνώμην τῶν Ἀνδρῶν, ἡ ἢς σοχαθῆτινᾶς ἐδῶ τὸ προσωπεῖον ὅπῃ ἐσκέπαζε τὴν κακίαν τε, ἡ τὸ πρότερον ἀπατηλὸν, καὶ δόλιον φέροισμον, τὸ ὅποσον κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἦτον φιλοφροσύνῃ πρὸς τῆς καθαρωτάτης ἡ χαριεντισμὸς, κατὰ ἀληθειαν δὲ ἦτον ἔχθρα ἡ ὑπόκρισις. Ἄφ ἢ ὁμως ὁ παγκάκιστος ἠκνέσεν αὐτὰ, τότε μὲν δὲν ἐπρόσθεεν ἄλλο, εἰμὴ νὰ φυλα-

το, τῶς μὲν ἕδεν ἄλλο, ἢ κατακλι-
 σης ἐν φρεσὶ προσάσσει γενέσθαι. Ἰνα
 ἔ τὴν ἑορτὴν ἄλυτον ἑαυτῷ τελείῃ,
 ἔ τοῖς Δαίμοσι μὴ δι' ἑτέραν ἀσχολίαν
 τὰ τῶν θυσιῶν ἐγκόψῃ. Τῆτο γὰρ
 αὐτῷ ἔ λυσιτελεῖν ἔδοξε τηλικῶτα.
 Εἰς ἄτω κατὰ σκοπὸν θείσθαι, πῶς
 ἄρα ἔ μετέλθοι αὐτῆς. Ἀλλ' οἱ μα-
 κάριοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπαγόμενοι,
 ἔ φαλλον κατὰ τὴν ὁδόν.

κῶσαν τὰς Ἁγίας, διὰ τὰ κἀμῃ καὶ τὴν
 ἑορτὴν τε ἄλυτον, ἔ τὰ μὴ γένη ἔ κἀμῃ
 τὰ ἐμπόδιον εἰς τὴν μαρὰν θυσίαν τῶν εἰ-
 δῶλων. Ἐτὶ ἐσύμφερει εἰς αὐτὸν τότε,
 ἔ ἕτερον ἀπὸ αὐτοῦ τὰ σολογοιθῆ τι λογιῆς
 τὰ τὰς μεταχειροθῆ. ἄλλ' οἱ μακάριοι εἰς
 τὴν φυλακὴν φερόμενοι, ἔφαλλον εἰς τὴν
 κράταν.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.
 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἐν ἑξομογῆσει, ἔ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξω-
 μεν αὐτῷ. Καὶ τὸ, Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἑμὶ μεθ' ἡμῶν
 ἔνδοξά τε ἔ ἐξέκισα; Ἡμεῖς γὰρ λαὸς αὐτοῦ, ἔ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸν διὰ παντός ἐπικεκλήμεθα.

Τῆ ἂν ἔξῃς ἄμα πρῶτῷ ὁ Τύραννος πρὸς
 καθίσας, παρασηῖναι καλεῖται τὰς Μάρ-
 τυρας. ὅς ἔ τὰ πρῶτα λόγοις κολα-
 κευτικοῖς ὑπελθεῖν πειρᾶται αὐτῆς.
 Πανήγως ἄτω τῆς ψυχῆς τὸν τένον
 ὑπεκλύειν οἰόμενος, εἰ ἔ τὰ τραχέως
 ἔχ ὑφείτο διὰ τὴν σύντροφον ἀγριότη-
 τα. ὡς εὔνης ἡμῖν, φησι, ἔ τὰ παν-
 τα ἐμόφρονας, ὁ ὑμέτερος ἀπίσειλε
 Βασιλεύς. Ἰν' ἐν τῆτω καὶ μᾶλλον τὸ
 πιστὸν ἔ εὐγνωμον ἐπιδείξῃσθε, ἐν τῷ
 συνορτάζειν ἡμῖν ἔ συνήδεσθαι, ἔ τῷ
 τὰ αὐτὰ ἡμῖν ἔ λατρεύειν ἔ σέβεσθαι,
 ἔ ἐν μηδενὶ διαφέρεσθαι. ἄτω γὰρ ἂν
 ἔ τὰ τῶν διαλλαγῶν βεβαιότερα χολί-
 μεν, ἔ τοῖς πραττεμένοις θαρβύσαμεν,
 γνώμη τῆ αὐτῆ ἔ λατρεῖα συνδάμενοι.
 εἶδε ἄλλα τινα ἔ φρονεῖτε ὑμεῖς ἔ πι-

Τῆ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὸ πρῶτῷ καθίσας ὁ Τύ-
 ραννος, προτάζει τὰ φέρει τὰς Μαρτυρας,
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον μὲ κολακτικῶς λόγια
 δοκιμάζει τὰ τὰς πλανήσῃ, ἔ μὲ κενε-
 γίαν τὰ ἀποήσῃ τὴν δύταμα τῆς ψυχῆς
 αὐτῶν, χωρὶς τὰ δείτῃ ὅπως τὴν ἀγριό-
 τητά τε. ἔ λέγει εἰς αὐτῆς, ὅτι ἐσὺς εἰς
 ἔσειλεν ὁ Βασιλεὺς ὁ ἐδικὸς σας ὡς φι-
 λος μας ἔ ὁμόφρονας, διὰ τῆτο μάλιστα
 ὅπῃ συνορτάζοιτες μεθ' ἡμῶν, ἔ λατρεύον-
 τες, ἔ συνοδοιάζοιτες τὰ ἴδια, τὰ φανῆ
 ἔ ἐμπισωσύνη εἰς ἐσὺς χωρὶς κἀμῃαν
 διαφορᾶν, ἔ με αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ βε-
 βαιωθῆ ἔ ἢ διαλλαγῆ ἔ τὸ θάρρος εἰς
 τὰ πραττόμενα διὰ τὴν εἰρήνην, συνοδοιάζοιτες
 αὐτὰ μετ' ἡμῶν λατρεῖαν ἔ τὸ ὁμῶς
 εἰ δὲ ἔ ἐσὺς δοξάζοιτε καὶ πιστεύοιτε
 ἄλλα, γινώσκετε ὅτι ὅχι ὡς πρέσβεις καὶ

σεύετε, ἔτε ὡς ἔ μᾶλλον πρέβεις καὶ
 διαλλακταὶ ἦκατε, ἢ ἐχθροὶ ἔ διαφο-
 ροί. Ἐπεὶ εἰ μὴ τῆτο ἐσὲ, πάντως εἰ
 μὴ τι ἄλλο, τὰ γὰρ ἡμέτερα αἰδέσθῃ-
 ναι ὑμῶν ἐχρῆν. Πέρσαι γὰρ ἄμα ἢ-
 αῖν, ἔ Ἡλίον, ἔ Σελήνην, ἔ τὰς λοι-
 πῆς τῶν Ἀσέρων τιμῶσιν, ἐτι γεμῆν ἔ
 τὴν λαμπροτάτην τῆ Πυρός δύναμιν,
 ἵνα μὴ τὰς ἄλλῃς ἀπαριθμῶμαι Θεῆς,
 ἔς ἀνέκαθεν σέβασι. παρ' ὧν ἡμῖν ἔ τὰ
 κάλλιστα πάντα δωρεῖται, ἔ ἢ τῶν ὅ-
 λων ἤρηται πρόνοια.

Πρὸς ὃν οἱ Ἁγιοὶ ἀνδρείως ἄμα καὶ συνε-
 τῶς ἀπεκρίναντο. ἡμεῖς ὦ Βασιλεῦ
 Χριστιανοὶ ὄντες ἔ κληθέντες τοαπαρ-
 χῆς, τῆτο γὰρ ἡμῶν τὸ πολῦτιμον ἔ
 πράγμα ἔ ὄνομα, ὁ ἡμέτερος παιδα-
 γωγὸς ἐξεπαίδευσεν, Ἀνὴρ ἐκεῖνος
 πολὺς τὰ θεῖα, ἔ τὴν ἀρετὴν ἀπαρά-
 μιλλος, ὅς δὴ ἔ Γερωσύνης διὰ ταύτην
 ἠξίωτο. Εὐνοίαν ἡμερῶν ἔδ' ὄσῃν καὶ
 φῆναι τοῖς ἀπαξ ὁμιληκόσιν αὐτῷ ἐν-
 τιθεῖς, ἐπεὶ καὶ τὴν κλησίαν Εὐνοϊκὸς
 προσωνόμασο. τῆτω ἂν τῷ φιλαρέτῳ
 Ἀνδρὶ ἔ ὁδηγῶ ἔ διδασκάλῳ ἐν πᾶσι
 χρησάμενοι, μάλιστα ὅτι ἔ τὴν Μητέ-
 ρα εἰδότες πρὸς αὐτῆ τὴν εὐσέβειαν μυη-
 θεῖσαι, ἔ αὐτῷ κατὰ κράτος ἄλῃσαν, ἔκ
 ἂν ποτε τὰ μὲν ὑπ' ἐκεῖνα ἄτω τίμια
 ὄντα καὶ ἀξιολογώτατα διδάγματα ἢ
 παραδράμοιμεν, ἢ τῷ τῆς λήθης συγ-
 καλίψοιμεν χύματι, τοῖς δ' ὑμέτεροικ
 ἀληγῶς περσοίμεν, μυρίαν ἔχῃσι
 ἔ τὴν ἀπάτην ἔ τὴν φαυλότητα. Ἐπὶ

εἰρηνοποιοὶ ἦλθετε, ἀλλ' ὡς ἐχθροὶ ἔ φρο-
 νῶντες ἐναντία. Ἐπειδὴ ἂν δὲν ἦσθε ἐχ-
 θροὶ, ἔπρεπε τὰ εὐλαβηθῆτε τὴν λατρεῖαν
 μας, ὡσάν ὅπῃ οἱ Πέρσαι τιμῶσι μετ' ἡμῶν
 ἔ τὸν Ἡλίον, ἔ τὴν Σελήνην, ἔ ὅλας τὰς
 Ἀσέρας, ἐτι δὲ ἔ τὴν λαμπρὰν τῆ Πυρός
 δύναμιν, διὰ τὰ μὴ λέγω τὰς ἄλλῃς Θεῆς
 ὅπῃ παλαιόθεν σέβονται, ἀπὸ τῆς ὁποίας
 ἔχομεν τὰς εὐτυχίας, ἔ ἀπὸ αὐτῆς κρέ-
 μαται ἢ τῆ Παντός πρόνοια.

Εἰς τὸν ὅποιον οἱ Ἁγιοὶ μετ' ἡμῶν ἔ ἀνδρίαν
 ἀπεκρίναντο. Ἡμεῖς ὦ Βασιλεῦ Χριστιανοὶ
 ἐκ ἀρχῆς ἔ εἶμεθα ἔ ὀνομαζόμεθα, εἰς
 τὸ ὅποιον αὐτὸ παλῦτιμόν μας ἔ πράγμα
 ἔ ὄνομα μᾶς ὠδήγησεν ὁ παιδαγωγὸς μας,
 Ἀνὴρ σοφώτατος εἰς τὰ θεῖα, ἔ ἀμίμη-
 τος εἰς τὴν ἀρετὴν, ἔ διὰ τῆς Γερωσύνης
 κερσομημένος, ὁ ὅποιος ἔδειξεν εἰς ἡμῶν
 ἔ ὑπερβολικὴν εὐνοίαν, καθὼς ἔ τὸ ὄνο-
 μα αὐτῷ Εὐνοϊκὸς ὀνομάζεται. Αὐτὸν λοι-
 πὸν καὶ ἡμεῖς διδάσκαλον καὶ ὁδηγόν μας
 μεταχειρισθέντες, ἔξεύροντες μάλιστα ὅτι
 καὶ ἢ Μητῆρ μας παρ' αὐτῷ ἐδιδάχθη τὴν
 εὐσέβειαν, μετ' ἄνενα τρόπον δὲν θέλομεν
 ἀρηθῆ καὶ καταφρονῆσαι τὰ τίμια ἐκεῖνα
 καὶ ἀξιολογώτατα διδάγματα, ἢ τὰ τὰ
 παρέβωμεν, ἢ τέλος πάντων τὰ τὰ προ-
 σηλωθῶμεν εἰς τὰ ἐδικὰ σας δόγματα ὅ-
 πῃ ἔχαν τὴν ἀπάτην, ἔ βδελυρίαν ἀπει-
 ρον, ἔ ὅπῃ δὲν εἶναι ἄλλοτι, ἢ λῆρος ἔ
 πλῆνη φανερά. Τὶ δὲ ἄλλο ἀνοητότερον ἢ-
 θέλαμεν κἀμῃ, ἂν ἀφίνοτες τὸν Ποιητῆν

SISMANOGLIO

μηδ' ἄλλοτι ταῦτα, ἢ πλάνη ἢ λῆρος σαφής. τί δὲ καὶ τὰτα εὐηδέστερον ἂν ποτε πράξαιμεν, εἴγε τὸν μὲν Οὐρανὸν ἢ τῆς Ποιητῆν καταλείψαιμεν, Δαίμοσι δὲ πονηρῶς τὸ θεῖον σέβας προσάψαιμεν, ἀσυνεσίας τῆτο ποδῆς, ἢ φρονῶν παρκοπῆς, ἢ ἐκτάσεως. εἰδὲ ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν Πρόγονοι τῆ παλαιῆ μεμετήκασι πλάνη, ἵνα μὴ λέγωμεν ὅτι ἢ αὐτὸς ὁ Πατὴρ τὰ αὐτὰ ἐκείνοις ἐπισφαλῆ γνώμη εἴλιτο, ἀναπειθεῖν ἡμᾶς ἐπιχειρῆς, ἢ παρὰ τῆτο ἡδὴ ἢ ἡμῖν ἢ πίστις ἔσαι ἀπώμοτος, ἢ ἐνώπιον Θεοῦ ἢ Ἀγγέλων ὠμολογησάμεν. Ἐπεὶ ἢ πολλὰ τῶν παρ' ἡμῖν Περσῶν, τῆτο ἔγνωσαν μὲν, ἢ μὴ ἢ τὰς γνώμας ἡμῶν μεταβαλεῖν ἴχυσαν. ἢ εἰ ἐκείνοις ἄπιστοι καὶ ἀσύμβατοι ἐφ' οἷς ἔρχομεν γεγενήμεθα, χολῆ γε σοί. ὅς γε ἄφεις περὶ ὧν ἀπεσάλμεθα σκοπεῖν ἢ συντίθεσθαι, τὰ μηδὲν πρὸς σὲ κάθῃ φιλοκρινῶν. τίς μὲν ὁ τῶν σῶν θεῶν λατρευτῆς ἢ εὐνης, τίς δ' ὁ τῶν ὑπερόπτης ἢ διάφορος.

Ἐπὶ τῆτοις ὁ παρ' ἡμῶν Συμῶ ἀρχίτη ὑποπλησθεῖς, φησὶ μετ' ὀργῆς πρὸς αὐτῆς. πῶς ἂν ἰδιωτικῶς συζηκότες ὑμεῖς, ἢ γλώττης Ἑλληνικῆς ἀνωμίλητοι ὄντες, ἀναιδεῦσατε λόγους φαύλοισι ἢ παρακεκομμένοις τῆς εἰς ἄκρον παιδείας ἐληλακότας πείθειν ἡμᾶς, ἢ ταῦτα ἂδὲ τῶν παρ' ὑμῖν γραφῶν ἀμνήτες τυγχάνοντες; Γνωστε γάρ ὅτι ταῦται καὶ γὰρ ποτε ὠμίληκῶς, ἢ τὸ σα-

τὰ παντός, τὰ ἀποδώσωμεν θεῖκον εἶδος εἰς τὰς Δαίμονας; Αὐτὸ εἶναι ἴδιον ἀνοησίας ποδῆς, ἢ ἐλαφτῶς φρονῶν, καὶ ἔτω νοὸς ἀνθρώπου ἴδιον. Τὸ δὲ ὅτι προβάλλεις εἰς ἡμᾶς ὅτι οἱ παλαιοὶ ἡμῶν Πρόγονοι ἔμεταν εἰς τὴν πλάνη τῆς, διὰ τὰ μὴ λέγωμεν ὅτι ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἡμῶν Πατὴρ οφθαλμῶς αὐτῆν ἐπρωτίμησε, ἢ μὴ αὐτὰ πάχεις τὰ μᾶς καταπίεσε, ποτε ποτὶ δὲν θέλωμεν ἀρηθῆ τῆς πίστεως μας, τῆν ὁποῖαν ἐνώπιον Θεοῦ ἢ Ἀγγέλων ὠμολογήσμεν. Ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ Πέρσαι τὸ ἔγνωσαν, ὅμως δὲν ἠμκόρισαν τὰ μᾶς γυρίσαι ἀπὸ τῆς γνώμης μας. ἂν ὅμως ἢ διὰ ἐκείνα δι' ἃ ἤλθομεν ἐφάνημεν ἄπιστοι καὶ πολέμοιοι, εἶναι ἄδεια εἰς εὐ τὰ μᾶς ἀνακρίνης, ἀλλὰ εὐ ἀφίνωντας τὰς ὑποθέσεις διὰ τὰς ὁποῖας ἐσάληται, κίθεσαι ἢ μᾶς ἀετάρεις, ποῖος εἶναι ὁ λατρευτῆς ἢ φίλος τῶν θεῶν σου, ἢ ποῖος ὁ τῆτων καταφρονητῆς ἢ ἀδιάφορος.

Εἰς αὐτὰ ὁ ἀνόητος θυμὸς πληθεὶς ἀκρατήτα, λέγει εἰς αὐτὰς με ὀργῆν. Πῶς ἔσσις ἀπαιδευτοὶ ὄντες τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἢ γήσαντες ἰδιῶται, ἀνακρινεῖτε ἢ με λόγους βαρβάρους ἢ διετραμμένους, δοκιμάσετε τὰ καταπίεσητε ἡμᾶς ὅπῃ ἐκπαιδευθῆμεν ἄκρως εἰς τὴν ἐπεθεῖν, μάλιστα δὲ ὅπῃ ἔχομεν εἶδησι ἢ ἀπὸ τὰς ἐδικίας σας γραφῆς; Ἰξεύρετε ὅμως ὅτι ἢ ἐγὼ μίαν φοράν εἶχα μάθῃ τὰς βίβλους τῶν

θεῶν αὐτῶν ἢ ἀκριβῶς εὐδιάλυτον ἐγνώκως, τάχιτα τῆς γλώττης ἀπέκλυσα, ἵνα μήτι ἢ δόξω τῆς ἐκείνων καταπιετομένη ἀμαθείας. Οὐδεὶς, γὰρ ταῖς παρ' ὑμῖν βίβλοις διαρρήσας, ἢ τῶν κομφῶν τις χριστιανιστῆς καλέσσοιτο, ἢ βελτίων ἑαυτῆ ἐγένετο πῶποτε, ἢ τι γυναικῶν ἢ λόγῳ ἐργάσατο ἄξιον. ἢ ἐλέγξει ἢ μηδὲν ἢ σας δεῖσαι, ἢτε χροῖνα πολλὰ, ἢ ἀνδρὸς μετρία τὴν σύνεσιν. Ὅθεν τῆτων ἀφέμενοι, ἢ τῆς παιδικῆς ταυτησί διανοίας ἢ ἀλογίαν, πείτθητέ μοι τὰ κρείττονα ὑμῖν συμβουλευόντι. Εἰδὲ ἀνήκοοι ἐτι καὶ ἀπειθεῖς γένοιοθε, ἢ τῶν βασάνων πείρα διδάξει ὑμᾶς, εἶα ἀνδ' οἶων εἴλεσθε. καὶ πῶς ἐπὶ κακῶ τῶ σφετέρῳ τὸ αὐδαεῖς ὑμῖν τῆτο καὶ φίλεσι, καὶ τῆς διαρκείας ἐκτοπώτατοι.

Ἐφ' ὃ οἱ Ἀγιοὶ ἢ μᾶλλον ἐπιβρωδέντες ὡς τὰ τῶν ἀλγεινῶν ἐπίπωνα ἢ κησαν, διαβαλεώτερον πρὸς τὸν Τύραννον ἐφησαν. Ἐμάθομεν παρὰ τῆ ἡμετέρῃ Θεῷ ἢ Δεσπότῃ μὴ φοβεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὰ σώματα, μηδὲ δειλία προδιδόναι τὴν ἀλήθειαν. μηδ' αὖ ἐν ἡμέρῃ ἐπαγωγῆς μεριμῆν τι ἀποκρίνασθαι, αὐτῆ τῆ Ἀγία Πνεύματος ἢ πρὸς ἀγῶνας ἀλείφοντες, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπιπλῶντες θάρσει, ἢ λόγῳ διδόντες ἐν ἀνοίξει τῆ σώματος. Ἦν δὲ ἐλογίαν προφέρει καὶ ἡμῖν ἢ ἀμαθείας, σὺ ὁ πάντως δοκῶν εἶναι ὡς γε σαυτῶν ἀπατῆς λογιώτατος, ἢ κ

χριστιανῶν, με ὅλον τῆτο ἀφ' ἃ ἐκατάλαβα ὅτι εἶναι σαθραὶ ἢ καταφρονεμέναι, εὐθύς τὰς ἐρριψα ἀπὸ τὴν γλώσσάν μου, διὰ τὰ μὴ φανῶ ὅτι κατέπιόντι ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν ἢ ἀναιδησίαν αὐτῶν, ἐπειδὴ καίνετας θάρρωντας εἰς αὐτὰς δὲν θέλει ὠφελῆσθῃ τίποτε, ἢτε θέλει πράξει κανένα ἐπωφελές ἔργον, καὶ λόγῳ ἄξιον, τὰς ὁποῖας διὰ τὰ ἀποδείξει κανέναν μέτριον τὴν γνώσιν ψευδεῖς, ἢ μηδετιποτένας, δὲν χρειάζεται πολὺν καιρὸν. Με ὅλον τῆτο ἔσεις ἀφίνωντες αὐτὰς, ἢ τὴν παιδικὴν καὶ ἀνόητον γνώσιν, καταπίεσητε εἰς ἐμέ, ὅπῃ σᾶς συμβηλεύω πρὸς ὠφέλειάν σας, ἂν δὲ, ἢ δὲν μὲ ὑπακούσετε, ἢ δοκιμῆ τῶν βασάνων θέλει σᾶς διδάξει ὁποῖα ἀντὶ ποίων ἐπροκρίνατε, ἢ ὅτι ἢ αὐθάδειά σας αὐτῆ ἢ ἢ φιλονεικία τῆς πίστεως θέλει σᾶς εὐγῆ εἰς κανόν σας.

Εἰς τὸ ὅποτον οἱ Ἀγιοὶ καὶ περισσώτερον ἀνδρειωθέντες, εὐθύς ὅπῃ ἤκασαν τὴν δεινότητα τῶν βασάνων, με περισσώτερον θάρρος ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν Τύραννον. Ἐμάθομεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἐδικόν μας Θεὸν καὶ Δεσπότην ὅπῃ λέγει, τὰ μὴ φοβῆσθε ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ φονεύει τὸ σῶμα, ἢ διὰ φόβον τὰ μὴ προδίδωμεν τὴν εὐσίβειαν, μήτε ὅταν μᾶς ὑπάγαν εἰς κριτήρια τὰ φροντίζωμεν τι τὰ ἀποκριθῶμεν, με τὸ τὰ μᾶς ὀδηγῆ αὐτὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα εἰς τῆς ἀγῶνας, ἢ με τὸ τὰ γεμίση τὴν ψυχὴν μας ἀπὸ κάθε θάρρους, ἢ μᾶς δίδει λόγον ἀποκρίσεως. Τὴν δὲ ἀμάθειαν ἢ ἀναιδησίαν ὅπῃ προβάλλεις εἰς ἡμᾶς, εὐὸ ὅπῃ

οἶδαμεν πότερος ἀλογίας ἐπι καὶ ἀσυνεσίας τῆς πάσης, ὁ τὸν Θεὸν καὶ Κτίστην ἐπιγνῶς τὰ δε τὰ παντός, καὶ αὐτῶ τὴν πᾶσαν νύμφαν τιμῆν, ἧ καὶ μόνῳ πάντα περιληπτά ἐν χειρὶ, καὶ αὐτοὶ Ἀστέρες ἀριδμητοὶ, ἧ φησι τὰ θεόπνευστα λόγια, ἧ ὁ τῆτον μὲν κατελιπῶν, τοῖς δ' αὐτῆ κτίσμασι προσκυνῶν, καὶ τῆτοις ἀφρόνως τὸ θεῖον ἐπιφρημίζων ἔνομη, ἵνα μὴ λήγωμεν διαιμόνων τιμῆς, καὶ εἰδῶλων ἄλλων ἀρχίζων, οἷς ὑμεῖς οἱ τὰ περὶ λόγου κομψοὶ ἐπαγαλάσθε; Εἰ γὰρ καὶ ποσῶς ὑμῖν λόγον μετῆν, ἧτ' ἂν τῆτοις προσέθετε, ἧτ' ἀγνοίας τοσούτω σκότῳ περιχρίσητε. Ἐπεὶ μὴ ἀνθρώποις λόγον μετέχων, καὶ λογισμῶν κύριος, πλάνη ἡ τῷ σαφεῖ ὑπαχθεῖς ἂν ποτε, εἴπερ τῆτο λογιότητος ὄντως ἐσι, τὸ συνλόγῳ τῷ λόγῳ κεχρησθῆναι, καὶ διὰ λόγου ἀρτίσθαι τὰ κρείττονα. Κρείττον δὲ πάντων, γνῶσι Θεῶ. Ὁ καὶ ὄρεκτων ἔχατον, καὶ τοὺς τῷ θεοτέρῳ ἀνάβασιν. Οἱ δὲ γὰρ παρ' ὑμῖν ἦτοι λόγοι, καὶ τὸ περιττὸν τῆς γλώττης καὶ μύταιων, ἡμόνον ὑθλων καὶ ληρημάτων διακένων πλήρεις εἰσιν, ἀλλὰ καὶ οἴησιν ὑμῖν τὴν ἐσχάτην οἶδασι προξενεῖν, καὶ παντός καλῶ ἔκπτωσιν, καὶ Θεῶ τὸ χεῖρισον ἀλλοτριώσιν. Ὁ δὲ πέπονθας καὶ αὐτός, τῆτοις ἀναπετάσας τὰ ὦτα, καὶ ὅλοις αὐτοῖς κατακλιθεῖς, ὡς καὶ τὴν κλήσιν ἀμεῖψαι, Ἐλθὼν ἀντὶ Χριστιανῶ, καὶ ἀντὶ

νομίζεις ὅτι εἶναι ὁ πάντων σοφώτερος, δὲν ἰεεύρομεν ποῖος εἶναι ἀλογώτερος καὶ ἀνοητότερος, ἐκείνος ὅπῃ γνωρίζει τοὺς Θεοὺς καὶ Κτίστην τὰ παντός, καὶ τῷ ἀποδίδει πᾶσαν τιμῆν, εἰς τὰ ὅποια τὸ χεῖρι ὅλα περιέχονται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀστέρες εἶναι μετρητοὶ καθὼς λέγει ἡ Γερά γραφή, ἧ ἐκείνος ὅπῃ ἀφίκει αὐτῶν, καὶ προσκυνεῖ τὰ αὐτῆ κτίσματα, καὶ ἀνοητῶς ἀποδίδει εἰς αὐτὰ τὸ θεῖον ὄνομα, διὰ τὰ μὴ λήγωμεν τιμῆς διαιμόνων, εἰδῶλων, καὶ ὄλων ἀπίπων, εἰς τὰ ὅποια ἑστέ οἱ λογώτατοι χεῖρισθε; Ἐπειδὴ ἂν καὶ εἴχετε ὀλίγον λογικόν, δὲν ἠθέλητε ἐμμεχθῆ εἰς τὰ τοιαῦτα, ἧτ' ἠθέλητε πῆσιν εἰς τὸσῶν σκότους ἀπὸ τῆν ἀπισθορίας σας, ἐπειδὴ κρείττος λογικός ἀνθρώπος, καὶ κρείττος τῷ λογισμῷ δὲν ἠθέλητε πῆσιν ποτὲ εἰς τοιαύτην φανερὰν πλάνην, ὡσπὴν ὅπῃ τῆτο μόνον εἶναι ἴδιον τῷ λόγῳ, τὸ ἧ μεταχειρίζεται τὸ λογικόν με ὄρθον λόγον, καὶ με αὐτὸ ἧ διαλέγη τὰ καλλίτερα. Καλλίτερον δὲ ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ εἶναι τὸ νὰ γνωρίζη τις τὸν ἀληθινόν Θεόν, τὸ ὅποσον εἶναι ἔχατον τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀνάβασιν ποῖος πρὸς τὸν Θεόν. Οἱ ἑδικοί σας ὄμως λόγοι, καὶ ἡ κομψότης τῆς γλώττης, καὶ τὸ ἀνοητέες, ὄχι μόνον εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ματαιῶν φληαρίας καὶ μύθων, ἀλλὰ οἷς προξενῶν καὶ μεγάλην ἔπαρσιν, καὶ οἷς ἀποχαρίζον ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπῃ εἶναι τὸ πάντων χεῖρισον, τὸ ὅποσον ἔπαδες καὶ ἐσι, με τὸ νὰ ἀνοίξω εἰς αὐτὰς τὰς λήρας τὰ ὦτά σας, καὶ ὅλος καταπευσίσεθις καὶ ἐπροση-

εὐσεβῶς, ἄθεος καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι ἐλόμενος.

Τῆτοις ἀκήσασα ἡ παχέια καὶ γεάδης ψυχῆ, καὶ ὄντως ζόφῃ πεπλησμένη εἰδωλικῆ, ὄργῆς ἀκαδέκτη πληρῶται, καὶ παρρυτικά τῇ Γῆ διαταδῆναι κελεύει τῆς Μάρτυρας, καὶ λώροις ὡμοῖς καὶ ἀπεσκληρόσι διὰ τεσσάρων τύπτεσθαι. Ὁ δὲ γεγαῖόςτος, ὄλον αὐτοῖς τὸ σῶμα τοῖς αἵμασιν εἰδέχθη κατάρρυτον, πληγῶν καὶ τραυμάτων ὡς εἶκος ἐπιγενομένων, καὶ τὴν ὀδύνην ἀφόρητον ἐπιδεικνυμένων. Εἶτα μικρὸν διαλιπῶν, χεῖρας αὐτῶν καὶ πόδας τοῖς ἡλοῖς διατρέσας, καὶ τῷ κολλακτιρῶ ξύλῳ προσδήσας, ἐπὶ μετεώρῃ ἀναρτή, σιδηροῖς ὄνυξι τὰς σάρκας αὐτῶν κελεύσας ξαίνεσθαι, ὡν καὶ ἀφειδῶς ξανομένων, καὶ πολλὰ τῶν μελῶν τοῖς ξυστῆρσιν ἐκείνοις ἀποσπώμενων, καιρῶν τε ὀδύνας πάντοθεν βαλλομένων, ἧτ' ἦτως ὁ τῆς ψυχῆς αὐτῶν τόνος ἐκάμπτητο, ἡ μαλακώτερος διεφαίνετο, ἀλλὰ πρὸς μόνον ἀτειζοῖτες τὸν Χριστόν, τοιαῦτα καὶ γλώσση καὶ διανοία τῆτω ἐφδέγγοντο. Ἐπὶ ξύλῳ καὶ αὐτὸς ἀνηρηθῆς παρὰ τῶν ἀνομιάντων ὡ δέσποτα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν θριαμβεύσας καὶ παραδειγματίσας, τὸν διὰ Σταυρῶ ὑπῆνεγκε καὶ θάνατον. Ἐπὶ ξύλῳ νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ ἡγαπηκότες κρεμάμεθα, ἵνα πάντως καὶ τὸ τῆς σαρκὸς πάχος ἀ-

λώθῆς. Ὡσε ὅπῃ κατηντησες νὰ ἀλλάξῃς καὶ τὸ ὄνομά σας, καὶ ἀντὶ Χριστιανὸς καὶ εὐσεβῆς, ἐπροτίμισες νὰ ὀνομάσῃσαι ἄθεος καὶ παραβάτης.

Αὐτὰ τὰ λόγια ἀκήσασα ἐκείνη ἡ χοντρή καὶ μιὰρὰ ψυχῆ-τῆ Τυράννη, καὶ κατὰ ἀλήθειαν γεμάτη ἀπὸ σκότος εἰδωλικόν, ἐγέμισεν ἀπὸ ἄγριον θυμόν, καὶ ἐν ταύτῳ προξάζει νὰ ἐξαπλώσων εἰς τὴν γῆν τὰς Μάρτυρας, καὶ με λωρία ὡμά καὶ σκληρὰ νὰ δέρωνται διὰ τεσσάρων. καὶ τῆτω γενομένη, ἐβράχη ὄλον τὸ σῶμα τῶν Μαρτύρων ἀπὸ τὰ αἵματα. Αἱ πληγαὶ δὲ καὶ τὰ τραύματα ὅπῃ ἐγένοντο εἰς τὰ σώματά των, ἔφερον ὀδύνην ἀφόρητον εἰς τὰς Μάρτυρας. Ἀφίνωντῆς τῆς δὲ ὀλίγον καὶ καρφώσας τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας αὐτῶν με καρφία εἰς τὸ ξύλον, τὰς ἐκρέμασε, καὶ ἐν ταύτῳ ἐπρόσασε νὰ τὰς ξύων με σιδηρῶν ὄνυχας, καὶ με ὄλον ὅπῃ οἱ Μάρτυρες ἐξόμενοι, τὰ μέλη αὐτῶν ἐπιπτον εἰς τὴν Γῆν, καὶ ἀπὸ κάθε μέρος τῆ σώματος αὐτῶν αἱ ὀδύνας ἦτον ὑπερβολικαὶ καὶ ἀφόρητοι, ἡ δύναμις ὄμως καὶ τὸ ἀνδρεῖον τῆς ψυχῆς αὐτῶν δὲν ἐσμικρύνθη ἧτε ἐμαλακώθη. Ἀλλὰ θεωρῶντες πρὸς μόνον τὸν Χριστόν, τέτοια καὶ με τὸν νῦν καὶ με τὴν γλώσσάν τῆς ἔλεγον. „Καὶ σὺ Κύριε Γῆ-“ „σὺ εἰς τὸ ξύλον ἐκρεμάσθης παρὰ τῶν“ „παρανόμων, καὶ ἵνα θεατρίσῃς καὶ ἐκρί-“ „νώσῃς τὴν ἁμαρτίαν, ὑπέμεινας τὸν διὰ“ „Σταυρῶ θάνατον. εἰς τὸ ξύλον καὶ ἡ-“ „μεῖς ὅπῃ ἐσῆνα ἡγαπήσαμεν κρεμώμεθα,“ „διὰ νὰ εὐγάλωμεν ἐξόμενοι τὴν τῆς σαρ-

ποξυσώματα, καὶ τῆ πληγῆ τῶν σι-
 δῆρων τὴν πληγείσαν, τῆ ἀμαρτίᾳ
 ψυχὴν ἰασώμεθα. Ἄλλ' ἐπεὶ τὴν ἀ-
 δένειαν οἶδα, τῆς φύσεως, δὸς δὲ τὴν
 ἐξ ὕψους βοήθειαν, καὶ τὸν πόνον ἐ-
 λάφρυνον, καὶ τῆς ἀλγυδιότος τὸ ἄρι-
 μὸν καταπράϊνον. Σοὶ γὰρ θαρρῆν-
 τες, τῶν ἐπιπέμων τῶν κατετολ-
 μήσαμεν, ὡν τὴν πικρίαν ὄρεϊ ὄση
 Κύριε, καὶ ὡς λίαν ἡμᾶς κατατρέχει-
 σα. Ἄλλα γὰρ ἢ ἐμελλες ὁ γλυ-
 κύτατος Ἰησοῦς, ταχύς ὢν εἰς ἀντί-
 ληψιν, ἢ μελλῆσαι περὶ τῆν τῶν δε-
 ραπόντωνσι αἰτησίαν, ἢ μὴ δοῦναι αὐ-
 τοῖς καὶ πλείον ἢ ἤτησαν. Ἐτι γὰρ
 ἐπὶ γλώττις σφροδόντων τὴν δέησιν,
 Ἄγγελος θεῖος ἐπιφανεί, τὰς τε ὀδύ-
 νας αὐτοῖς ἐπεκέρισε, καὶ τὰ σώματα
 ῥῆον διέθηκεν. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ἀγῶνων ἐπέβρωσε,
 πολλὴν αὐτοῖς δὸς τὴν χάριν, καὶ ἐλ-
 πίδα μείζονα.

κοῦς παχότητα, καὶ διὰ τὰ ἰατρούμεν
 τὴν ψυχὴν μας ὅπῃ ἐπληρώθη μετὰ τὴν
 ἀμαρτίαν, ὑποφίρομεν τὴν πληγὴν τῶν
 σιδηρῶν ὀνύχων, καὶ ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀ-
 δένειαν τῆς ἀνθρωπότητος γνωρίζεις, δέ-
 σε καὶ εἰς ἡμᾶς τῆ ὥρᾳ ταύτῃ τὴν ἐξ ὕ-
 ψους βοήθειαν σου, καὶ ἐλάφρυνον τὰς πό-
 νους, καὶ τὴν σκληρότητα αὐτῶν καταπρά-
 ῖνον. Διότι ἔχοντες τὴν ἀμαρτίαν ἰλαίδια
 σε, ἰδάλουμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τὰς
 ἀφορήτας πόνας τήρας, τῶν ὁποίων τὴν
 πικρότητα βλέπεις πόση εἶναι Κύριε, καὶ
 ὅτι μᾶς καταδαμάζει ὑπερβολικῶς. Οἶ-
 δαμεν δὲ ὅτι ταχύς ὢν πρὸς βοήθειαν
 Σὺ ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς, θέλεις φρε-
 νῆσαι καὶ περὶ ἡμῶν τῶν δάλασσα, ὅση
 διὰ τόσα μόνον ὅπῃ εὐ δειόμεθα, ἀλλὰ καὶ
 περισσότερα ἀπὸ δευρὸς ἐζητήσαμεν. Διὸ
 ἕφησε δὲ ὁ Θεὸς τὰς δάλασσα φηλημέ-
 νους, ἀλλ' ἀκόμη ἔχοντες εἰς τὴν γλώττιαν
 τὰς τὴν δέησιν, Ἄγγελος Κυρίου ἐπιφανεί,
 ἐλάφρυνον τὰς ὀδύνας καὶ πόνας αὐτῶν, καὶ
 τὰ σώματα αὐτῶν καλῶς ἐδονάμωσε, καὶ
 πρὸς τὰς λοιπὰς ἀγῶνας ἐπέβρωσε, δίδου-
 ντας εἰς αὐτὰς μεγάλῃς βοήθειας χάριν,
 καὶ ἐλπίδα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν μείζονα.

Ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐγένετο, καὶ ὁ Τύραν-
 νος τῶν κόλασεων ἀνεδήναι προσέ-
 σσει αὐτὰς. Οὐς καὶ ἐπιτωδάζων,
 οἶονεὶ ἐπεγγελῶν, Ἰδέστε, φησὶ,
 πῶς ὑμῖν ἐτι πεφεισμένως προσφί-
 ρομαι, τῶν βαρυτέρων τέως ἀπεχό-
 μενος, ἐλπίδι τῆ μεταβαλέσθαι ὑ-
 μᾶς, ἐφ' ᾧ καὶ ἀχθεδόντες οἱ Ἅγιοι,

Εἰς ὅσῳ δὲ κατὰ αὐτὰ ἐγένετο, προσέει-
 ὁ Τύραννος νὰ τὰς ἀεκαπέσῃ ἀπὸ τὰ κολ-
 λαστήρια, καὶ περιγελῶντάς τας τρόποςτινα,
 λέγει εἰς αὐτὰς, βλέπετε πῶς ἀκόμη οὐκ
 λωπῆμαι, καὶ τὰ βαρύτερα κολαστήρια δι-
 ἠκολούθησα μετὰ ἐλπίδα τῆ νὰ ἐπιπέφαιτε;
 Εἰς τὰ ὅποια λόγια λωπηδέτες οἱ Ἅγιοι,
 καὶ ὅσας γεμάτοι ἀπὸ παύρησιαν μεγαλη-
 τῆς

παύρησιαι τε ὑποπληθέντες μείζονος,
 μὴ οἷα ἄλλως ἔξειν ἡμᾶς θεομάχε, ἢ
 ὡς ἤδη ἰσχυρῶς ἔχοντας ἀντέφισαν.
 Πράττε ἄν λοιπὸν, εἴτι καὶ ἄλλο σοι
 βλητόν. Ἰδε ἡμεῖς σοι πάντα παθεῖν
 ἔτοιμοι, καὶ σφραβλῆσθαι, καὶ σφοδρτέ-
 ρως αἰκίζεσθαι, καὶ αὐτῷ πυρὶ καταπίμ-
 πρασθαι, τρυφὴν μᾶλλον ἢ κόλασιν
 τὰς βασάνης ἠγῆμενοι. ἐπεὶ καὶ τρυφῆ
 ὄντως τὸ διὰ Χριστὸν πάσχειν, τοῖς εὐαι-
 δῆτως διακκοιμένοις ἐστίν.

Ἄλλ' ὁ ἀσύνετος ἠδὲ μετὰ τοσαύτην τῶν
 γενναίων πείραν συνέεις, ἀλλ' ἐτι ἐκκε-
 κωφημένοι καὶ τὰς φρένας ὡν καὶ τὰ ὠ-
 τα, πειρατῆ καὶ τρόπον ἄλλον τῆς αἰτ-
 τήτης ὑπελθεῖν. καὶ δὴ τὸν ἕνα αὐτῶν
 καὶ πρῶτον ἰδίᾳ ρήσας καὶ πόρρω, τοῖς
 δυοῖν μόνοις τῷ τε Σαβέλ καὶ τῷ Ἰσ-
 μαήλ, λόγους δεῖν ὡς δὴ πάλιν ἐπάξειν
 φηνηκιστῶν, συμβουλευῶν δὴθεν, καὶ
 τὰ βέλτικα ὡς ὤετο παραινῶν. Ὁ μὲν
 κακῆ, φησὶ, μοίρα ἐκ τῆ εὐγενῆς ὑ-
 μῶν φύς πατρὸς, ἔπω γὰρ ἀδελφὸν
 αὐτὸν ὑμέτερον κακοῦθη ὄντα καὶ βᾶσ-
 κκινον εἴποιμι, Ἰταμοὶ καὶ ταπάντα δύ-
 σσεμε ὡν, ἀπογενομένη καὶ πράττει καὶ
 φρονεῖ, παραπέδων καὶ ὑμᾶς τοῖς ἐκεί-
 νη σοιχεῖν, καὶ μήτε περὶ τὸ σεβας συμ-
 φέρεσθαι ἡμῖν, μήτε περὶ τὴν τιμὴν τῶν
 θεῶν, μήτε περὶ ἄλλα μηδέν. Ἄλλα
 καὶ ὑμεῖς ἐψέποτε τὸ δέον καταμα-
 θήντες, ἐκεῖνον μὲν εἰσάτε ληρεῖν, καὶ

ραν, ἀπεκρίθησαν λέγοντες. Μὴ νομίσῃς
 ὦ θεομάχε ὅτι ἡμεῖς θέλομεν ἀλλᾶξει γνώ-
 μην, καθὼς μᾶς βλέπεις ὅτι ἠδὸλως με-
 τετράπημεν. Κάμε λοιπὸν ἀκολούθως καὶ
 ὅτι ἄλλο ἀγαπᾶς. Ἰδῆ ἡμεῖς εἰμεθα ἔτοι-
 μοι διὰ νὰ ὑπομείνωμεν πάντα, καὶ σφρα-
 βλώσεις, καὶ σφοδρτέρας ραβδισμῶν, καὶ
 ἂν εἰς τὸ πῦρ κατακαῶμεν, τρυφὴν μᾶλ-
 λον θέλομεν τὸ νομίσαι, παρὰ κόλασιν.
 Ὡσᾶν ὅπῃ εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἔχον τὴν θεῖαν
 γνώσιν εἶναι τῷ ὄντι τρυφῆ καὶ χαρὰ, τὰ
 νὰ πάχων διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτὰς παθόντα
 Χριστόν.

Ἄλλ' ὁ ἀνόητος Τύραννος καὶ μετὰ ὅλον ὅπῃ
 ἐδοκίμασε τὰς γενναίους Μάρτυρας, ἀκό-
 μι ὡν κωφὸς καὶ τὰς φρένας καὶ τὰ αὐτία,
 δοκιμάζει καὶ μετὰ ἄλλον τρόπον νὰ ἀπατήσῃ
 τὰς ἀνικητὰς Μάρτυρας. καὶ λοιπὸν ἐε-
 χωρίσας τὸν Μανυὴλ μακρὰν, τὰς δύο
 μόνους, λέγω, τὸν Σαβέλ καὶ τὸν Ἰσμαήλ
 ἐνόμισε πῶς ἠμπορεῖ νὰ τὰς ἀπατήσῃ με-
 λόγους, τάχα συμβουλευῶν καὶ καθυπὸν τὰ
 πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν, καὶ λέγει. Ὁ μὲν
 Μανυὴλ κακῆ τύχῃ γεννηθεῖς ἀπὸ τὸν
 εὐγενῆ πατέρα σας, ὡσᾶν ὅπῃ διὰ τὴν κα-
 κοήθειάν τα ἕτε ἀδελφόν σας ἠμπορῶ νὰ
 τὸν ὀνομάσω, ὡντας διόλου σκληρὸς καὶ φι-
 λόνεικος, ἀνόητος καὶ ποιεῖ καὶ φρονεῖ, πα-
 ρακινῶντας καὶ ἐσᾶς νὰ τὸν ἀκολούθητε,
 χωρὶς νὰ σᾶς ὀδηγῆ καὶ νὰ σᾶς συμβου-
 λεύῃ εἰς τὸ σεβας καὶ τιμὴν τῶν Θεῶν,
 μήτε εἰς ἄλλο τι. Ἐσᾶτε ὁμως τῶρα εἰς
 αὐτὸν τὸν καιρὸν, μαθάνοντες τὸ συμ-
 φέρον σας, ἐκεῖνον μὲν, ἀφήσετε νὰ φλυ-

περιχάσκειν διακνήσ, αὐτοὶ δὲ σῆτε μεθ' ἡμῶν, ἑ τοῖς ἡμετέροις λατρεύσατε θεοῖς. Ὡς ἂν ἑ εὐμενῆς αὐτὸς σχοίητε, καὶ μύριων τῶν ἀμοιβῶν τῆ λοιπῆ παρ' αὐτῶν ἀπολαύσοιθε.

Τῆτες οἱ καλλίνικοι τὰς λόγους, ἡδ' ὡσὶν ἐσῶσιν ἀκῆσαι ἀναχόμενοι, τοιοῦτα σὺν παρρησίᾳ ἐβόησαν. Τί σαυτοὺς ἀπατῆς ἐμβρόντητε καὶ πολυτροπώτατε, μωρικῆ ἀνεπίττων ὁδῶς, ἑ ἴσα τῷ παρ' ὑμῶν Πρωτίως ποικιλλόμενος ἑ κρυφόμενος; Εἰ μὲν μήπω πείραν εὐλαβεῖς ἡμῶν, μηδὲ τὰ προλαβόντα ἱκανὰ καὶ αὐτάρκησοι, χρεῖ τοῖς σαυτῆ, ἑ τῶν κατὰ δύναμιν μὴ ἀφίετασο. Πάντως δὲ πολλῆ σοὶ τῶν κακῶν εὐπορία, ψυχὴν ἔτω φαύλην ἑ ἐκνομῶν ἔχειτι. Εἰ δὲ ἑ πείραν εὐλαβεῖς, ἑ τῶν λογισμῶν ἀνεύδοτος κατενέησαι, ἑ τῆς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἑ Θεὸν πίσις ἀμετάτρεπτον ἡδὴ ἐώρακας, πόθεν ἔτω ἐπιήλθε σοὶ, εὐκόλως ἡμᾶς οὐκ ἐθέσθαι, ἑ εὐχαριώτως ἐν ἀκαρεῖ λήψεσθαι; Οὐδὲ γὰρ ἂν εἰ τῶν φρενῶν ἐξίσημεν, τοῖς παρ' ὑμῖν εἰδῶλοις ἐλατρεύσαμεν ἂν, τὴν διμνηργίαν ἐκ πηλῆ ἔχουσι, ἑ πηλῶ ἔτα ἀνοηταίεσιν. Οἷς ὀφθαλμοὶ μὲν, ἀλλ' ἢ κ' οὐδασὶ βλέπειν, ἑ ὡτα, ἀλλὰ τὴν ἀκουσικὴν ἀφήρηται αἰσθησιν· ῤῆνάστε, ἀλλὰ τὴν τῶν ὀσμῶν ἡμῶν δέχονται ὕσφρησιν· Χεῖρες αὐ τῆτων ἑ πόδες, ἔτ' ἂν πρὸς τι φανοῖεν εὐχρησοί, ἑ ὅπερ ἔχουσι λίθου, ἢ κ' ἂν ποτε

αὐτῆ ἑ πῆ περιχάσκειν ματαίως, ἐσῆτε δὲ μείνατε μεθ' ἡμῶν, ἑ προσκυνήσατε τῆς ἐδικῆς μας Θεῶς, διὰ τὰ τῆς ἐχῆτε βοηθῆς, ἑ διὰ τὰ ἀπολαύσητε ἀπὸ αὐτῆς πολλῆς ἑ μεγάλης ἀπολαύσεως εἰς τὸ εἶητε.

Αὐτῆς τῆς λόγους ἀνεύδοτος οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, μὴ υποφύριτες κἄν τὰ τῆς ἀκῆσαι μὲ τὰ αὐτῆτες, ἐφῶντα μὲ παρρησίαν πρὸς αὐτῶν. Τί ἀπατῆς ἡ ἀνοητεῖς ἑ πολυτροπώτατε τῶν ἑαυτῶν σε, ἀνοητῆς μωρικῆς κτῆτας ἀπάτης, ἑ ἴσα μὲ τῶν ἐλληνικῶν μεδονόμενοι Πρωτίως σε ποικιλλόμενος ἑ μεταμορφόμενος; ἂν καὶ ἔτω τῶν ἡ δοκίμη ὅτῳ ἔκαμει δὲν εἰ εἰδῶτε, ἑ ἂν δὲν σοὶ ἄρῶν τὰ πρῶτα κολαστήρια, μεταχειρίσῃ τὰ ἐδικῆ σε, ἑ μὲ ὀλησε τὴν δύναμιν μὲ ἀφίετασο, μὲ τὸ γὰ εἶσαι φοβερός ἐφῶντα τῶν κακῶν, ἔχουσις τοιοῦτη ἀκῆσαι ἑ παρρησιον ψυχῆν. Ἄν δὲ δοκιμαζώτας ἐγνώρισες τὸν λογισμῶν μας ἀμετάτρεπτον, καὶ τῆς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἑ Θεὸν Χριστῶν ἑ Θεὸν ἀμετάτρεπτον πίσις ἡμῶν ἐθεωρήσας, πόθεν σοὶ ἦλθε τὰ τοιοῦτα ἡμᾶς ὅτι εἰμεθα εὐκολότρεπτοι, ἑ τὰ μᾶς γινώσκῃ τῶσιν ὀχλήγορα εἰς τὸ θέλημα σε; ἐπειδὴ ἂν ἑ ἀπὸ τῆς φρενῆς μας ἐθέλαμεν εὐγγῆ, ἑτε τότε δὲν ἐθέλαμεν λατρεύσῃ τὰ εἰδῶλα, ὅτῳ ἔχουσι τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἀπὸ πηλῶν, ἑ ὅτῳ ἀνοηταίεσιν παρρησιον μὲ αὐτῶν. Οἱ ὅποιοι θεοῖς ἔχουσις ὀφθαλμοὶ, δὲν βλέπειν, ὡτα ἑ δὲν ἀκῆσαι, ῤῆτας ἑ δὲν ὀφθαλμοῖται.

ἀποβάλλονται. Πῶς γὰρ, λίθου ὄντα αὐτόχρημα. Καλῶς γὰρ ἑ πρὸ ἡμῶν ὁ θεὸς Δαβὶδ τὰς ὑμετέρας θεοῖς ἐκωμώησεν. Οὐ μόνον δὲ τῆτες, ἀλλὰ ἑ τῆς πεποιθῆτες ἐν τῆτοις, ἢ ἑ μᾶλλον αἰσθητῆς ἐκάλεσε, μὴδ' αὐτὸ συκῆτες, εἰ ἀλογίως ἐτραπίσαν.

Τῆτοις ὁ παραπλήξ ἀλλοιωθεὶς ὄλος, ἑ μηδὲ καθεκτῶς ἔχων, λαμπάδας παραχρηῖμα πυρός ταῖς τῆτων ὑφάπτει πλευραῖς, τῶ ὡσπερ ἐκεῖνος τῷ θυμῶ, ἔτως αὐτοὶ καταπιμπρῶνται τῷ πυρὶ, εἶγε ἑ πυριφλεγυεῖς διὰ τῆ γεγονότες, εὐχρησίαν καὶ τῆ ἀνυπόστα ταύτη βασάνῳ τῷ Δεσπότῃ ἀνεπεμπον, ἑ πρὸς τὰ παρόντα βλέποντες ἀλγυνῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν δι αἰῶνος ἀπόλαυσιν. Οὐδὲ λυπηρὸν τὸ παθεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ τι τῶν δεινοτέρων υπομῆναι οἰόμενοι. Οὕτως αὐτῆς ὁ πρὸς Χριστῶν ἔρωσ διέθηκεν, ὡς ἐπιλαθέσθαι ἑ αὐτῆς ἢ ἐλήχασιν φύσεως. Ἄλλ' ὁ βαρυκέρδιος ἑ μεμνητός, ὡσπερ ἡδενός τῶν γεγονότων ἡσθημένος: Οὐ συκῆτε, πρὸς τῆς γυναικῆς πάλιν εἶπεν, ὅτι ἔτω τέλειον τοῖς θεοῖς ἀπηχρημίνοι ἐσῆ, τὴν ὑμετέραν ἴσως πρὸςδεχομένους ἐπιστροφῆν; Οἱ διὰ τῆτο κἄν ταῖς βασάνοις ἀνεξικῆτως ὑμῖν διατίθενται, τὰ τῶν ἀλγυνῶν ἐπίπονα μεταβάλλοντες; Ἄλλὰ τῆτο ἑ γύλωτα πλατῖν, ἑ γινώ

χῆρας ἑ πόδας ἑ ἀπὸ αὐτῆς δὲν ὠφελῶνται, ἑ τὴν ἔσῆαν τῆ λίθου δὲν ἀποβάλλουσιν, αὐτόχρημα λίθοι ὄντες. Καὶ ὁ θεὸς Δαβὶδ καλῶς ἑ ὀρθῶς ἐκάλεσε τὰς ἐδικῆς σας Θεῶς ἀναισθητῆς ἑ μωρικῆς περιπαίζωντάςτας, πρὸς δὲ ἑ ἐκείνας ὅτῳ εἰς αὐτῆς ἐλπίσαν ἑ πισεύσαν, πλέον παράφρονας ἑ ἀνοητῆς ὠνόμασε, μὲ τὸ γὰ μὴν ἐκατάλαβαν τὴν πλάνην εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκονται.

Ταῦτα τὰ λόγια ἀκῆσοντας ὁ πεπληγμένος τὸν νῦν, ἑ ὄλος ἔτω φρενῶν γεγονώς, χωρὶς γὰ ἡμπορῆ γὰ κρατηθῆ ἀπὸ τὸν θυμὸν, εὐθὺς προσάζει γὰ κατακαύσαντας πλευράς ἑ μασχάλαςτων μὲ λαμπάδας ἀναμμένας, ὅτι καθῶς ἐκεῖνος ἐκαίετο ἀπὸ τὸν θυμὸν, γὰ κατακαίονται ἑ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν φωτιάν, οἱ ὅποιοι ἑ μὲ ὄλον ὅτῳ κατεφλέχθησαν ἀπὸ τὸ πῦρ, εἰς τὴν ἀνυπόφορον ταύτην βάσανον τὸν Δεσπότην Θεὸν εὐχαρίσαν, χωρὶς γὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ παρόντα λυπηρὰ, ἀλλὰ πρὸς τὴν αἰώνιον χαρὰν ἑ ἀπόλαυσιν. Μητε ἐνόμιζον λυπηρὰ τὰ πάθη, ἀλλ' εἶχον λύπην, ἂν ἑ δὲν ἐδοκίμαζον δεινότερα ἀπὸ αὐτῆ. Τῶσιν ἦτοῖ ἀναμμένοι ἀπὸ τὸν εἰς Χριστῶν διακαῆ ἔρωτα, ὡσε ἑ τῆς φύσεως αὐτῆς ἀλησιμόνησαν. Ὅμως ὁ σκληροκάρδιος αὐτῆς ἑ δαιμονισμένος παραβάτης, ὡσῶν γὰ μὴν αἰσθάνετο τὰ ὅσα ἐπραττεν, εἶπε πάλιν πρὸς τῆς Μάρτυρες. Δὲν καταλαμβάνετε ὅτι ἀκόμῃ οἱ Θεοὶ τελείως δὲν σῆς ἐμίσησαν, προσμένοντες ἴσως τὴν ἐπιστροφῆς σας; ἑ διὰ τῆτο μὲ ἀπειμακίαν σῆς

SI SMANOGILIO

μικρὰν ἡλιθιότητα αἱ μακάριοι ἡγούμενοι, ἔδεν ἡμῖν ἕως τοῦ σὸς θεοῦ, μέγα αὖθις ἐβόησαν, κλοδομονίζατε! ἔχομεν τὸν ἡμέτερον Σωτῆρα καὶ Κύριον, ὃν βοῶντες ἐν πάσι ἕξ ὁμολογῶμεν ἕξ οἶδαμεν. Οὗτος ἕξ τῶν παρόντων ἡμᾶς ἀλγεσιῶν ἐξαιρεῖται, ἕξ θαρραλεῖν ἐν τοῖς δεινοῖς παρέχει, ἕξ Πυρρὸς ἕξ Σιδῆρος ἕξ παντὸς ἄλλα καταφρονεῖν ἐμποιεῖ. Ἐπεὶ πῶς ἂν ἄλλως σάξῃ ἕξ αἷμα, πρὸς τοσούτον βασάνων ἰσμὸν ἐξήρησεν, ὅπου γὰρ καὶ λυσιφύσις ἢ τῆτι μόνον σκληρὰ, τῆτι οὐκ ἐλαφνήθη ἂν, ἕξ τέλειον κατεργάσθη; Καὶ εἰ μὴ ἄρα τὸ ἐπιπροσθεῖν σοὶ νέφος, ἐπισκόπει τοῖς λογισμοῖς, ἕξ ἀπὸ σὴ ἀφῆρει τὴν αἰδέησιν, ἔγνωσεν ἂν ὅπως θεῖα τὰ ἡμέτερα πάντα ἕξ θαυμασῆ, ἕξ Θεῶν τῶ ἀληθῶς ἄξια. Νῦν δὲ τῆτων ἔδεν ἕξ οἶδας, ἕξτε συνέναι βέλαι. Πῶς γὰρ μόνον προσεχηνῶς τοῖς αἰχμαῖοις; Ὅτι ἕξ πρὸς μόνον τὰ κάκια, ποιηροῖς τε δαίμονες ἀπεκλάνησαν.

ἐποφῆραν, ἕξ λαφύραν τὰς πίστεσσας; τῆτι ὅμως νομίζοντες οἱ Μάρτυρες ἄνθρωποι γέλωτος, ἕξ ἀνασθησίαν ἄκραν τὴν νοῦντα, ἀνεβόησαν μεγάλως. Καμνίαν μετοχῆν δὲν ἔχομεν ἡμῖς μετὰ τὸς ἐδικῶς σα θεῶς ἀδελώτατε! ἔχομεν τὸν ἰδικόν μας Θεόν ἕξ σωτῆρα, τὸν ὅσοις ὁμολογῶμεν ἕξ γνωρίζομεν βοηθόν εἰς ὅλας τὰς πάνας μας. Αὐτός μας ἐλευθερῶναι ἕξ ἀπὸ τὰ παρόντα δεινὰ, ἕξ μᾶς δίδει θάρρα ὅταν πᾶχωμεν, ἕξ μᾶς δυναμιόκει τὰ καταφρονώμενα ἕξ πυρρὸς, ἕξ σιδῆρος, ἕξ παντὸς ἄλλα ἀλγεσιῶν· ἐπειδὴ ἄλλως πῶς ἡμετέροις σώμα ἕξ αἷμα τὰ ἐποφῆρα τοσούτους βασάνων, ὅτι ἕξ πέτρας φύσις ἕξ τῆσι σκληρὰ, ἂν ἦτον, ἕξ ἔργα διαλυθῆ, ἕξ κατὰ κράτος ἀφανισθῆ; ἕξ ἂν τὸ ἐπιειρησθένος τὸ σκότος δὲν ἐσκόταζε τὸν νόον, ἕξ δὲν ἰσχυρόν ἀπὸ σὴ τὴν αἰδέησιν, ἕξ ἡμπούσεως τὰ καταλάθης ἐπὶ τῆ ἐδικῶς λατρείᾳ, εἶναι ἕξ θεῖα ἕξ θαυμασῆ, ἕξ Θεῶν ὅπως πρέπεια, τῶρα ὅμως δὲν καταλαμβάνεις ἀπὸ αὐτὰ τίποτε, ἕξτε θέλεις τὰ καταλάθης, αἰτῶν ὅτι ἀποβλέπεις εἰς τὴν μεσάρην τῶν δαιμόνων τὸφλωσιν. Ἐπειδὴ εἰς τὰ αἰσχρὰ αὐτὰ οἱ δαίμονες εἰ ἐπλάνησαν, ἕξ οἱ ἴσταν.

Φοβηθεῖς τὸ λοιπὸν ὁ παραβάτης, μήπως μετὰ τὴν πολλὴν ἐξέτασιν ὑβρίζεται περισσώτερον ἀπὸ τὸς Ἁγίους, ἕξ ἐπειδὴ ἀπειλήθη ἀπὸ τῆ ἐκ τὰς καταπίεση, τὸς ἄφθοι παντελῶς, ἐγύρισε δὲ πάλιν πρὸς τὸν Μαννῆλ, ὡν ἡπατημένος ὁ μάταιος, μήπως καὶ αὐτὸν ἤθελον εὖργ ὅτι ἐκ κλίση εἰς

Δείσας ἂν ὁ παραβάτης, μὴ τῶ πλείον τῆτις ἐξετάζειν, πλείους δέχοιτο καὶ τὰς ὑβρεις, ἐκείνας μὲν ἄτε πείσειν ἡπεγνωκῶς, ἀπολέλοιπε παντάπασι. Ἐπιστροφῆς δὲ πάλιν γίνεται πρὸς τὸν Μαννῆλ, ἡπατημένος ὁ μάταιος, καὶ γὰρ τῶτον ἔξεν ἐπικλιθῆ. Ἀπειλάς

τε αὐτῶ ἕξ τιμωρίας αὖθις μείζου προτιμώμενος τῶν προλαβασῶν. Ἀλλ' ἕξ ὁ γενναῖος ἢ ἐπεστέφθη ὅλας πρὸς τὰ παρὰ τῆτι, ὡν ἕξ ἕξ πολλῶν καταφρονητικῶς ἔχε, ἕξ ἀνδρειοτέραν μᾶλλον τὴν ἐνσπῆσιν ἐπεδείκνυτο, πεπαρρησιασμένη βωῶν τῆ φωνῆ. Τί ματαιοποιεῖ; Τί ἀναιδεῖ Τύραννε διακηνῆς; Τί; Τῶν ἡμετέρων ἕξ ἔγνωσεν πολλῶς, Οὐκ οἶδα ὅπως ἔχομεν ἕξ γνώμης ἕξ διανοίας, εἰς τῶ ἐνὶ συνδόμενοι, ἕξ τὸ ἐν φρονέτες ἕξ κας; Ἡ τοίνυν περιγυρῆ τῶν τριῶν, ἢ τῶν τριῶν ἀπόσιδι. Τίμιός ἐστιν ὁ τρεῖς ἀριθμὸς, ὡ ἡμεῖς τετιμῆμεθα. Τῆ Τριάδι τῆ Ἁγία ἡμεῖς τετιμῆμεθα, παρ' ἡς καὶ τὸ ἡνώσθαι ἡμῖν, ἕξ τὸ ἀβραγεῖς διαμένειν, ἕξ τὸ μηδὲν καταπτῆσσειν τῶν φοβερῶν. Ἡ δὲ γὰρ πάλιν τὰ κῦτὰ ἐρῶμεν, ἕξ ἕξ πολλῶς ἐρήκαμεν. Τὰ γὰρ τῆ ἐνὸς τῶν τριῶν νομίζε. Τὴν πίσιν ἢ συντεράφωμεν ἕξ ἐξομοσώμεθα. Τοῖς παρὰ σοὶ δαίμοσιν ἕξ λατρεύσομεν. Τὸν Κύριον ἡμῶν ἕξ Θεὸν ἕξ ἐγκαταλείψομεν. Τὰ παρόντα τῶν μελλόντων ἕξ ἀλλὰξόμεθα, ἕξ ἐξ ζωὴν βραχεῖαν καὶ ῖνισαν, τῆς αἰδῆς ἕξ ἐσώσης, ἕξ ἐσχῆς ὡσαύτως αἰεῖ.

τὸ θελημά τῆ, ἕξ ἐκ δευτέρα μετὰ ἀπειλάς ἕξ τιμωρίας τῶν προτέρων μεγαλητέρας τὸν ἐφοβέριζε. Μετὰ ὅλον τῆτι ὁ ἀνδρεῖος Μάρτυς ἕξ ἐγύρισε καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅτι ὁ παραβάτης ἔλεγε. Τὰ ὅποια ἕξ πρὸ πολλῶν τὰ καταφρόνησε, ἕξ ἐφάνέρωσε περισσώτεραν ἕξ ἀνδρειοτέραν τὴν προθυμίαν τῆ, ἕξ μετὰ παρρησιασμένη φωνῆ ἐβόησε. Διὰ τί ματαιοποιεῖς; διὰ τί ἀνασχυντεῖς ὡ Τύραννε ματαίως; τί; δὲν ἐκατάλαβες πολλῶς τὴν ἀμετάτρεπτον ἡμῶν γνώμην; δὲν ἐγνώρισες ὅτι ἕξ οἱ τρεῖς εἰμεθα συνδεδεμένοι ἀλλήλοις; ἕξ ὅτι μίαν ἕξ γνώμην ἕξ διάνοιαν ἔχομεν; ἕξ κάθε ἕνας μας ἐν δοεάζομεν; λοιπὸν ἢ ἕξ τὸς τρεῖς νίκησον, ἢ ἕξ ἀπὸ τὰς τρεῖς ἀπομακρύνθητι. Ὁ τρεῖς ἀριθμὸς εἶναι τίμιος, μετὰ τὸν ὅποιον ἡμεῖς ἐτιμῆθημεν, μετὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἕξ οἱ τρεῖς εἰμεθα περιπειχισμένοι, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν ἕξ ἡνώθημεν, ἕξ μένομεν ἀχώριστοι, ἕξ δὲν φοβόμεθα κανένα δεινόν. Ἐπειδὴ ἕξ τῶρα πάλιν τὰ ἴδια λέγομεν, τὰ ὅποια πολλῶς εἶπομεν. Τὰ ὅσα λέγονται παρὰ τῆ ἐνὸς, νομίζετα ἕξ παρὰ τῶν τριῶν· τὴν γνώμην ἕξ τὸ σαφερὸν τῆς ψυχῆς μας, μίαν νομίζε. Δὲν θέλομεν ἀρηθῆ ποτὲ τὴν πίσιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἀνετράφημεν· τὸς ἐδικῶς σα δαίμονας δὲν θέλομεν λατρεύσει. Τὸν Κύριον ἕξ Θεὸν ἡμῶν δὲν θέλομεν ἀρηθῆ ἕξ ἐγκαταλείψει· δὲν ἀλλὰξόμεν τὰ μελλόντα ἀγαθὰ διὰ τὰ προσωρινὰ ἕξ μάταια· μήτε προτιμώμεν τὴν μικρὰν ταύτην ζωὴν, τῆς μελλούσης αἰδῆς ἕξ αἰωνίου.

Ἐπὶ τέτοις ἐξαπορηθεῖς ὁ δυσάνουμος, καὶ τοῖς ὄλοις ἀπειπῶν, μάστιγα φοβηθεῖς, μὴ τῇ περισσοτέρῃ τῶν Ἀγίων ἐνθάσει, καὶ τινὲς δὴ πῃ τῶν σὺν αὐτῷ ἀνατραπέειν, καὶ ἑκαίνοις πρόδοιτο, λαμπάδας Πυρὸς καὶ ταῖς τέτα ὑφάπτει πλευραῖς. Πρὸς δὲ τῷ κελύει σφοδρῶς καλάμοις εἰλιθύντοισι τῷ Ἀγίῳ κατασφίγγεσθαι, καὶ ὀξείσι κατακεντᾶσθαι βέλυσσι. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν κατ' αὐτῶν ἐξάγει ἀπόφασιν, προσέειπεν ἡλικ πρότερον ταῖς κεφαλαῖς καὶ τοῖς νώτοις ἔμπαρύντας, καλάμοις τε ὀξείσι τοῖς ὀνομασθέντων ἐμπαιγνίας, ὅπως ἀπαχθῆναι καὶ τὸν διὰ ξίφους δέξασθαι θάνατον εἴτ' εὐθύς καὶ Πυρὸν ἔκκαῆναι, καὶ τὰ τέσσα ἐν αὐτῇ ἐκρηφῆναι σώματα. Ὡς μὲν τὸν χυρὸν φησὶ ἐξείναι τοῖς Χριστιανοῖς ἐκρηφῆσαι, εἴπερ ἄρα τῷ τὸ τίνας ποιῆσαι ἐλοιπῆτο. Οἱ ἄν Ἀγιοὶ παρὰ τῶν κρατιωτῶν ἀγόμενοι, τὸν τόπον εἶδα ἐμελλον τελεῖσθαι κατέλαβον. Κωσταντίνον ἔτω καλέμενον, κρημνώδη ὄντα, καὶ λίαν δυσπρόσιτον, ἐν ᾧ καὶ πάντες, εὐχὴν ταύτην τελευτήσαν τῷ Δεσπότῃ ἐπέπεμψαν.

Ὁ Θεὸς ὁ προαιώνιος, καὶ ἀναρχος, ὁ ἐκ τῆ μη ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγῶν τὰ σύμπαντα, ὁ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κενώσας σεαυτὸν, καὶ ἐν μορφῇ θῆλης ἡμῖν συναναστροφῆς, καὶ θάνατον ὑπομείνας τὸν διὰ Σταυρῶ, ἵνα ἡμᾶς τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας λύσει, καὶ Βασι-

εἰς αὐτὰ τὰ λόγια ἀπελπισθεῖς ὁ δόσφρομος, καὶ ἀποκαμῶν ἀπὸ ὄλα, μάστιγα φοβηθεῖς, μήπως καὶ μετὰ τὴν πολλὴν ἐκτασιν καὶ ἐνατιότητα τῶν Ἀγίων ἠθέληεν παρακινηθῆ καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῆς ὑπερήκουστος εἰδωλολόγηστος, καὶ ἐπιπέσειν εἰς τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ, κατακαίει καὶ τὰς τέτα μασχάλας με λαμπάδας ἀναμμίας, καὶ κοντὰ εἰς αὐτὸ ὀρίζει καὶ τὸ ἴδιον τὸν Ἀγίον με καλάμοις, καὶ κατασφίγγοντες τοι, καὶ τὸν κατακεντῶσαι με κοντὰρα σκελετῶν, καὶ τελευτήσαν διὰ τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν, προσέειπεν δὲ καὶ κερφῶσαι πρότερον εἰς τὰς κεφαλὰς καὶ ὤμων των καρφία, καὶ βάλαν δὲ καὶ εἰς τὰ ὀνόμασθέντων καλάμοις ὀξεία, καὶ μετὰ τῷτο καὶ τὰς ἐπέγειν καὶ δεχθῆναι καὶ τὸν διὰ ξίφους θάνατον, καὶ ὑστερον εὐθύς καὶ ἀναψαν φωτίαν, καὶ καὶ ἴδεν εἰς αὐτὴν τὰ σώματα τῶν Ἀγίων, διὰ καὶ μὴ ἠπαρτίσαν οἱ Χριστιανοὶ καὶ πόρρι εἰς τὴν ἐκτασιν τῶν σωμάτων των, ἄν καὶ ἠθέληεν προδομοποιηθῆ τινὲς διὰ καὶ τὸ κάμειν. Φηρῶμενοι λοιπὸν οἱ ἄγιοι παρὰ τῶν κρατιωτῶν, ἴφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς Κωσταντίνου ὅπως ὀνομασθέντων, ὅστις ἦτορ κρημνώδης, καὶ κατὰ πολλὰ δόσβατος, εἰς τὸν ὅποιον καθέντες τῆς τελευτήσαν αὐτῆν εὐχὴν εἰς τὸν Δεσπότῃ Χριστῷ ἐπέπεμψαν.

SISMANOGLIO MEGARO

καὶ τῆς σῆς μετόχης ποιήσης, πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ τῆς δόξης σου, καὶ τοῖς σοὶ ἀπ' αἰῶνος εὐημερῆκοσι κατάταξον. Ὅτι διὰ τὸ Σὸν Ἀγίον ὄνομα, τὸν διὰ ξίφους τῶτον αἰρέμεθα θάνατον, καὶ τῆς παρήσθη ζωῆς ἐξιστάμεθα. Ἀλλὰ καὶ τὸν περιεσκότα ἡμᾶς ὄχλον, καὶ τῇ τῷ πονηρῷ ἀπάτῃ δεδαλωμένοι, τῷ σῆ ἐπιγνώσει Οὐκίριμον ἐπίσρεψον. Καὶ δὸς αὐτοῖς νῦν ὑγιῆ τε καὶ ἔμφορον, ὡς ἂν σὶ τὸν μόνον ἀληθινὸς Θεὸν ἐπιγνοῖεν, καὶ σοὶ μόνῳ ἑαυτῆς προσαναθήσονται.

Ταῦτα τῶν Μαρτύρων εὐξαμένων, φωνὴ ἀνωθεν ἠτέχθη αὐτοῖς. Δεῦτε, λέγασα, τῆς σεφάνης τῆς δόξης ληψόμενοι, καὶ τῆς μακαρίας ζωῆς ἀπολαύσοντες. Καλῶς γὰρ ὑμῖν τῶν ἀγώνων ὁ ἔργος τετέλεσται. Καὶ εὐθύς τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν, ἐπτακαίδεκάτην τότε τῇ Γενίᾳ ἄγοντος τῷ τῆβ'. ὅπως ἀπὸ Χριστοῦ. Πραυτικὰ δὲ καὶ ὁ τόπος εἶδα ἴσαντο, εἰς δύο μέρη χιθεῖς, τὰ τέσσα περιέλαβε σώματα, ἵνα καὶ αὐτὰ σῶα τηρηθῆ καὶ ἀβλαβῆ, καὶ τὸ πρόσκαγμα τῷ Τυράνῃ μάταιον φανῆ, τοῖστων κατὰ ἀλήθειαν καὶ ὄν, Πυρὶ ταῦτα δοθῆναι κελεύσαντος. Οἱ ἄν δήμοι τὸ παραδόξον τῷτο ἐωρακότες, φυγῆ ἑαυτῆς συνέσειλαν. Τῶν δὲ παρισταμένων ἐκεῖσε πολλοὶ τῷ Δεσπότῃ πιστεύσαντες, τῇ τε πλάνῃ ἀπετάξαντο, καὶ τοῖς Χριστιανῶν κατελείγησαν πλῆθεισιν. Ὡς καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις τῷ τότε προσμεινάντων, δεήσεις τε ἔφ' ἱκανῶ τῷ Θεῷ ἀναπεμψάντων, ἄφνω καὶ τὰ τῶν Ἀγίων σώματα θαυμασίως ἐγὴ ἀναδέδωκε, πολλῆς ὄσης τῆς εὐωδίας πληρόμενα. Καὶ ὅπως ἀνελόμενοι, καὶ ἐντίμως τὰ τίμια καταθέμενοι, ἐκ-

Ταῦτα τῶν Μαρτύρων εὐξαμένων, φωνὴ ἐκ τῶν ἡρανῶν ἦλθεν εἰς αὐτῆς λέγασα. Ἐλάτε διὰ καὶ λάβετε τῆς Στεφάνου τῆς δόξης, καὶ διὰ καὶ ἀπολαύσετε τὴν μακαρίαν ζωὴν, ἐπειδὴ καὶ ἐτελειώσετε καλῶς τὸν δρόμον τῶν κόπων σας καὶ ἐν ταύτῳ ἐκόπησαν αἱ ἅγιοι κεφαλαὶ αὐτῶν τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ τῷ Γενίᾳ, τῷ τρακοσίῳ ἐξηκοσῷ δευτέρῃ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εὐθύς δὲ καὶ ὁ τόπος ὅπως ἐσέκοτο, χιθεῖς εἰς δύο μέρη, ἐδέχθη τὰ σώματα τῶν Ἀγίων, διὰ καὶ φυλαχθῆναι σῶα καὶ ἀβλαβῆ, καὶ διὰ καὶ φανῆ καὶ τὸ πρόσκαγμα τῷ Τυράνῃ μάταιον, ὄν κατὰ ἀλήθειαν τοῖστων, μετὰ τὸ καὶ ἐπρόσκαξε καὶ καὶ τὰ σώματα τῶν Μαρτύρων. Οἱ δὲ τρελάτιδες ἰδόντες τὸ παράδοξον αὐτὸ, κακῶς ἐφυγον. Πολλοὶ ὅμως ἀπὸ τῆς παρεσῶτας πιστεύσαντες εἰς τὸν Χριστὸν, ἄφησαν τὴν προτέραν πλάνηστος, καὶ συνηριθμήθησαν μετὰ τῆς λοιπῆς Χριστιανῆς, οἱ ὅποιοι προσμεινάντες δύο ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, καὶ παρακαλῶντες τὸν Θεὸν ἐκ ψυχῆς των, ἔξαφνα ἡ Γῆ εὐγαλε μετὰ θαυμασὸν τρόπον τὰ σώματα τῶν Ἀγίων, γεμάτα ἀπὸ εὐωδίας ἀρρήτου. Καὶ ὅπως πέρνοντες τὰ τίμια ἐντίμως, τὰ ἐνεταφίασαν μετὰ μεγάλην τιμὴν,

θεύσαν μεγαλοπρεπῶς, μυρίαν ὄσαι ὤ-
ρας τὴν ἰασίν ἀναβλύζοντα, καὶ τοῖς
φοιτῶσι τὴν χάριν δωρῆμένα.

Ἐπίλογος, καὶ κάκισον τῆ παραβάτη τέλος.

Αλλ' ἔδ' ἡ δίκη ἠμέλησεν, ἐφ' ὅς ὁ πα-
ραβάτης ἔδρασεν, ἀλλὰ καὶ ταχέϊαν καὶ
χαλεπὴν τὴν ἔκτισιν αὐτὸν εἰσπρά-
ξατο, ἐν ὅροις Περσῶν ἑκτοπίσασα,
καὶ κεί τῆ ἀσλίαν ψυχὴν ἀπορήξαι
ποιήσασα. Ἐτι γὰρ τῆ τῶν Περσῶν
Βασιλέως διὰ τὴν τῶν οικειῶν ἀναίρεσιν
μεγάλῳ τῷ θυμῷ κατ' αὐτῆ φλεγμαι-
νοντος, ὡς ἀδικε καὶ παρασπόνδη, καὶ
τῆς εἰρήνης ἐχθρῆ, τῆτα τε αὐ μετὰ
σοβαρῆ τῆ φρονήματος τῆ Περσίδι πλη-
σιάσαντος, πολέμῳ μεταξὺ συβραγί-
τος, καὶ ἀίχρως τῆ ἀνοσίῃ ἠττιθέντος,
τὴν κατὰ τῶν σπλάγγων ἐνδίκως δε-
χεται πληγὴν. Γόλωσ μὲν δαίμοσι
τοῖς αὐτὸν ἀπατήσασι, γέλωσ δὲ Χρι-
στιοῖς, ὅς ποιήσεν ἠπειλεῖ τὰ κάκι-
σα ὁ πανώλης γενόμενος. Ἐφ' ὃ καὶ
δόξαν ἡμᾶς εἰκὸς ἀναπέμπειν Θεῷ,
τῷ μὴ ἐπὶ πολὺ ῥάβδον ἀμαρτωλῶν
κλήρω ἐπαφιέντι δικαίων, ἀλλὰ δίδόν-
τι τοῖς αὐτὸν ἀγαπῶσι ταχέϊαν τὴν
σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδων κρείττονα.

Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, εὐχαριστία τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

τὰ ὅποια καθ' ἑκάστη ἡμέραν μυρίας ἰ-
σεις ἀναβλύζουσι, καὶ εἰς τὰς πρὸς αὐτὰ
εὐχομένους τὴν χάριν δωρῆνται.

Μὲ ὅλον τῆτα ἔδ' ἡ θεία δίκη δὲν ἀμέλη-
σε διὰ ἑκείνα ὅτι ὁ παραβάτης ἔκαμιν,
ἀλλ' ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κακὴν καὶ ὀγλήγορον
τὴν πληρωμὴν, φέροσά τοι εἰς τὰ σῆνορα
τῆς Περσίας, ἐκεῖ τὸν κατέστησε ἐν ῥίψῃ
κακῶς τὴν ἀσλίαν ψυχὴν τε. Ἐπειδὴ ἄ-
νόμι ὁ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν, διὰ τὸν
φόνον ὅτι ἔκαμιν ὁ παραβάτης εἰς τὰς
ἐδικὰς τὰ ἀνθρώπος, τῆτ' ἐκ τῆς Μάρτυ-
ρας, ἐκκαίόμενος ἀπὸ ὑπερβολικῶν θυμῶν,
μὲ τὸ ἐν ἑκάστη ὁ παράνομος ἀδικε, ἀ-
φιλιώτος, καὶ ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης. Ὁ ἡ-
λιθῆριος δὲ Γαλιλαῖος πάλιν μὲ σοβαρὸν
φρόνημα ἐγγίσας εἰς τὴν Περσίαν, καὶ
πολεμήσας μετὰ τῶν Περσῶν, καὶ κακῶς ὁ
ἀνόσιος, κηθῆς, μὲ δικαίον τρόπον δεχέ-
ται εἰς τὰ ἐπιτόθια τὰ κηρίαν πληγὴν,
καὶ ἔγινε γέλωσ εἰς τὰς πληροφάντας αὐ-
τὸν δαίμονας, γέλωσ δὲ καὶ εἰς τὰς Χρι-
στιανῆς, τὰς ὅποιας ἐφοβήθησε ἐν κακο-
ποιήσῃ θεῶσ ὁ διαφθαρμένος. Διὰ τὸ ὅ-
ποσον αὐτὸ πρέπει ἐν ἀποδείξασθαι δέξασθαι
εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ἄφρονε ἐκί πολὺ
τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τὸν κλή-
ρον τῶν δικαίων, καὶ ὅτι δίδει εἰς τὰς
ἀγαπῶντας αὐτὸν, ταχέϊως τὴν σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν, καὶ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ.

„Μαρτύριον τῆ Ἁγία καὶ ἑνδόξου Νεομάρτυρος Μαννὴλ τῆ Κρητός, ἀντιγραφὸν ἐκ τῆ νεωστὶ
τυπωθέντος Μαρτυρολογία.

„Κατὰ τὸ ἀφῆβ. ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ ἐμαρτύρησεν ἐν Χίῳ ὁ Ἁγιος Μαννὴλ.

Οὗτος ὁ τῆ Χριστοῦ Μάρτυς Μαννὴλ, ἦτον ἀπὸ τὰ Σφακία τῆς Κρητός, γεν-
νηθεὶς ἀπὸ γονεῖς Χριστιανῆς. νέος δὲ ὢν εἰς τὴν ἡλικίαν, ἐσπλαβώθη ἀπὸ τῆς
Τέρκος ὅτι ἐπῆγαν, καὶ ὑπέταξαν τὰ Σφακία ὅταν ἀπεσάτησαν. Βλέποντες
δὲ αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπιτίθειον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, ἐτέρκισαν αὐτὸν δυνασι-
κῶς, καὶ περιέτεμον κατὰ τὴν συνήθειάν τῆς. Ἀλλ' ὁ εὐλογημένος Μαννὴλ
Στοσεβῆς ὢν, ἔκαμιν τὸν δυνατὸν τρόπον, καὶ ἔφυγεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν
νῆσον Μύκωνον, καὶ ἐξομολογησάμενος τὴν ἁμαρτίαν τῆς, καὶ τὸν πρόποντα κανό-
να ποιήσας προθύμως, καὶ μυρωθεὶς, ἦτον πάλιν Χριστιανός, καὶ μετὰ χρόνον
ἰκανὸν ἔλαβε καὶ νόμιμον γυνῆκα ἐκεῖθεν, καὶ ἔκαμιν καὶ ἔξ τέκνα μετ' αὐτῆς. Εἶ-
χε δὲ καὶ σύγγαμβρον, ἀνδρωπον παγκάκισον, καὶ παμμίανον, ἀλλὰ τί ἠκο-
λύθησε; Κατέβασεν ὁ Μαννὴλ ἀπὸ τὴν Σάμον εἰς τὴν Μύκωνον μὲ ἕνα πλοῖον
φορτωμένον ξύλα, καὶ κατὰ τύχην ἀπαντᾶ εἰς τὴν Θάλασσαν ἕνα καράβι τῆ Κα-
πετῶν Πασῆ, τὸ ὅποσον ἐφύλαττε τὴν ἄσπρη Θάλασσαν. Προσάξεται κατὰ
τὴν συνήθειαν ἐν ὑπάγῃ πλησίον τῆ καραβία, μέσα δὲ εἰς αὐτὸ ἦτον ὁ ῥηθεὶς
σύγγαμβρός τῆς, ὑπηρετῆς τῆ ἁγῆ τῆ καραβία, ὁ ὅποιος θεωρήσας ἀπὸ μα-
κρᾶν τὸν εὐλογημένον Μαννὴλ, τρέχει προθύμως, καὶ λέγει εἰς τὸν ἁγῶν, ὅτι
ὁ ἀνδρωπος ὅτι ἐρχεται μὲ τὸ καὶ ἐκράξαμεν, ἦτον ποτὲ Τέρκος, καὶ τῶ-
ρα περιπατεῖ ὡς Χριστιανός. Τότε παρασησάμενος αὐτὸν ὁ ἁγῶς, τὸν ἐρωτᾶ τί
ἀνδρωπος εἶναι. Εἰκεῖνος τῆ εἶπε. Χριστιανός εἶμαι ἀπὸ γεννήσεώς μου. Ὁ ἁγῶς
τῆ εἶπε μίαν φορὴν ἦσαν Χριστιανός, ὑπερον δὲ ἐτέρκισες μετὰ τὴν δέλησίν σου, ὅ-
θεν πρέπει πάλιν ἐν γυρίσῃ εἰς τὴν πίσιν μας, διότι ἐὰν δὲν ἐτέρκῃς, ἔχω ἐν
σε παιδεύσω ἀσπλαγγῆ, ἕως ὅτι ἐν ἐξψυχῆσῃς. Ὁ δὲ Μάρτυς δυναμωθεὶς
ἠνωθεν, καὶ μηδὲως εἰς τὸν νῆν τῆ βαλῶν τὰς φοβερισμῆς τῆς, ἀπεκρίθη ὅτι Χρι-
στιανός ἐγενήθη, καὶ Χριστιανός εἶμαι, καὶ Χριστιανός θέλω ἐν ἀποθᾶνω. Ταῦτα
ἀκήσας ὁ ἁγῶς, ὠργίσθη κατὰ πολλὰ, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰς βασανιστῆς
ἐν τὸν τιμωρήσῃ. Οἱ ὅποιοι τὸν ἐπαίδευσον μὲ μεγάλην ἀσπλαγγῆν ἡμέρας
πολλὰς ἕως ὅτι ἐπῆγαν εἰς τὴν Χίον, ὅπου εὐρίσκειτο ὁ Καπετῶν Πασῆς μετὰ τὴν
βασιλικὴν ἀρμάδα. Τότε ὁ Μάρτυς παρακαλεῖ ἕνα Χριστιανὸν Ὑδριώτην ὅτι ἦ-
τον εἰς τὸ ἴδιον καράβι, ἐν εὐγῇ ἔξω διὰ ἐν τῆ φέρῃ κῆνένα, Πνευματικὸν τὰ

ἐξομολογηθῆ, πλὴν δὲν ἐτόλμησε κένιντας Πνευματικὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ τὸν φόβου τῶν ἀγαθῶν. Ἐπὶ δὲ ἀπὸ τῆς Πνευματικῆς εἶπεν εἰς τὸν βιβάδα τῶν Τριῶν κρυφίως παραγγέλλας τινὰς καὶ νεθεσίας διὰ νὰ τὰς εἰπῆ τῷ Μάρτυρι πρὸς θάψιν αὐτῆ καὶ πυργορίαν. Ἀκούσας δὲ αὐτὰς ὁ Μάρτυς, ἔλαβε περισσοτέρην ἐμφύχωσιν, καὶ εἶπε, καὶ ἐγὼ τὸν θῆλον σκοπὸν ἔχω. Τὶ σήμερον νὰ ἀποθάνω, καὶ εἰς αὐριον, ὁ κόσμος ἕτος εἶναι προσωρινός. Παρὰ νὰ ἀποθάνω αὐριον καλασμένος, καλλίτερα νὰ ἀποθάνω σήμερον διὰ τὴν πίστιν μου, καὶ νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου. Λοιπὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέδωκεν ὁ ἅγιος τῷ καραβίῳ τὸν Μάρτυρα εἰς χεῖρας τῷ Καπετᾶν Πασᾶ, εἰπὼν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Καπετᾶν Πασᾶς παρασήσας τὸν Μάρτυρα ἐμπροσθέντα, ἠρώτησεν αὐτὸν, τί εἶσαι. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι εἶμαι Χριστιανός. Τότε ὁ ἡγεμὼν ἐπέσειξε νὰ γυμνώσῃ τὰ κρῖνα μέλητα. Τότε δὲ γυνομένη εἶδεν ὁ Καπετᾶν Πασᾶς μὴ τὰ ὀμμάτια τα τῆς περιτομῆς τῆς σαρκός τε. Ὁ δὲν εἶπεν αὐτῷ, πῶς λοιπὸν λέγεις, ὅτι εἶσαι Χριστιανός. Ὁ Μάρτυς ἀπεκρίθη, ἐκ γεννησίως μου Χριστιανὸς εἶμαι, πλὴν ἐκλαβῶσθε κα πολλὰ μικροὺς, καὶ μὴ δυνασταίαν μὴ ἐτίμωσαν, τῶρα δὲ πάλιν Χριστιανὸς θέλω νὰ εἶμαι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Πασᾶς, ἔδωκεν ὄρισμὸν νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ χωρὶς ἀργυρορίαν. Τότε ὁ Μάρτυς ἐσήκωσε τὰς χεῖρας, καὶ τὰ ὀμμάτια εἰς τὰς ἡράνους, καὶ εἶπε μεγαλοφώνως, Δόξα σοι ὁ Θεός! Παραλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ τῷ πασᾶ ὑπερέτασι, τὸν ἐπήγαγον ὀλίγον μακρὴν τῷ παλατίῳ, πλυσίον ἐνὸς μακεδονίου, εἰς τὴν καλεσμένην Παλαιὰν βρύσιν, καὶ ἐκεῖ ὁ Μάρτυς τῷ Χριστῷ χωρὶς νὰ προσπαχθῆ, μόσιος τε ἐγονάτισεν ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκλινε, προσμένωντας μετὰ χαρῆς μεγάλης τὸν θάνατον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ὅπως ἐπεχειρίθη νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ, ἐκυριεύθη ἀπὸ μεγάλῃν θείῃαν, καὶ βίβας τὸ σπαθὶ ἐφυγε. Τότε γυνομένη, θόρυβος καὶ ταραχὴ ἠκούσθησαν ἀναμεταξύ εἰς τὰς Τέρμας. Ὁ δὲ Μάρτυς δὲν ἐγύρισεν παντελῶς τὰ ὀμμάτια τα διὰ νὰ πῆ τί ἐγένετο, ἀλλ' ἔκειτο γονατισμένος κα ἀτάραχος, προσέχωντας μόνον εἰς τὸν θάυτοντα. Τότε ἕνας τζαύσης τῷ ἡγεμόνι ἀρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπη εἰς τὸν λαιμὸν τῷ Μάρτυρι πολλὰς φορὰς καὶ εἰς πολλὰ μέρη, πλὴν δὲν ἔδυνήθη νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν. Βλέπων δὲ ὅτι δὲν κατορθώνει τίποτε, ὄργισθεις πολλὰ, βίπτει κάτω εἰς τὴν Γῆν τὸν Μάρτυρα, καὶ περὶν ἐπάνω τε, ἀρπάζει τὴν κεφαλὴν τε, καὶ κατασφάζει αὐτὸν ὡσάν πρόβατον ἀληθινὸν τῷ Χριστῷ. Ἡ ποὺν δὲ ἡμέρα δευτέρα, ὥρα ὡς τετάρτη. Τῇ ἐπαύριον φανθάνωντας ὁ ἡγεμὼν τὴν χαρὰν ὅπως ἔλαβον οἱ Χριστιανοὶ διὰ τὴν τελείωσιν τῷ Μάρτυρι, καὶ τὴν συνδρομὴν ὅπως κάμνεν εἰς τὰ πάντιμον αὐτῷ κα Ἁγίον λείψανον, ἐπέσειξε κα

ἐσήκωσαν αὐτὸ ἐκεῖθεν, ὁμῶ καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆ κεφαλὴν, καὶ θέσαντες εἰς αὐτὰ λίθος μεγάλης, τὰ ἔρριψαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης μετὰ φωνῶν πολλῶν κα ἀλαλαγμῶν. Ἡ δὲ Ἁγία τοῦ ψυχῆ ἀνέβη εἰς τὰς ἡράνους, συναριθμηθεῖσα μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ τῶρα παραπέτεται εἰς ὃν ἐπόθησε Χριστὸν, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆ τὸν ἀμπερῆτινον σέφανον τῷ Μαρτυρίῳ, χορευόμενα μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ δεξιόζητα Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, τὸν ἕνα ἐν Τριάδι Θεόν. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξης μεγαλομάρτυρας Μανθὴλ, Σαβῆλ, καὶ Γεμαήλ, φαλλόμενος μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν, εἰ ἐσιν ἀγγυρνία, εἰ δ' οὐ μετὰ τὸν μέγαλον, καὶ τῇ κυρίῳ ἡμέρῃ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων μετὰ τὴν τῷ Ἑσπερινῷ ἀπόλυσιν.

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσακούσον. Εἶτα τὸ, Θεὸς

Κύριος, μετὰ τῶν εἰχῶν αὐτῆ. Καὶ τὸ τροπᾶριον ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ πασέπτῳ κα ἁγίῳ τιμένει, συναθροισθέντες οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐκλιπαροῦμεν πόθῳ ὑμᾶς Ἁγιοὶ, βύσαοθαι κολάσεων, καὶ παθῶν τρικυμίας, ὅπως μεγαλύνωμεν, τὰ σιπτὰ ὑμῶν πάθῃ, ἀπερ ὑπέστητε σερβῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, σεφαιφόροι ὀπλίται Λυτάδελφοὶ.

Δόξα τὸ αὐτὸ, κα νῦν, Οὐ σιωπήσομεν ποτέ.

Εἶτα τὸν Ν'. φαλλόν. Καὶ ὁ Κανὼν, ὡδὴ α'. Ἠχος πλδ'. Ἦσαν διοδεύσας. Οὐ ἡ ἀκροσιχίς. Τὴν τῶν Μαρτύρων μέλω κλεινὴν Τριάδα.

Ἁγιοὶ Μάρτυρες τῷ Χριστῷ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τάξει τῶν ἀγγέλων ἐν Οὐρανῶσι, ἔχοντες γενναῖοι, συμπολίτας ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν ἀπαύτως τῷ Κυρίῳ, μὴ διαλίποιτε ἐνδοξοὶ Μάρτυρες.

Ἡ σιπτὴ πανήγυρις τῆς πίστεως, πάντας συγκαλεῖται, τῶν Μαρτύρων ἢ τριφυγίας, βουμένη τάττι ἐν κινδύνων, εὐωχηθῆναι πρὸς θείαν ἐς Ιατίν. Δόξα.

Νίμειτε πλεσίως τὰς δωρεὰς, χάριν εὐληφότες τὴν τῷ Πνεύματος Ἀθληταὶ, τοῖς πιστοῖς κα τάττι ἐκ κινδύνων, τῶν πολυτρόπων ταχέως ἀρπάσατε. Καὶ νῦν, Θεὸς

Τῆ τῷ αὐταδέλφῳ τρισσολαμπῇ, ὑμῶμεν χορείαν, ὁ μοφρόνως οἰεῦστεβῆς, σὺν τῷ Θεοτόκῳ Ἰεσσίαν, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύσαν.

Ω δὴ γ. Οὐρανίας ἀφίδας.

Ὡς αἰφώτοι λύχνοι, ἐν Οὐρανῷ λάμπετε, καὶ τὰς τῶν πικρῶν, διανοίας καταφωτίζετε, ὅθεν ἐν ἁσμασιν, ὑμῶν τὴν μνήμην γενναῖοι, συνελθόντες ἅπαντες, πόδιω γεραίρομεν.

Νικηταὶ ἐν καρδίᾳ, γενναιοφρόνως ἐπέλιξθε, τὴν τῆ παραβάτην, μακίαν κατατροπώσαντες, ἀλλὰ προφθάσατε, καὶ τὰς τελευτὰς ἐν πίσει, τῆ ὑμῶν μνημόσυνα, ἐκ βλάβης ῥύσασθε. Δόξα.

Μανηὴλ ὦ γενναῖε, καὶ Γσμμηὴλ πάντοτε, σὺν Σαβὴλ τῷ θεῷ, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως εὐρωμεν λύσιν, ἁμαρτιῶν οἱ τρισάθλιοι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀληθεῖ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τῷ θεῷ, τὸ κράτος ἐξερνήσασαν, ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τῆ ἡμῶν, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς Γῆν με ῥύσαντα.

Ἀπὸ τῆ, Διόσωσον, τὸ παρὸν.

Ἐκ θλίψεως, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσατε ἀθλοφόροι, τὰς τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν, θεμῶς ἰορτάζοντες, ὡς ἔχοντες παρρησίαν μεγίστην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ παινόμεντε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῆ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰασαὶ τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Γερεὺς, δι' ἧς ἡ Παράκλησις γίνεται, καὶ φάσκει, τὸ Κῆρυξ ἐλίψων, καὶ ὁ Γερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόδουλος. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ παρὸν τροπάρων. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆ πίσει Χριστῷ, τραθέντες παμμακάριστοι, καὶ τὰτε πικρῶς πίνοντες τὸ ποτήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς Γῆν καταβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, προσβέβηαι ποῖοντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ω δὴ δ. Εἰσακήκου Κῆρυξ.

Ῥητορευόντες ὠφθητε, ἐναντι Τυράννη, ὑπὲρ τῆς πίσεως, διὸ δέχεσθε διπλότατα, ἀθληταὶ γενναῖοι κολασήρια.

Τετραυμάτισται βέλεσι, δεινοῖς ἰοβόλοις τῆ πολυμήτορος, ὑμεῖς ἐνδοξοὶ ἀδελφοί, τὰτε τῶν παγιδῶν με λυτρώσατε. Δόξα.

Ὑμναδαὶς καὶ ἁσμασι, δεῦτε συνελθόντες τὰς τρεῖς θεόφρονας, ὑπὲρ πίσεως ἀθλήσαντας, ἅπαντες συμφώνως ἐπανέσωμασιν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥῦτοι ὅπως γυγένηται, Μῆτερ τῷ Κυρίῳ, σύμε ἀπόπλυνον, καὶ τὴν σὴν χάριν παράσχ' μοι, τῷ μὴ παροργίζειν τὸν Δεσπότην με.

Ω δὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡς τρεῖς ἀθληταὶ, ὑπερένδοξοι ἀδελφοί, ἐπὶ τῆ παρησίᾳ τῆ φεβερᾶ, τῷ Γησῷ με, ἐμοὶ τότε βοηθήσατε.

Νῦτα ἀφειδῶς, καθηλῶδες γενναϊότατοι, καὶ πᾶσαν βάσανον ὑπέστητε σεβρῶς, ὅθεν πρεσβεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς Ἀγιοί. Δόξα.

Μῆ με Γησῷ, ἀπορρίψης ἐκ προσώπου σου, διὰ τὸ μέγεθος τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν, ἀλλὰ δὴ σῶσον, ἰεραῖαι τῶν Μαρτυρῶν σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν με, τὴν σὴν ἀκήρατον διδῶσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ω δὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λατρείαν, τὴν εἰς Θεὸν ποθήσαντες, ἑδαμῶς ἐπτοήθητε βασάνες, ἀλλὰ σεβρῶς, ἐναντίον Τυράννη, ὁμολογήσαντες ταύτην ἐλάβετε, τὸν σέφανον ἐν Οὐρανοῖς, καὶ εἰς αἰῶνας ὡς Ἡλιοὶ λάμπετε.

Προσάτας, πρὸς τὸν Θεὸν κεντήμεθα, τὰς λαμπρὰς ἐκ τῆς Περσίδος Ἀΐσερας, τὸν Γσμμηὴλ, καὶ Σαβὴλ τὸν γενναῖον, καὶ Μανηὴλ τὸν πολυάθλον Μάρτυρα, ἀνέσωμασιν ἐμῶν αὐτῆς, ὡς τῷ Θεῷ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντας. Δόξα.

Ὡς Ἡλιοὶ, ταῖς ἀκτίσι λάμπετε, τρεῖς Ἀδελφοὶ σεβροὶ ἐν βασάνοις, τὸν ῥυπαρὸν, καὶ ἀχρεῖόν με ἄμφω, καθαρωτάταις ἀκτίσι λαμπρύνετε, πρεσβεύοντες διηνεκῶς, ὅπως λάβω πταισμάτων τὴν ἄφεσιν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυκλώσασαι, αἱ τῷ βίβωμε ζῆλαι, ὡς περ μέλισσαι κηρίον Παρθέγε, καὶ τὴν ἐμὴν καταχῶσαι καρδίαν, κατατιτρώσκησι βέλει τῶν θλίψεων, ἀλλ' εὐρομίσε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχραντε.

Ἐκ θλίψεως, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσατε ἀθλοφόροι, τὰς τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν, θεμῶς ἰορτάζοντας, ὡς ἔχοντες παρρησίαν μεγίστην.

Ἀχρεῖτε, ἡ διὰ λόγον τὸν λόγον ἀνερμηνεύταις, ἢ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκίσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὅτι μὲν μνημονεύει ὡς δεδήλωται. Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι τῷ Χριστῷ τρεῖς Ἀδελφοί, τῆς Ἀγίας Τριάδος ἰσάριθμοι, μὴ πα-

εἴδητε δεήσεις εὐσεβῶν, ἀλλὰ προφθάσατε ταχὺ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πικρῶς κραυγαζόντων ὑμῖν. Ἐνδοξοὶ τρεῖς ὀπλίται, πρεσβείας Θεοῦ ποιῆτε, ὅπως ῥυθῶμεν τῶν δεινῶν, καὶ Πυρὸς τῶ ἀιωνίζοντος.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τῷ δ'. ἦχος, καὶ εὐδὸς τὸ προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ Γῆ αὐτῇ ἐθαυμάσασεν ὁ Κύριος. Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τῆ καταβιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τῆ Ἁγίας Εὐαγγελίας. Εὐαγγέλιον. (Τὸ κατὰ τὴν ε'. Νοεμβρίου). Ἐκ τῆ κατὰ Λικάν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῆ μαθηταῖς, πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἡμοῖς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἁγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγος εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιθήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, ἐκ ἀφιεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συνάγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχαί, ἀφιεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχαί, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογησῆθε, ἢ τί εἰπητε. Τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ἃ δεῖ εἰπεῖν. Καὶ εὐδὸς, δόξα, ἦχος β'.

Ταῖς τῶν ἀδελφῶν. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ παρὸν προκείμενον. Ἦχος πλβ'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου.

Τὰς ὑπεραθλήσαντας, ἐν τῷ καθῶ γενναίως, ὀρθοδόξων σύλλογοι, ἐν ᾗ καὶ καὶ ἄσμασιν εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ πάντοτε, ἐκκαλεῖσθε, τὸ πρεσβεῖται πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἂν λάβωμεν, τῶν ἀμαρτημάτων τῆς ἀφεσῆς. Τάτοις ἂν προσερχόμενοι, πίσειτε καὶ πόδι προσεῖπωμεν. Μάρτυρες Κυρίε, Αὐταδέλφοι τὰ ἄνθη τῶν Περσῶν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλπίσητε, πρεσβείας ποιήμενοι.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐφ' ὑμῖν, καταχρυμένος ἀφ' ὑμῶν, ἐκπορεύεται ὡς τρεῖς γενναῖοι Ἀθλοφόροι. Ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶγμα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχοντα Θεοτόκου Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμιμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πικρῶν. Ὁ Ἱερεὺς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Εἰλεῖ καὶ οἰκτιρῶς.

Ὡδὴ ς'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λυτραθήσκει κινδύνων, τὰς πικρῶς ἐκτελῶντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν, πρεβεῦσατε Κυρίε, ἵνα πίσει καὶ πόδι, μεγαλύνωσι ψάλλοντες, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῷ φόβῳ Κυρίου, ταπεινώσατε παῖδες, τὸ τῆς σαρκὸς φρόνημα, σκιρτῶν εἰς περ πῶλος, ἀτάκτως τε βαδίζων, ἐν ἡμοῖς καὶ πρὸς βάρβαρον, ζητῶν κατακρημῖσαι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου. Δόξα.

Γερῖα Κυρίε, τὰ σκηνώματα ὠφθη ὑμῶν μακάριοι, ἰάσεις νοσημάτων, κατ' ἄμφω χορηγῶντα, τοῖς ἐν πίσει προσρέχουσι, καὶ μεγαλύνουσι πικρῶς, τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεὶ βροτῶν ἡ καὶ ἰσχύει, ἢ δὲ νόων αἱ τάξεις, Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν τόκον σου νοῆσαι, ὡς ξέροντι καὶ μέγα, διὸ πάντες κραυγάζομεν, εὐλογημένος ὁ καρπός, ἐκ τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλεῖα τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ κρηφόρος, τῶν Αὐταδέλφων χορεία, Οὐρανὸν σὺν Ἀγγέλοις οἰκῆσα, τῷ Χριστῷ πρεβεῦσαι ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων.

Ναῶ τῷ θείῳ, τῶν ἀθλητῶν ὁ προσρέχων, εὐχερῶς τὰς ἰάσεις λαμβάνει, εἰ μετ' εὐλαβείας αὐτὸς ἐπικαλεῖται. Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας, αἷ ἐνεγκόντες εἰς τέλος, τῷ Χριστῷ ἠνέχθητε θυσία, πίσει ὀρθοδόξω, ὑμῶμεν εἰς αἰῶνας. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ραθυμοτόκος, ἐκ τῆς ψυχῆς μου φροντίδας, ἀποσώβει πάντοτε Παρθένε, ἵνα τὸν σὸν τόκον, ἐν προθυμίᾳ μέλπω.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν Χριστὸν τὸ κάλλος, ὄντως τὸ ὠραῖον, καὶ τῆς γλυκείας ἀκτίνος καὶ αἴγλης αὐτῆ, κατατροφήσαί με Ἅγιοι ἱκετεύσατε.

Ἀθλήσαντες γενναίως, δέχεσθε δικαίως, παρὰ Χριστῷ τὰ βραβεῖα πενήθοξοι, τὸν παραβάτην καιρῶς κατατροπώσαντες. Δόξα.

Διήθητε Κυρίε, τρεῖς λαμπροὶ Ἀσέρες, ὑπὲρ τῶν πίσει τελόντων τὴν μνήμην ὑμῶν, τῆ λυτραθήναι κινδύνων καὶ περιελάσεων. Καὶ νῦν.

Ἀθλίως ὑπὲρ πάντας, τὸν βίον με παρήλθοι, ἐν ἀσωτίᾳ μεγίστη Παρθένη Ἀγνή, ἀλλὰ σὺ δός μοι μετάνοιαν καὶ διορθώσιν. Καὶ εὐχὴς.

Τὸ, Ἀγιὸν ἐσὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμῷ ὁ Γερῆς τὸ θυσιάζηρον, καὶ τὸν λαόν, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλονάρια. Τῶν τριῶν Ἀγίων.

Τὸς ἐκ τῆς Περσίδος τρεῖς φαινὸς, Ἀζέραι ἐν ὕμνοι, ἀνταίλιφαι καὶ ἀθληταί, Μαννὴλ τὸν μέγαν, καὶ Σαβὴλ τὸν γενναῖον, καὶ Γισμαὴλ τὸν θείον, πάντας τιμήσωμεν.

Τῆ Ἀγία Μαννὴλ.

Δέξαι ὦ παιδαύμασθε Μαννὴλ, λιτὰς τῶν σῶν δόλων, αἱ ἐκ σώματος βουκαρῆ, καὶ γλώττης βαβύλου, προσάγομεν αἰτῆντες, ἀμαρτημάτων λύσιν, τῇ μεσιτείᾳ σου. Τῆ Ἀγία Σαβὴλ.

Ὡς Ἀζήρ ἐξέλαμψαι φαινὸς, ἐκ τῆς τῶν Χαλδαίων, τῶν Μαρτύρων ἢ καλλολογῆ, ὦ Σαβὴλ τρισμάκαρ, καὶ πάντας καταυγάζει, τὸς σὶ ἀνευφημῆται, καὶ μεγαλύνονται.

Τῆ Ἀγία Γισμαὴλ.

Φύλαττε σὺς δάλοι ὦ Γισμαὴλ, Μάρτυς τῆ Κυρία, τὸς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς πίσει τε καὶ πόθῳ, τελευτᾷ σου τὴν μνήμην, ἀπὸ παντοίας βλάβης, καὶ περιστάσεως.

Τῆ Ἀγία Μαννὴλ τῆ ἡία.

Τὸν νέον παιδαύμασθε Μαννὴλ, Μάρτυρα Κυρία, γεννηθέντος ἀληθῶς, τὸ βλάστημα Κρήτης, ἀθλήσαντα ἐν Χίῳ, ἀνέσωμεν προθύμως, οἱ φιλομάρτυρες. Κατανοητικόν.

Καὶν ὑπερέβην καὶ Μανασσῆν, ἄσωτον καὶ πόρνην, τὸν ταλαῖν καὶ τὸς λατῶν, καὶ τῆ Φαρισαίου τὴν ὑψηλοφροσύνην, διὸ ἐν μετανοίᾳ, Κύριε σῶσέν με. Θεοτοκίον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰσθηταί, Πρόδρομε Κυρία, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἄγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε προσβίαιαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον. Καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον, ἦχος δ'.

Οἱ τῆς εὐσεβείας ὑπέμαχοι, καὶ τῆς ἀπειθείας ἀντίπελοι, Μαννὴλ θεόπνευστε, καὶ Γισμαὴλ θυμῶσις, καὶ Σαβὴλ ἀξιάγασθε, παρήγοιστε τὸν Χριστὸν, Τὸν Θεὸν κηρύξαντες, τὸ αἷμα ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῆ ἐξεχεάτε. Ὅν δυσωπῶντες μὴ παύσητε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Γερῆς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, βοήθειας, κατενοδώσεως, κυβερνήσεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἐκασίων καὶ ἀκασιῶν ἁμαρτιῶν τῷ δάλοι τῷ Θεῷ (τῷ θεῖος) καὶ ὑπὲρ τῷ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἀγίαν Μαννὴν ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τῆτον). Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ἵως ἢ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῶν Ἀγίων, ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τῷ ἐλύθησε νεκρὸν.

Δεῦτε τὸς γενναῖος ἀθληταί, Μαννὴλ Σαβὴλ Γισμαὴλ τε ἀνευφημῆσωμεν, δεῦτε πᾶς ὁμώνυμος, καὶ πᾶς ὀρθόδοξος, εὐλαβῶς προσκυνήσοντες, τὴν τῆτων εἰκόνα, πόθῳ ἀσπασώμεθα, τῆτις δοξάζοντες, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐγκωμίων. Οὗτοι γὰρ πρεσβεύουσιν ὄντως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐκάστοτε.

Ἦμοις καὶ ᾠδαῖς Πνευματικαῖς, Μάρτυς Μαννὴλ τῆ Κυρία ἀξιοθαύμαστε, μνήμην τὴν ἐτήσιον τῆς σῆς ἀθλήσεως, οἱ ὁμώνυμοι ἅμα δὲ, σὺν τοῖς ὀρθόδοξοις, πάντοτε ποιήμεθα κατασπαζόμενοι, πόθῳ τὸ σεπτόν σου καὶ θεῖον, λείψανον ἐκβρύον ἰάσεις, πᾶσι τοῖς πιεσῶς αὐτῷ προτρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελήφθην Ἀγνή, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως, προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἶμοι, τρέμω τὸ κριτήριον τῆ σῆ Υἱῆ καὶ Θεῆ, ἧπερ ἐξελεῖ με Παρθένη, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίσχεσον καὶ σῶσόν με. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὶ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῆ Θεῆ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	Στίχ.	Ἀντί.	Ἀνάγρ.
5	21	πανηγύριαι	πανηγύριαι
13	17	ἐπισκοπῆς	ἐπισκοπῆς
—	24	Κύριος	Κυρία
40	12	γενῆ	γενῆ

L. Petit.

133(1)

SISMANOGLIO
MILANO

SISMANGIUGLIO
M. G. S.

4
2008
2008
2008